

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Forord.

Da jeg 65 år gammel mistede mine forældre, opdagede jeg, at jeg vidste alt for lidt om min mors slægt. Min fars slægt fandtes i stamtavler langt tilbage i fortiden. Og da jeg nogle år senere kom i nær kontakt til "Viggo Emil Martini og hustruers legater", forstærkedes ønsket om at indhente det forsømte. Da legaterne trådte i kraft, var min afdøde fætter Kai Lemche den selvskrevne formand og var det med stor familie-sans og varm interesse indtil sin død. Viggo Martini og hans hustru Amalie har jeg kun truffet ved større familiefester og enkelte begravelser, og var derudover kun sparsomt orienteret. Jeg var glad for i min fars efterladte papirer at støde på udmærkede, kortfattede oplysninger, som var gode at starte på. At finde vejen tilbage gennem slægten og dens mange forgreninger var både kompliceret og tidskrævende.

Jeg er fru Christine Brahe-Christensen, min kusine Ellen Lemche, fru Grete Berg-Sonne og fuldmægtig Alexander Thorsøe tak skyldig, fordi de hjalp mig, når det kneb med at finde ting, som de vist omtrent er alene om at kunne huske.

Af nordmanden Hans Poulsens efterkommere kender jeg ingen, der bærer navnet Poulsen. Der må være adskillige. Den tidligere overbibliotekar ved Det Kongelige Bibliotek, Richard Paulli, forærede mig kort før sin død sit ajourførte eksemplar af stamtavlen: Johann Andreas Orlamundt's efterslægt, udarbejdet ca. 1924 af Emil Paulli (1867-1927). Den omhandler -foruden familien Orlamundt - bl.a. familierne Schiødte, Paulli og Poulsen.

Jeg har beskæftiget mig med slægterne:

Martini
Thorsøe
Espersen
Poulsen
Harpøth
Møller.

De følgende sider er kun oversigter, nærmest i brudstykker indenfor de omtalte slægter og har altså ikke noget med en systematisk ført stamtavle at gøre. Det meste af det behandlede stof er fra 1800-tallet, kun lidt fra 1700-tallet. Jeg er standset lidt inde i 1900-tallet ved den tid, da den høje silkehat gik ud af daglig brug.

Hvor de enkelte navne ikke er stavet ens, skyldes det, at jeg for det meste har fulgt kirkebøgernes ikke helt pålidelige tekst. Hvad det mere ydre angår, beklager jeg, at ikke alle siderne er fotokopieret, men en del kun er i gennemslag (carbon). Hvad det manuelle angår, skylder jeg min datter, Bodil Ingerslev, tak for hendes for mig tidsbesparende og værdifulde indsats.

Rækkefølgen, i hvilken slægternes enkelte personer findes, er nogenlunde kronologisk. For at den ikke skal virke alt for forvirrende, er de fleste af siderne forsynet med en slags overskrift og selve teksten med henvisninger til de sidetal, hvor de pågældende også er omtalt. Brug også registret. Ved at blade lidt skulle bogen kunne gøre fyldest som hurtig opslagsbog. Slægterne griber ind i hinanden.

For at bøde lidt på det med tørre data forsynede stof, har jeg suppleret med Camilla Schiødtes optegnelser, med Richard Poulsens erindringer og med, hvad jeg har kunnet finde om James Oiesen.

Bogen er kun fremstillet i få eksemplarer.

Underretning om eventuelle fejl modtages gerne.

Lad bogen gå i arv. Den kan eventuelt blive et fordelagtigt (ca. 3500 timer) springbræt for en slægtinteresseret, der måske ikke er født endnu.

København, den 4. april 1977.

Vitus Bering Ingerslev.

Formand for Martini-legaternes bestyrelse er i dag direktør, civilingeniør Knud Christensen.

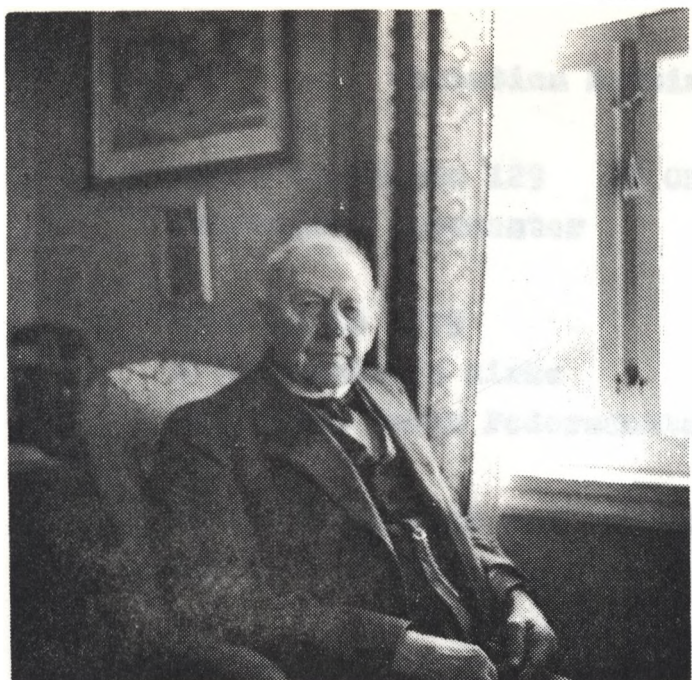
Sølvbrylluppet i Græsted, 29 august 1934.

Viggo og Amalie Martini

1942.

Viggo Martini
1847 - 1943
(fot. 1942 af Ivar Lemche)

Nicoline, født Thorsøe
1843 - 1907

Amalie, født Espersen
1870 - 1953
(fotograferet 1941 af Ivar Lemche).

Christian Martinsen

Lille Torvegade 129 på Christianshavn,
submagas, submagas

vist 18/10 1799
i Vor Frelseres kirke
til pigen Maren Pedersdatter.

Af deres børn er her kun undersøgt en søn,
der blev døbt:

Peter Martini.

Peter Martini

født 17/11 1804 på Christianshavn
 hjemmedøbt samme dag (codem die)
døbt 2/12 1804 i Vor Frelzers kirke
 søn af sæbemager Christian Martinsen
 og hustru Maren Pedersen,
 Lille Torvegade 129
konfirmeret 18/4 1819 i Vor Frelzers kirke
 opførsel: udmærket god +
 Lille Torvegade 129.

Peter Martini blev drejer, senere kunstdrejermester.

viet

ungkarl og drejermester
 Peter Martini
 29 år
 Vimmelskiftet 138 (Snarens kvarter)
 viet 24/5 1834 i Vor Frelzers kirke
 til
 jomfru Rasmine Emilie Poulsen se side 46
 20 år
 datter af
 økonom og portner H. Poulsen ved straffeanstalten.
 5 børn.

Peter Martini døde 19/5 1875 på Gasværksvej 4⁴
 og blev begravet 28/5 " på Solbjerg kirkegård,
 den daværende Frederiksberg Assistens Kirkegård.
 Hans enke Emilie købte gravstedet, og det er der endnu!

Se også Camilla Schiødtes optegnelser, side 100

Folketælling den 1. februar 1850
Antonistræde nr. 237 1' sal th.

7

Peter Martini, drejermester, husfader, 46 år, gift,
født på Christianshavn

Emilie Martini f. Poulsen, 37 år, gift, født på Christians-
havn, hans kone

Laura Petrea Martini,	15 år	født i Kbh.	hans datter
Peter Balduin	"	13 " " "	hans søn
Nathalia Aurelia	"	9 " " "	hans datter
Catinka Leonora	"	7 " " "	" "
Viggo Emil	"	3 " " "	hans søn

1 tjenestepige

2 drejerlærlinge.

Nogle adresser vedr. Peter Martini:

1804	Lille Torvegade 129	
1819	" " "	
1831	Strandgade 39	kunstdrejermester
1832/35	Vimmelskiftet 138 (Snarens kvarter)	
1837/41	Badstuestræde 123	
1844	Læderstræde 27	
1847/50	Antonistræde 237	
1851	Nørregade 35	1855 Blegdamsvejen 73 C 9
1861	Emilievej 13	
1868/69	Dannebrogsgade 15	
<u>1875</u>	Gasværksvej 4 ⁴ ,	<u>hvor han døde.</u>

Folketælling 1/2 1870 :

Dannebrogsgade 15 3'sal København V.

Peter Martini 65 år gift født på Christianshavn
husfader dreiermester

Rasmine Emilie Martini 56 år gift født på Christianshavn
husmoder

Laura Emilie Petrea Martini 34 år født i København
ugift datter

Viggo Emil Martini 22 år ugift født i København
søn handelsbetjent.

Af Peter og Emilie Martinis 5 børn
blev kun to gift.

Nathalie Martini blev gift Møller,
men døde tidligt fra 4 mindre børn, der -som omtalt- blev
opdraget af søsteren frøken Laura Martini.

Viggo Martini var gift 2 gange. Han blev meget gammel, men
efterlod sig ingen børn.

vedr. Peter og Emilie Martinis 5 børn:

1) Laura Emilie Petrea Martini

født 11/4 1835 i Vimmelskiftet 138

døbt 24/5 " i Helligånds-kirken

konfirmeret påske 1849 i "

boende hos forældrene, Antonistræde 237.

Nogle senere adresser:

1889/90	Baggesensgade	2 ^o sal
1891/1900	"	3 ^o sal

1901/07	Hallinsgade	14
1908/11	Marstalsgade	23 ¹ sal
1912/13	Kalkbrænderivej	4 ² sal.

i sine sidste år hos familie.

Vimmelskiftet 138 er nu nr. 41, hvor senere "Silkehuset" lå.
Vimmelskiftet hed oprindeligt Tyskemannegade. Nygade eksistere-
de ikke, fremkom først efter en brand i 1685. Passagen fra
Vimmelskiftet til Gl. Torv var ad Skoubogade og Skindergade.
Vimmelskiftet havde form efter skiftet på et borsving (vimmel-
bor), derfra gadenavnet.

Folketælling den 1. februar 1895:

Baggesensgade 19 1° sal

Emilie Rasmine Martini f. 5/2 1813 82 år enke husmoder
nyder hjælp fra legat

Emilie Laura Petrea Martini f. 11/4 1835 60 år ugift
datter i huset
har collection i Varelotteriet

Laurits Robert Møller f. 20/8 1878 17 år ugift
nevø lærling.

Laura Emilie Petrea Martini, Sofievej 25, Hellerup, 81 år,
døde 7/2 1917 på Københavns Amts Sygehus, Nyelandsvej 66,
(Godthåbs sogn) og blev 11/2 begravet fra Solbjerg Kirke,
Søndre kapel på Solbjerg kirkegård, pastor Knudsen fra Hellerup.

Vedr. Peter og Emilie Martinis 5 børn:

2) Peter Balduin Martini

født 23/4 1837

døbt 11/6 " i Helligånd

søn af drejermester Peter Martini og
hustru Emilie Rasmine f. Poulsen,
boende Badstuestræde 123,

konfirmeret efterår 1851 i Helligånd,

boende hos forældrene,

Nørregade 35.

Han blev sømand ,

skal være omkommet ved drukning,

var ugift.

Vedr. Peter og Emilie Martinis 5 børn:

3) Nathalia Aurelia Martini

født 30/9 1841 i København

døbt 14/11 " i Helligånd (Helliggeistes Kirke)

datter af drejermester Peter Martini og
hustru Emilie Rasmine f. Poulsen,
bor i Badstuestræde 123.

viet 2/7 1869 i Trinitatis,

ifølge kirkebogen for copulerede:

Ungkarl Lauritz Peter Møller

toldinspektør i China 31 3/4 år

til

frøken Nathalie Aurelia Martini

27 3/4 år Rosenborggade

forlovere:

drejermester Peter Martini, Dannebrogsgade 15

jernstøber N. C. Bentzen Hallin, Strandgade 19.

Lauritz Peter Møller var født 3/8 1837 i Nexø og *se side 60*
blev sømand. Han reddede under et sørøveri i kinesisk farvand
sin engelske kaptajns liv og blev af engelske myndigheder i
Kina belønnet med den betydningsfulde stilling som havnekaptajn
i Shanghai. Efter vielsen i Danmark levede de sammen i Kina
i ca. 8 år.

12/10 1881 døde Nathalie i København, kun 40 år gammel.

Lauritz Peter Møller handlede med porcelain, men var syg og
døde 28/8 1882, 44 år gammel.

4 ukonfirmerede børn.

L. F. Møller, siddene
(1837 - 1882)
(og en ven F. Hansen),
fot. i China 1865.

Harriett Møller, 9 måneder gl.
og hendes amme
fot. i Shanghai i november 1873,
sendt som nytårshilsen til bedste-
forældrene på Gasværksvej 4, Kbh.
Peter og Emilie Martini.

fotograferet i Kbh. ca 1880
Mathalie Møller f. Martini
(1841-1881)
med børnene:
født i China
Anna (gift Lemche) f. 1870
Marguerite (gift Klint)
f. 1871
Harriett (gift Ingerslev)
f. 1873
og den lille på skødet
Robert Møller,
der er født i København
i 1878.

Vedr. Peter og Emilie Martinis 5 børn:

4) Eleonora Cathinka Martini

født 28/12 1843

døbt 8/4 1844 i Helliggeistes kirke

forældre drejermester Peter Martini

og hustru

Emilie Rasmie født Poulsen,

bor i Lederstræde 27.

Hun døde 29/12 1869 i Dannebrogsgade 15

26 år gammel, brystsyge.

Begravet 5/1 1870 på Solbjerg kirkegård.

Var ugift.

5) Viggo Emil Martini

født 3/3 1847 i Antonistræde 237 i København

døbt 24/5 i Helligånd

forældre Peter og Emilie Rasmine Martini,

deres femte og sidste barn

konfirmeret 22/9 1861 i Trinitatis

Kunstdrejer Peter Martini og hustru, Emilievej 13

viet 1) Skt. Matthæus kirke 30/8 1879

ungkarl Viggo Emil Martini

32 år broderihandler af Emiliegade 9

til

frøken Nicoline Sophie Thorsøe

se side 18

35 år af Frydsvej 5 A.

anmærkning: brudgommen har borgerskab

som detailhandler af 23/2 1875.

forlovere: partikulier Anton S. Thorsøe af Frydsvej 5

" Lauritz Peter Møller

af Svanholmsvej 12 A.

Kun 1 barn: Mariane Emilie Nicoline Martini

se side 32

født 7/5 1882

døde som spæd 27/8 1882.

Nicoline døde 7/9 1907 på Jydebjerggård, Udsholt, Blidstrup.

viet 2) Græsted kirke 29/8 1909

enkemand, rentier

Viggo Emil Martini af Græsted 62 år

til

pige Karoline Amalie Espersen af Græsted 39 år

se side 25

Egteskabet var barnløst.

Viggo Emil Martini døde i Græsted den 16/10 1943, 96 år gammel,

og blev 25/10 begravet på Solbjerg kirkegård.

se side 30

vedr. Nicoline Thorsøe

Folketælling 1/2 1880:

Frydsvej 5 1' sal København V.

Sylver Anton Thorsøe

68 år enkemand født i Skibby, Hornsherred

particulier husfader

husleje 200 kr. halvårlig

4 værelser indbefattet værelser til tyende

taget ophold i København 1875

Viggo Emil Martini

32 år gift født i København broderihandler

Nicoline Sophie Martini

35 år gift født i Ramløse hustru.

Viggo Martini, fortsat:

ifg. vejviser 1880

V. E. Martini
broderihandler
Brinckmann & Martini
Frydsvej 5 A.

De følgende år kun: V. E. Martini (uden ovennævnte firma).

Folketælling 1. februar 1885

Frydsvej 5¹

Skt. Matthæus sogn

Viggo Emil Martini 38 år gift født i København
husfader, rentier

Nicoline Sophie Martini 41 år gift født i Ramløse
33 år ved flytning til København
(altså 1877)
husmoder.

Folketælling 1. februar 1890

Udsholt by, Blidstrup sogn, Holbo herred, Frederiksborg amt,
Jydebjerggård

Viggo Emil Martini 42 år gift født i København
husfader, agerdyrker, gårdejer

Nikoline Sophie Thorsse 46 år gift født i Ramløse
husmoder

1 tjenestekarl
2 tjenestepiger
1 dreng til hjælp.

Folketælling 1. februar 1901

Udsholt by, Blidstrup sogn, Holbo herred, Frederiksborg amt
Jydebjerggård matr. 3 a.

Viggo Emil Martini født 3/3 1847 i København
husfader, gårdejer

Nikoline S. Thorsse født 21/12 1843 i Ramløse
taget bopæl i sognet 1888
husgerning
sidste bopæl før tilflytningen: København
tjenestetyende.

Vedr. Bækkegården i Ramløse pr. Helsingø.

ifg. Realregistret for Kronborg vestre birk, Frederiksborg amt:

matr. 29 ^a Ramløse by og sogn

navn Bekken
arvefæstegård

- 1) kongeligt skøde af 30/3 1791 (Christian 7)
til Poul Nielsen
- 2) skøde af 18/6 1805
fra Poul Nielsen til Otto Rosenstand
- 3) skøde af 10/1 1811
fra Otto Rosenstand til Christen Pedersen
- 4) udskrift af Kronborg vestre birks skifteprotokol,
hvorefter Christen Pedersens bo er tiltrådt af
Sylvert Anthon Thorsøe
som eneste arving
dateret 29/10 1861
- 5) skøde fra S. A. Thorsøe til gårdmand Hans Larsen, Ramløse
dateret 27/6 1868
løst 4/8 samme år
- 6) skøde af 9/6 1900
fra Hans Larsen
til Lars Christian Andersen.

ifg. telefonsamtale med de nuværende ejere,
Einar Hansen og hustru fru Helga Hansen:

- 7) fru Helga Hansen er datter af Lars Christian Andersen (nr. 6)
og gift med Einar Hansen, som ca. 1933 blev forpagter af
Bækkegården og nogle år senere dens ejer.

Bækkegården nedbrændte for mange år siden og ligger siden ikke helt på den oprindelige gårds sted.. Bækkegårdens jorder ligger ned til Arress. Der var tidligere ca. 50 tønder land, ca. halvdelen er solgt fra.

Navnet "Bækkegården" findes ikke på gårdens blad i realregistret. Gårdens virkelige navn "Bekken" har antagelig været ukendt i masser af år.

vedr. Nicoline Thorsøe.

Christen Pedersen

se side 16

født 1774

son af Peder Christensen

Serritalev sogn i Ålborg stift,

var ejer af Bækkegården i Kamlose

fra 10/1 1811 til sin død i 1861.

Christen Pedersen døde 7/4 1861

landmand i Kamlose 86 1/2 år gammel

13/4 1861 begravet på Kamlose kirkegård.

Æneste barn var Elica Mariane Pedersen:

født 9/4 1813 i Kamlose

vist 11/6 1841 i Kamlose kirke 29 år gammel

til Sylvert Anton Thorsøe

se side 18

landmand, 30 år,

son af

Christian Thorsøe, sognepræst i Skibby,

(Christian Thorsøe var født i 1757 i Rugballe Mølle,

Jelling sogn, søn af mester Christian Thorsøe og Charlotte

Jørgensdatter, Han blev student fra Århus i 1776, sognepræst

i Skibby i 1789. Død 4/4 1835).

Sylvert Anton Thorsøe

var født i Skibby 20/6 1812,

26/7 1812 døbt i Skibby kirke af faderen sognepræst Chr. Thorsøe,

2/4 1826 konfirmeret i Skibby kirke.

Sylvert Anton Thorsøe og Elica Mariane Pedersen

blev forældre til tvillingsøstrene

Nicoline Sophie og Elisabeth Cathrine Thorsøe,

født 21/12 1843 hjemmedøbt samme dato,

døbt 26/3 1844 i Kamlose kirke.

Elisabeth Cathrine døde 3/4 1850 6 1/2 år gammel

og blev 9/4 begravet på Kamlose kirkegård.

Vedr. Nicoline Thorses.

Folketelling 1. februar 1859

Kanlase sogn, Holbo herred, Frederiksborg amt:

Sylvert Thorsen	39 år	f. i Skibby	<u>gårdbestyrer</u> , husfader gift
Elise M.	"	"	Kanlase hans kone
Nikoline	7 "	"	" deres børn
Lisbeth	7 "	"	"
Laure Salling	33 "	"	Bakskov husjomfru ugift
Marie Olsdatter	26 "	"	Thorup tjenestefolk
Peder Jensen	19 "	"	Vejby
Christen Pedersen	77 "	"	Serritslev <u>gårdejer</u> , enkemand Hjerring amt

Folketelling 1. februar 1860 Kanlase sogn

Christen Pedersen	86 år	enkemand, husfader, lever af sin jord f. i Serritslev, Hjerring amt
Anton Sylvert Thorsen	49 år	f. i Skibby sogn gift bestyrer af jord
Mariane Elise Christensen	48 år	gift f. i Kanlase, hans kone
Nicoline Sophie Thorsen	17 "	ungift " " " deres datter

+ 3 tjenestefolk.

Efter Christen Pedersens død i 1861 var Sylvert Anton Thorsen ejer af Bakkegården. I sommeren 1868 solgte han gården.

I 1875 er han tilflytter i København under adressen Frydevej 5 A $\frac{1}{2}$ på Vesterbro. Hvor familien Thorsen har levet i de nærliggende 7 år, ved jeg ikke.

Sylvert Anton Thorsen kaldtes fhv. proprietar.

1/2 1879 døde Elisa Mariane Thorsen, f. Pedersen 66 år,
fhv. proprietar Thorsens hustru af Frydevej 5 A
8/2 " begravet fra Skt. Matthæus kirke på Solbjerg kirkegård.
30/8 " Nicoline viet til Viggo Martini i Skt. Matthæus kirke.

vedr. Nicoline Thorsøe.

Viggo havde i næsten hele sin ungdom boet hos sine forældre, efter faderens død i 1875, sammen med moderen.

Peter M. se side 6

Emilie M se side 46

Ved brylluppet i 1879 flyttede han til Nicoline og hendes far på Frydsvej 5. Nicolines mor var da død 7 måneder tidligere. Frydsvej var dengang en lille sidevej til Vesterbrogade 110, resterne af den er nærmest som en gammel langstrakt gård, huset nr. 5 er der (1976).

Skt. Matthæus

Mariane Emilie Nicoline Martini

født 7/5 1882 Frydsvej 5 A

døbt i kirken 25/6 1882

datter af

broderihandler Viggo Emil Martini

og hustru Nicoline Sophie f. Thorsøe

Frydsvej 5 A 38 år

faddere:

partikulier A. Thorsøe, Frydsvej 5 A $\frac{1}{2}$

enkefru E. Martini, Blågårdegade (Alders Trøst)

og faderen.

tilføjelser:

barnet døde 27/8 1882 kun 3 måneder gammel

begravet 1/9 på Solbjerg kirkegård

forældrene ^{viet} 30/8 1879 i Skt. Matthæus.

vedr. Nicoline Thorsøe.

Berlingske Tidende, 21. april 1883.

Herved meddeles slægt og venner, at vor kjære fader og
svigerfader forhenværende proprietær

Sylvert Anthon Thorsøe

er afgået ved døden

den 19. april.

Begravelsen vil finde sted

fra St. Matthæuskirken

førstkommende onsdag d. 25 april bestemt kl. 1

Nicoline Martini

V. E. Martini.

født Thorsøe

---

kirkebogen:

Sylvert Anton Thorsøe, enkemand

død 19/4 1883 Frederiksberg sogn

begravet 25/4 Solbjerg kirkegård

fhv. proprietær

af Frydsvej 5 A

71 år.

executorbo 61/17 efter

Sylvert Anton Thorsøe død 19/4 1883

proprietær

og afdøde hustru

Elise Mariane f. Pedersen død 1/2 1879

executorboet er behandlet 1883 og afsluttet 1885.

Viggo og Nicoline blev boende på Frydsvej,
indtil de i 1888 købte Jydebjerggård.

Silke- og broderihandleren fra København blev landmand,
dog ikke så meget af gavn som Nicoline,
der var den fødte landmand.

Oplysninger vedr. "Jydebjerggård".

Arvefæste- og Skødebrev

for

Gårdmand Johannes Anderson

i Blidstrup Sogn og Udsholt Bye

paa Cronborg Amt

paa Gaarden Jydebjerg, som bestaar af

Hartorn, Ager og Eng,

3 Vænder, 8 Skiepper, 2 Fierdingtar, 2 3/14 Albus

matr. no. 3.

28 Januar 1797

Under Vores Kongelige Haand og Segl

Christian Rex.

(Christian 7)

Viggo E. Martini blev i 1888 Jydebjerggårds lo' ejer.

Han havde hos den tidligere ejer,

Ole Pedersen, der 22/9 1868 blev gift med Jørgen Larsens

enke (Jydebjerggård)

et pantebrev stort kr. 1400- (penge fra Sylvert Anton Thorsøe's
bo).

Jydebjerggård kom i december termin 1888 under tvangsauktion,

og Viggo E. Martini var den højst bydende. Der må have været

mange problemer, for det endelige auktionsakode blev først

skrevet 6/8 1892 og læst 16/8 1892,

til broderhandler V. E. Martini af Kjøbenhavn.

Nicoline Martini, f. Thorsøe, der var den egentlige landmand,

døde 7/9 1907, og Jydebjerggård blev solgt. Skøde af 26/4 1908,

læst 5/5 1908 fra V. E. Martini til Marius Thomsen Høy. Denne

var født 25/5 1858 i Seest ved Ribe, var gift og havde 4 børn.

5/3 1914 blev snedker Hans Laurits Christensen ejer af Jyde-
bjerggård:

I april 1975 var Karl Sørensen ejer af Jydebjerggård,

er der blevet mig fortalt.

vedr. Nicoline Thorsøe.

Efter omtrent 19 år på Jydebjerggård døde Nicoline.

fra kirkebogen:

Nicoline Sofie Martini født Thorsøe,

gift 63 år

død 7/9 1907

i Udsholt, Blidstrup sogn

begravet 14/9 1907 (i forældrenes gravsted)

Frederiksberg Assistens kirkegård (= Solbjerg),

født 21/12 1843 i Kamlose pr. Halsinge

datter af gårdejer

Sylvert Anton Thorsøe død 19/4 1883

og hustru Elise Mariane f. Pedersen, død 1879

gift med gårdejer

Viggo Emil Martini

bopæl: dødsstedet

sidste fælles bopæl: Udsholt.

Viggo var universalarving

ifg. testamente for ægtefællerne indbyrdes,

oprettet 2/8 1881.

Viggo og Nicoline var gift i 28 år.

Jydebjerggård blev solgt i foråret 1908.

Solbjerg Kirkegård, afdeling 2 D nr. 75,
er betalt til april 1998.

Gravstenen:

Her hviler

Sylvert Anton Thorsøe

* 20/6 1812 + 19/4 1883

og

hustru

Elisa Mariane f. Petersen

* 9/4 1813 + 1/2 1878 *)

og datter

Nicoline Sophie Martini

* 21/12 1843 + 7/9 1907.

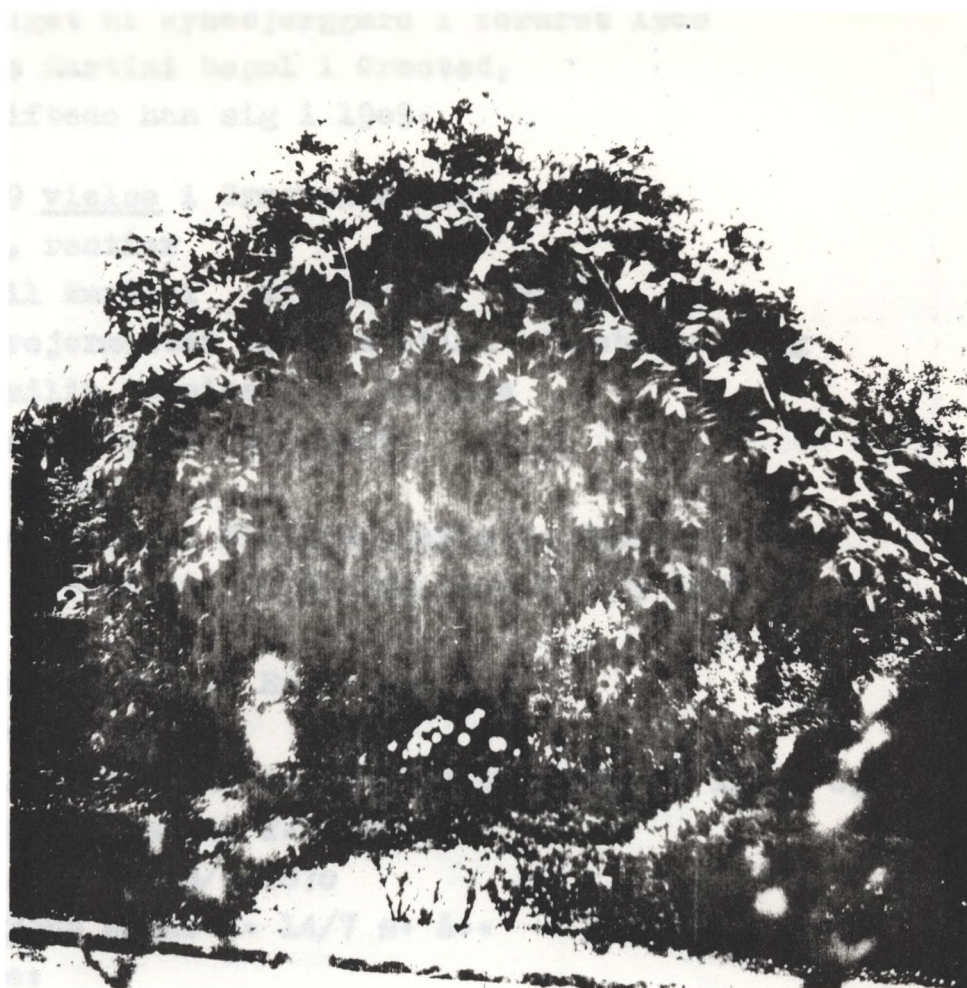
---

*) gravstedets årstal er forkert, skal være 1879.

Solbjerg kirkegård blev åbnet den 22/6 1865
med navnet Frederiksberg Assistens Kirkegård,
(også kaldet "Fasan Kirkegård").

Den var en udvidelse af den gamle Frederiksberg kirkegård,
der blev åbnet i 1734 (under Chr. 6) og ligger
ved Frederiksberg runddel (Frederiksberg Allé 65).

Sylvert Anton Thorsøes familiegravsted
på Solbjerg Kirkegård, afd. 2 D nr. 75.

vedr. Caroline Amalie Espersen.

Efter salget af Jydebjerggård i foråret 1908
tog Viggo Martini bopæl i Grøsted,
og her giftede han sig i 1909.

29/8 1909 vielse i Grøsted kirke:

Enkesmand, rentier

Viggo Emil Martini af Grøsted 62 år

søn af drejermester Peter Martini af København og

hustru Emilie Rasmine født Poulsen

født i København d. 3/3 1847

døbt 24/5 1847

tidligere gift med Nikoline Sofie f. Thorsøe,

som døde i Udsholt, Blidstrup sogn d. 7/9 1907

til:

pige Karoline Amalie Espersen

af Grøsted 39 år

datter af urmager Johan Nikolaj Espersen af Rønne og

hustru Mine Kristine f. Engel

født i Rønne d. 28/6 1870

døbt i byens kirke d. 14/7 s. å..

forlovere:

købmand Peter Emanuel Buttenschen Winter af Grøsted og

inspektør Christian Olsen af København, Herluf Trollesgade 28.

Amalie Espersen var konfirmeret efterår 1884 i Rønne kirke,

taffelurnmager Espersens datter.

Folketælling Grøsted 1. februar 1911:

Viggo Emil Martini f. 3/3 1847 i København
taget bopæl i sognet 1908
sidste bopæl Blidstrup
husfader, partikulier

Karoline Amalie f. Espersen f. 28/6 1870 i Rønne
taget bopæl i sognet 1908
sidste bopæl: Kalundborg
husmoder.

Adressen i Grøsted var Stationsvej 72.

vedr. Amalie Espersens forældre.

Johannes Nicolai Espersen

født i Rønne 23/10 1821

hjemmedøbt 25/11 "

7/12 1821 dåben confirmeret i Rønne kirke

søn af

taffelurmager Niels Espersen og

hustru Anne Margrethe Viol.

Ved alle senere kirkehandlinger er han indført i kirkebøgerne som: Johan Nicolai Espersen.

konfirmeret 1ste søndag efter påske 1836 i Rønne kirke

Johan Nicolai Espersen

søn af taffelurmager og Dannebrogsmænd Niels Espersen

og hustru Ane Margrethe Viol

født 23/10 1821 døbt 7/12 samme år i Rønne kirke.

Ungkarl og urmager Johan Nicolai Espersen af Rønne

viøt 23/10 1850 i Vestermarie kirke

til: pige Mine Kirstine Engell af Vestermarie

33' og ~~34'~~ selvejergård.

Johan Nicolai Espersen

Søndergade 409, Rønne

døde 16/8 1896

begravet 21/8 Rønne kirkegård

gift urmager

søn af urmager Niels Espersen

og hustru Anne Margrethe Viol af Rønne

født i Rønne 23/10 1821

gift med Mine Christine Engel

74 år.

vedr. Amalie Espersens mor:

Mine Christiane *) Engell
født 26/1 1829 i Vestermarie
døbt 14/2 " i Vestermarie kirke
datter af selvejer Niels Iver Jens Engell
og Marie Kirstine Pedersdatter
33' og 32' selvejergård, Vestermarie.

*) kaldet Christine og/eller Kirstine.

konfirmeret 1/10 1843
i Nylarsker sogns kirke
Mine Kirstine Engell
33' og 34' gård, Vestermarie
datter af Niels Sv. Engell og
Marie K. Pedersdatter
født 26/1 1829
døbt 14/2 " .

Mine kirstine Espersen, født Engell
Søndergade 409, Rønne
døde 19/11 1896 67 år
begravet 25/11 Rønne kirkegård
enke efter urmager Johan Nicolai Espersen
død 16/8 1896 i Rønne
datter af gårdejer i Vestermarie
Niels Svendsen Engell og
hustru Marie Christine Johnsen
(dennes far har antagelig heddet Peder Johnsen).
født i Vestermarie 26/1 1829.

(de bornholmske kirkebøger fra den tid gør ikke
indtryk af nøjagtighed).

Efter Johan Nicolai Espersen og mine Kirstine født Engell
har jeg fundet:

7 børn.

vedr. Amalie Espersens 6 søskende:
(kortfattet).

1) Niels Peter Espersen

født i Rønne 18/4 1854
døbt i Rønne kirke 5/6 1854
son af urmagermester Johan Nicolai Espersen
og hustru Kirstine Engel 25 år.

23/10 1884 viet i Rønne kirke
Niels Peter Espersen af Rønne
ungkarl, urmager 30 år

til:
jomfru Jensine Margrethe Kirstine Folkmann 26 år
datter af skibsreder J. P. Folkmann.

død i Lyngby 22/5 1930 76 år
27/5 1930 begravet på Hellerup kirkegård
enkesmand, fhv. telefonmester (Langeland).

børn

Christine Brahe-Christensen, født Espersen
født i Rønne 13/8 1885
døbt i Rønne kirke 4/10 1885.

Clara Marie Christensen, født Espersen
født i Rønne 6/2 1889
døbt i Rønne kirke 18/4 1889,
død i København 1975,

hendes søn: Knud Christensen, direktør
i Sadolin & Holmblad.

" døtre: Ingeborg Gottlieb og Bodil Jebsen, f. Christensen

2) Christian Sigfred Espersen

3) Herman Gottlieb Espersen

} tvillinger

født 24/4 1857 i Rønne
døbt 19/6 " i Rønne kirke

forældrene:

urmagermester Johan Nicolai Espersen
og hustru Kirstine Engel 28 år.

vedr. Amalie Espersens 6 søskende:

4) Marie Anine Louise Espersen

født i Rønne 3/8 1859

døbt i Rønne kirke 16/10 1859

datter af

Taffelurmager Johan Nicolai Espersen og hustru

Mine Kirstine Engel 31 år.

Hun blev gift med postexpediter i Gudhjem

August Niels Gjessing Wolf * 19/7 1856 + 18/9 1921.

Marie Anine Louise døde i barselseng 7/8 1886 i Gudhjem

begravet 11/8 1886 på Rønne kirkegård 27 år.

Datter:

Minna Wolf

født 26/7 1886 i Gudhjem

hjemmedøbt i Gudhjem

frembåret i Rønne kirke 11/8 1886

viet 26/1 1906 i Nexø kirke

till brygger Peter Berg Sonne

bryggerlejer i Nexø

født i København 8/2 1879

søn af Edvard Christian Sonne og hustru Hansine Cecilie

Berg af København. Minna Wolfs far var nu postmester i Nexø.

Peter Berg Sonne døde i København 30/9 1965

Minna " " " " 9/11 1966

datter:

Grete Berg-Sonne, født 1/11 1911 i Hundslund, Jylland.

5) Johanne Nicoline Christine Espersen

født 24/1 1866

døbt 20/3 " i Rønne kirke

datter af taffelurmager Johan Nicolai Espersen og

hustru Mine Kirstine Engel 37 år.

Hun døde 20/1 1867

begravet 28/1 " 1 år på Rønne kirkegård.

6) Mine Christine Espersen

født i Rønne 13/6 1868

døbt 3/8 1868 i Rønne kirke

datter af urmager Johan Nicolai Espersen og

hustru Mine Christine Engell 39 år

(ifølge kirkebogen samme navn som moderen).

(7) Caroline Amalie Espersen

født i Rønne 28/6 1870

døbt 14/7 1870 i Rønne kirke

datter af urmager Johan Nicolai Espersen

og Mine Christine Engel 42 år.

Viggo og Amalie var gift i 34 år.

Græsted kirkebog:

Viggo Emil Martini

død 16/10 1943

begravet, Solbjerg 25/10 1943

søn af drejermester Peter Martini og hustru Emilie Rasmine Poulsen, København.

Efterlevende ægtefælle Karoline Amalie Espersen, Græsted.

Frederiksborg Amts Avis

Tirsdag den 19 Oktober 1943.

Græsteds ældste død.

Græsted sogns ældste, rentier V. Martini, er død 96 1/2 år gammel. Døden indtrådte ganske pludseligt. Martini sad og samtalede med sin hustru. Hans hustru gik et øjeblik ud i køkkenet, og da hun kom tilbage, var døden indtrådt som følge af et hjerteslag.

Ved Martinis død er et fint og ejendommeligt menneskeliv afsluttet. Han begyndte som kniplingshandler i København. Senere købte han en gård i Udsholt for tilsidst at slå sig ned på stationsvejen i Græsted. Martini havde kun venner, som han vandt ved sin fine og noble optræden. Som selskabsmand var han uforlignelig, og endnu lige til de sidste år kunne han holde et stort selskab i ånde. Nobel og retliniet var han i enhver henseende, og den gamle fine kniplingshandler efterlader sig kun gode minder.

Hans efterlevende hustru er en del år yngre.

Amalie blev boende i Græsted.

Den 2/3 1953 døde hun på det daværende "Baunevang Sygehjem" i København, Limfjordsvej 45, Grøndals sogn, omtrent 83 år gammel.

Den 7/3 1953 blev Amalie Martini begravet på Solbjerg kirkegård som den sidste i Martini-familiegravstedet.

Solbjerg Kirkegård, 1' afdeling, litra B nr. 715,
er betalt til år 2054.

På gravstedet er en gravsten og en mindeplade.

Gravstenen:

Viggo Emil Martini

* 3/3 1847 + 16/10 1943.

Amalie Martini

født Espersen

* 28/6 1870 + 2/3 1953.

Mindepladen:

+

Til minde om

Cathinga Martini

* 29/12 1843 + 29/12 1869.

Peter Martini

Drejermester

* 17/11 1805 + 28/5 1875.

Mariane Martini

* 27/5 1882 + 27/8 1882.

Emilie Martini

f. Poulsen

* 5/2 1813 + 24/6 1897.

Laura Martini

* 11/4 1835 + 7/2 1917.

Alle de omtalte 7
er begravet
i dette gravsted.

Mindestenen har nogle fejl:

Cathinga skal være Cathinka
og hendes fødsel 29/12 1843
skal være 28/12 1843.

Peter Martini

er født 17/11 1804

og døde 19/5 1875.

28/5 var dato for begravelsen.

Mariane Martini var født 7/5 1882.

Nicoline Martini f. Thorsøe

er begravet på hendes forældres gravsted, se side 24

Solbjerg kirkegård, 1. afdeling, litra B nr. 715.

vedr. Nathalia Aurelia Martini's og Lauritz Peter Møller's
4 børn:

a) Anna Elisabeth Emilie Møller

født 9/6 1870 i Swatow i Kina

døbt i "

konfirmeret 11/10 1885 i Trinitatis i København

som ung uddannet gymnastiklærerinde

viet 22/4 1891 i Trinitatis

Vilhelm Peter Anders Lemche

til

Anna Elisabeth Emilie Møller, Baggesensgade 19

Forlovere:

gårdejer Peter Søren Lemche, Onsgård pr. Hellerup

gårdejer Viggo Emil Martini, Jydebjerggård pr. Græsted.

Grosserer Vilhelm Lemche var født 9/2 1866

døbt 7/4 1866 i Gentofte kirke,

død 6/1 1948, Villa Swatow, Sofievej 25,

begravet 10/1 1948 Hellerup,

Hellerup kirkegård.

Anna Lemche døde 28/5 1965

begravet 1/6 fra Hellerup kirke på Hellerup kirkegård,

blev omtrent 95 år gammel.

5 børn:

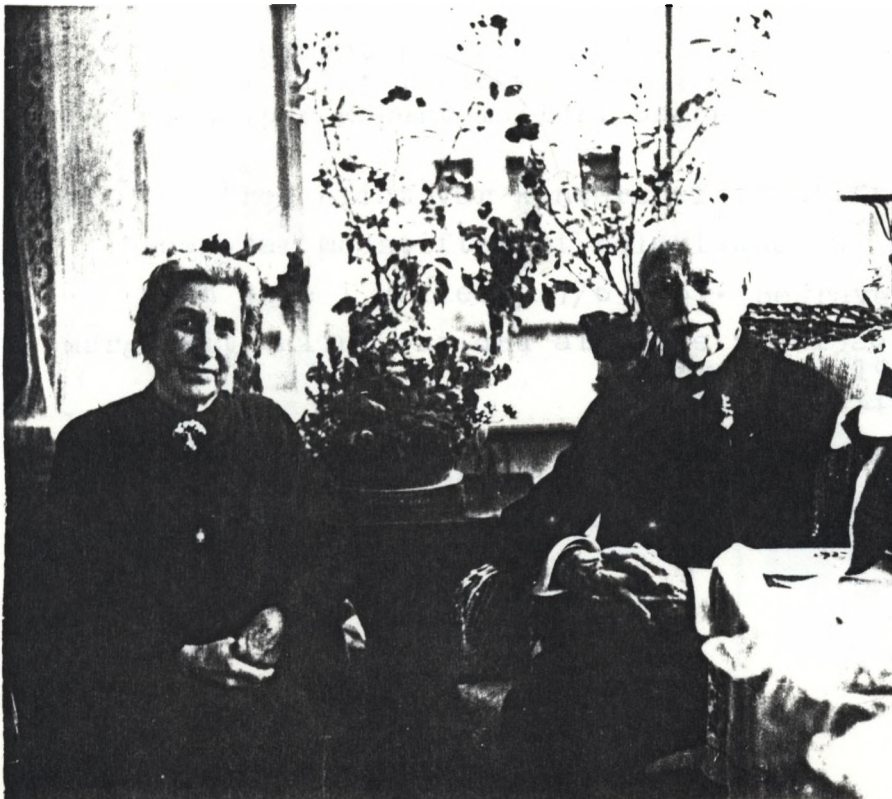
Ellen Lemche uddannet i sang og i husholdning født 30/3 1893

Ivar " grosserer født 12/9 1894

Kai " " " 23/2 1896 død 7/11 1971

Fritz " direktør i " 29/9 1897 *død 1977*
Købmandstandens
Oplysningsbureau

Sophus " bilmekaniker " 23/11 1899 død 9/2 1936
i U.S.A. i U.S.A.

ved guldbrylluppet 22/4 1941.

vedr. Nathalia Aurelia Martini's og Lauritz Peter Møllers
4 børn.

b) Marguerite Møller

født 20/10 1871 på Formosa,

vist nok som den første hvide, der blev født
på Formosa.

døbt i Shanghai.

9/10 1887 konfirmeret i Trinitatis i København

datter af afdøde Lauritz Peter Møller og ligeledes afd.
hustru Nathalia Aurelia Martini.

viet 22/5 1900 i Gentofte kirke,

pigen Marguerite Møller

født ----- døbt -----

datter af -----

boende i Hellerup, Sophievej 15 (nu nr. 25)

til

ungkarl, fuldmægtig examen juris

Leopold Gotfred Jens Klint

født i København (Garnisons sogn) 8/7 1871

søn af afdøde stabssergeant

Johannes Christian Clement Klint og efterlevende hustru

Jensine Sophie f. Poulsen,

boende Ravnborggade 18, senere i nr. 12,

forlovere:

postpækmester Hannibal

H. B. Klint i Ålborg

vinkyer Robert Møller, Baggesensgade 19¹

Gotfred Klint var kontorchef i Østifternes Kreditforening.

Han var medstifter af Boldklubben af 1893.

Han døde i Hellerup 7/6 1937. Begravet 11/6 Hellerup.

Marguerite Klint var død allerede 5/3 1926.

begravet 8/3 1926 Hellerup kirkegård.
Ira Høyrups Allé 35 i Hellerup.

1 barn:

Jørgen Klint grosserer, direktør. født 7/6 1904,

døde 9/1 1975.

vedr. Nathalia Aurelia Martini's og Lauritz Peter Møllers
4 børn.

c) Harriett Møller

født 10/3 1873 i Shanghai

døbt 9/6 " " "

konfirmeret 6/10 1889 i København, Trinitatis kirke.

viet 14/6 1895 " " " "

til

cand. phil. Jakob Fredrik Ingerslev,

født i Vestervig 14/12 1871

døbt " " 17/3 1872

konfirmeret 11/4 1886 i Thisted kirke.

Lektor, dr. phil.,

forfatter af skolebøger (tyske) og videnskabelige afhandlinger.

Harriett Ingerslev f. Møller, døde i Roskilde 4/1 1962

Jakob Fredrik Ingerslev " " " 26/10 " .

Deres gravsted er på Sct. Ib's kirkegård i Roskilde.

3 børn:

Vitus Bering Ingerslev fuldmægtig i Landmandsbanken f. 28/4 1897

Gunnar Ingerslev læge i Gørlev Sj. " 5/5 1899

Børge " tandlæge i Kalundborg " " "

se stamtavle: Ingerslev.

16 år gammel
fot. i København
oktober 1889.

Vitus 5 måneder gammel
september 1897.

vedr. Nathalia Aurelia Martini's og Lauritz Peter Møllers
4 børn.

d) Robert Lauritz Møller

født 20/8 1878 i Vestervoldgade 131¹ i København

døbt 29/9 " i Trinitatis kirke

konfirmeret 2/10 1892 i " "
Baggesensgade 19¹

viet 14/10 1913 i St. Jakobs kirke

Robert Lauritz Møller, Østerbrogade 38, vinhandler,
til

Laura Victoria Marie Hansen, I. E. Ohlsensgade 3,
senere adresse " " " 6².

døde 6/10 1935 på Bispebjerg Hospital

begravet 11/10 1935 fra St. Jakobs kirke på Solbjerg.

Ingen børn.

Laura Møller, f. Hansen

født 10/9 1883

boede som enke 1942/56 Bomhusvej 14¹, København Ø.,

de sidste år på Sygehjemmet på Brogårdsvej 36, Gentofte,

døde 18/12 1956,

bisat 20/12 " Mariebjerg kirkegård.

VAISENHUSIANERBLADET

UDGIVET AF FORENINGEN:

„DET GODE MINDE“

Nr. 11.

København, November 1935.

33. Aarg.

Robert Møller

døde stille Søndag Morgen den 6. Oktober paa Kommunehospitalet, hvortil han var bleven bragt den foregaaende Morgen efter i 14 Dage at have ligget syg hjemme. Det var en mangeaarig, ondartet Bronkitis, der til sidst medførte heftige Blodstyrninger. Han blev kun 57 Aar.

Robert Møller kom i Skolen som Vajse sammen med to Søstre, der var født i Kina, hvor Faderen var Havnekaptajn i Shanghai; selv var Møller født i København (under Foreldrenes Ophold her paa Orloy) Og tidligt kom han ind i vor Forening, hvor han har været et nyttigt Medlem, altid redebon til at tage en Haand med. Mange ældre vil mindes, hvorledes han i gamle Dage ufortrødent satte sig til Klaveret, naar de andre unge gerne vilde danse; tre Aar, 1915--18, sad han i vor Bestyrelse, og mange er de Drøftelser om D. g. M., som, før og siden, er ført paa hans hyggelige Kontor bag Vinhandelen paa Lille Triangel.

Hans senere Aar var svære. Bag et tilsyneladende stærkt Ydre tærede Sygdom. Han maatte opgive sin kære Forretning og gaa over til Tjeneste i Toldvæsenet; men ogsaa der skabte hans støtte, pligt-tro Færd ham Sympati og Agtelse. En Januar Morgen 1931 styrtede han med Cyklen ude ved Frihavnen og paadrog sig et Hoftebrud, hvis Følger han aldrig forvandt. Men tro og tapper kæmpede han sin bitre Kamp til det sidste, for sin kære Hustru og for Hjemmet med den 96aarige, blinde Svigermoder.

Den Præst, der stod bag hans Kiste paa Solbjerg Kirkegaard, talte om Trofasthed; det glædede os, hans gamle Kammerater og Venner, for det var just det, vi tænkte paa. Vi saa for os hans let ludende

Skikkelse, hans ærlige Øjne og følte hans Haandtryk. Og vore Tanker gik til hans af Sygdom og Sorg saa haardt ramte Hustru, Vajsenhusianeren Fru Laura Møller -- engang den unge Laura Hansen, der samlede sine Skolesøstre til at skænke os vort skønne Forenings-Banner.

Tilbage har dog hun og vi andre det gode Minde om en trofast Kammerat.

Johs. Madsen.

Stiftelsen og „Vort eget Hjem“.

Som det erindres, blev det paa sidste Generalforsamling paalagt Bestyrelsen at undersøge Muligheden for at erhverve en Grund, hvorpaa der kunde opføres en ny, større og mere moderne Stiftelse, samt at fremsætte Forslag til Løsning af Sagen „Vort eget Hjem“. Bestyrelsen har siden da arbejdet med disse Sager, og Resultatet foreligger nu i Form af et fuldt udarbejdet Projekt, som vil blive forelagt Medlemmerne til Diskussion paa et Medlemsmøde Onsdag d. 6. November. (Se under Program).

Det vilde fore for vidt her i Bladet at gøre udførlig Rede for dette Forslag, kun saa meget kan siges, at vi har et Tilbud paa en passende Grund, vi har faaet udarbejdet et Projekt med Stiftelse og Modelokaler, den økonomiske Side af Sagen er undersøgt af en bygningskyndig Jurist, og Resultatet heraf har vist, at Sagen kan gennemføres.

Da Løsningen af disse Spørgsmaal er af aller største Vigtighed for „Det gode Minde“s Fremtid, opfordrer vi Medlemmerne til at give talrigt Møde, Sagen har lige stor Interesse for ældre og unge. Da vi venter stor Tilslutning, har vi lejet den store Sal hos Weber, og vi haaber, at saa mange som mulig

Laers Peersson
 født 1710 på Thorsbygård
 var viet til Mari Paavelsdatter
 deres søn:

Paavel Laerssen Kallager
 født 11/4 1746 på Thorsbygård,
                     ca. 10 km. nord for Kallagergård,
 viet til Ane Hansdatter Kallager, Kallagergård
                     hun var født 30/11 1741,
                     datter af Hans Kittildson og Helga Nielsdatter,
                     i Gunhuus.
                     hun døde 3/2 1807.

Paavel Laerssen Kallager
 døde på Kallagergård 22/4 1802
 deres søn:

Hans Poulsen Kallager
 født 1/9 1767 på Kallagergården.

kallagergård

ligger ved Gjethus station, nu Geithus, mellem Drammen og
 Hønefos i Heggen sogn, Modium herred, Baskerud amt.

Ifølge tidligere undersøgelser vedr. Paavel Laerssen Kallager
 skulle der være mulighed for, at han i lige linie nedstammede
 fra Harald Hårfager (konge 872 - 930), der ved samlingen af
 Norge 872 gav hver af sine ægtefødte sønner en af de usælgelige
 odelsgårde, deriblandt Kallager. De usgte sønner fik kun
 mindre gårde. - Men kirkebogen for Poul Kallager er vist brændt.
 Desuden stemmer ikke alt i den forbindelse, f. eks. familiefor-
 bindelsen mellem Thorsbygård og Kallagergård.

Intet kan bevises. Oplysningerne er fra Kristiania rigsarkiv
 og fra Landsarkivet i Viborg og givet af Falcon i Ålborg,

(se side 44).

Rasmine Emilie Poulsens far:

Hans Poulsen, kaldet Kallager, var fra Norge. se side 38

Han levede 1/9 1767 - 1841

Hans Poulsen blev viet i Frederiksberg kirke den 7/6 1799.

22/5 1799 anmeldt til aflysning fra prædikestolen

ungkarl Hans Poulsen

portner ved Københavns tugthus

og pigen Margrethe Elisabeth Kaufman

forlover for brudgommen: skomager Lemke af København

" " bruden: hr. J. A. Hunæus af Frederiksberg

copuleret den 7 juni 1799.

Jeg har liggende et gammelt broderi, broderet af en af deres døtre som barn. Hun har broderet forbogstaverne til forældrenes navne:

H. P. K. M. E. P.

Fürchte Gott

und halte seine Gebote.

Charlotte Amalie Poulsen. den 2 November 1824.

Selv om datoerne ikke stemmer helt, kan dette broderi måske have været en sølvbryllupsgave til forældrene.

Hans Poulsen var portner og blev senere økonom ved tugthuset på Christianshavn. Han omtales som en stejl norsk natur. Hans virkeområde på straffeanstalten har næppe gjort ham mere medgørlig.

Hans Poulsen og Margrethe Kaufman fik 8 børn, hvoraf Emilie var det femte.

Fra vor Frelzers kirkebog:

Hans Poulsen

gift

døde 12/5 1841

af alderdom

begravet 17/5 1841

økonom og portner ved straffeanstalten

74 år.

Vor Frelzers kirkegård, "Østre Urtegård" nr. 204.

vedr. Kasmine Emilie Poulsen se side 46

Hendes mor var Margrethe Elisabeth Poulsen, født Kaufmann, datter af I. Kaufmann fra Mühlhausen i Sachsen, og Sofie Magdalene Larsdatter. I. Kaufmann skal have været trompeter. Margrethe Kaufmann levede 24/6 1777 - 25/1 1854. Hun er efter sin mors navn at dømme antagelig født i Danmark, måske i Jylland.

Hun omtales som: en meget dygtig og energisk kvinde med mange gode egenskaber.

J. Kaufmann
tegnat af
skoleinspektør
Richard Poulsen,
Roskilde.
(iri fantasi). ?
Originalen er en
farvetegning, måske
efter et gammelt
maleri.

Fra Vor Frelzers kirkebog:

Margrethe Elisabeth Poulsen

enke

døde 25/1 1854

begravet 1/2 1854 på Nørre Assistens kirkegård

76 år

økonom Poulsens enke

Strandgade 24¹.

vedr. Hans og Margrethe Poulsen.

Folketælling 1/2 1801:

Christianshavn

Tugt- Rasp- og Forbedringshuset

nr. 181 A

Hans Poulsen   34 år   gift   portner ved Tugthuset

Margaretha Elisabeth Poulsen, født Kaufmann

24 år   gift

Hans Christian Poulsen

1 år   barn.

Barnet Hans Christian Poulsen er antagelig død kun få år gammel.
Jeg har i hvert fald intet fundet om ham andre steder.

vedr. Hans Poulsens 8 børn:

1) Ane Lovise Poulsen

født 29/5 1804 (antagelig i København)

dåb

konfirmeret 8/4 1818

viet i Vor Frelser 27/4 1832 til:

Johannes Peter Harpøth, Prinsensgade 308 se side 78

født 30/3 1803 (vist nok i København, opvokset i Ringkøbing)

søn af bager Christian Harpøth (9/3 1772 - 14/9 1822) og { se side
Lovise Frederikke, født Adler (født 19/6 1783).

Johannes Peter Harpøth var materialsnedker ved den botaniske have ved Nyhavn i København.

Han døde 29/2 1852 og

blev begravet 7/3 1852 fra Vor Frelser på Assistens kirkegård.

Ane Lovise levede sine sidste år som enke i Klerkegade 25, hvor hun efter et fald fra en trappe døde 4/1 1872.

Begravet 9/1 1872, 68 år gammel, stolemager Harpøths enke,
på Assistens kirkegård.

Af deres 5 børn

blev det ældste Louise Elisabeth Harpøth (26/2 1833 - 8/3 1889)

viet 6/2 1862 i Ulfborg kirke til: se side 80

Vitus Bering Ingerslev (24/3 1830 - 4/6 1879),

skibskaptajn, senere gårdejer i Vestervig, "Foldebjerg".

Se stamtavle Ingerslev.

Jeg har fra Ane Lovises hånd

et nydeligt og nogenlunde bevaret broderi,

dateret 1. August 1814,

hun var da 10 år gammel.

vedr. Hans Poulsens 8 børn:

2) Cecilie Elisabeth Poulsen

født 1806 i København

viet 1) 30/11 1832 i Vor Frelser

fraskilt mand, møllersvend

Jacob Christian Bentzen Hallin 32 3/4 år

Dronningensgade 263

til

jomfru Cecilie Elisabeth Poulsen 26 år

moderen var hustru

Faderen økonom og portner ved Forbedringshuset.

3 børn

a) Niels Charles Hallin (1832 - 1870),

værkmester hos Burmaister & Wain

medstifter af Arbejdernes Byggeforening.

Hallinsgade opkaldt efter ham.

gift med hanne født Søeborg.

Han var flittig og energisk, men døde ung af brystsyge.

3 børn: Axel, Hjalmar og Dagmar.

b) Nathalie Hallin

gift med Elias Werner, maskinmester på Holmen.

c) Christian Hallin

blev farmer i U. S. A.

Jacob Christian Bentzen Hallin døde ung.

Cecilie Elisabeth blev

gift 2)

med en Poulsen.

En søn i dette ægteskab, Valdemar Poulsen

var porcelainshandler i København.

Se iøvrigt fru Camilla Schiødtes optegnelser om hendes

Tante Elisabeth

se side 99

vedr. Hans Poulsens 3 børn.

- 3) Petronelle Pauline Poulsen ,
 født 1808.

vielse 27/10 1826 i Vor Frelser:

Ungkarl og snedkersvend
 Andreas Peter Rasmussen
 gl. 28 år
 til
 jomfru Petronelle Poulsen
 gl. 18 år.

Andreas Peter Rasmussen levede fra 1798 til 1842,
 deres søn:

Jens Emil Rasmussen 1830 - 1881, han var møller,
 hans søn: Oscar Møller født 1861
 løjtnant, godsinspektør ved Statsbanerne, Ålborg,
 1903 navneforandring til Falcon se side 38

vedr. Hans Foulsens 8 børn.

4) Vilhelm Burchard Foulsen

født 3/9 1810 i København

konfirmeret 2/10 1825 i Vor Frelser, af Grundtvig,
(bor hjemme) .

viet 8/7 1839 i Vor Frue i København

til Thora Nathalie Paulli, af Klareboderne 7

født 26/2 1817, død 11/12 1891,

(se Johann Andreas Orlamundts stamtavle side 7, D.8.).

fra Roskilde Domkirkes kirkebog:

Vilhelm Burchard Foulsen

død 19/5 1887

begravet 24/5 1887 77 år

Roskilde ny kirkegård,

fhv. provst for Ramsø-Tune herreder

og sognepræst for Eiby og Nørre Dalby menigheder,

gift og bosat i Roskilde (vist nok Provstevænget 4).

10 børn se side 49

5) Rasmine Emilie Poulsen

født 5/2 1813 på Christianshavn

døbt 4/3 " i Vor Frelser kirke

datter af Hans Poulsen, portner ved tugthuset
på Christianshavn

og hustru Marie Elisabeth Kaufmann

konfirmeret 2^{den} søndag efter påske 29/4 1827 i Vor Frelser

bor hos forældrene, Hans Poulsen, økonom og portner
i Forbedringshuset og moderen Maria Elisabeth Kaufmann.

viet 24/5 1834 i Vor Frelser 20 år

til

ungkarl og drejermester

Peter Martini 29 år

se side 6

Vimmelskaftet 138.

Efter Peter Martinis død flyttede hun og sønnen Viggo (måske også andre af børnene) i 1876 fra Gasværksvej 4 til Halmtorvet 73, hvor de boede til 1878.

I sine sidste år boede Emilie sammen med datteren Laura i Baggesensgade 19¹ ("Alderstrøst"). Efter og omkring den gifte datter Nathalies sygdom og død overtog Laura sin søsters 4 mindreårige børn.

Ifølge St. Johannes sogns kirkebog :

Rasmine Emilie Martini f. Poulsen

enke, Baggesensgade 19,

døde 24/6 1897 84 år,

begravet 1/7 1897 på Frederiksberg Assistens kirkegård,

enke efter drejermester Peter Martini

bopæl dødsstedet, født på Christianshavn (Børnehuset),

faderen økonom Poulsen, moderen f. Kaufmann på

Christianshavn. Sidste fælles bopæl Gasværksvej 4.

Peter og Emilie Martinis 5 børn:

Laura Emilie Petrea

Peter Balduin

Nathalie Aurelia

Cathinka Eleonora

Viggo Emil.

Emilie Martini

(Berthe Ingerslev har oprindelig)

vedr. Hans Poulsens 8 børn.

6) Charlotte Amalie Poulsen

født i København ca. 1811

død 1885,

var ugift.

Jeg har fra hendes hånd et vel bevaret broderi, se side 39

Hun er iøvrigt omtalt i Camilla Schiødtes optegnelser, se side 97

7) Peter Poulsen

født i København ca. 1812,

død ca. 1849.

Han var skibsfører i Rusland.

Han skal have giftet sig med en tysk-russisk pige og haft 2 sønner, som blev i Riga. Den ene, der blev ingeniør, antog navnet Kallager.

Han er omtalt i Camilla Schiødtes optegnelser, se side 97

8) Hans Poulsen

født i København ca. 1813,

han blev snedker, døde meget ung,

han var gift med: Line,

deres søn:

Vilhelm Poulsen, bødker i København,
et minde fra ham er en lille børne-ballie,
læge Gunnar Ingerslev i Gørlev har den,
(den grønne ballie).

vedr. Hans og Margrethe Poulsen

Børnehuset - Tugt - Rasp - og Forbedringshuset samt Straffeanstalten på Christianshavn.

Landsarkivet, Jagtvej 10, har ovennævntes arkiv.

Ovennævnte er oprettet 18/3 1662

og var i funktion, indtil det blev nedrevet
i 1928.

Efter nedrivningen byggede Københavns kommune i 1930
det såkaldte Lagkagehus, Torvegade 45.

Den af Camilla Schiødte omtalte brand må have været ca. 1814.

Vægmontre nr. 8

Christianshavns straffeanstalt

Omkring 1662 flyttede det såkaldte Børnehus til en nybygning, der opførtes på en grund ud mod det senere Christianshavns torv. I de flg. år udvikledes institutionen lidt efter lidt til en straffeanstalt, og i årene 1739-41 opførtes en nybygning for Børnehuset, som fra 1790 kaldtes Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset på Christianshavn, senere Christianshavns straffeanstalt (se billede i gulvmontre nr. 8). Der foretoges efter 1790 forskellige ombygninger og tilbygninger, og i årene 1864-65 opførtes med facade mod St. Annegade et særligt kvindefængsel for både tugthus- og forbedringshusfanger. Det store fængselskompleks blev opgivet i 1928 og kort efter nedbrudt for at give plads til moderne boligkomplekser (bl.a. Lagkagehuset).

I montren er fremlagt Fangerulle over kvindelige fanger XVI, 1888-90. Lb.nr. 491 i straffeanstaltens arkiv i landsarkivet.

Oplaget viser, at hver indsat fange havde sin side i protokollen med personlige oplysninger samt fotografi. Desuden gives der oplysning om den begåede forbrydelse, dommen og straffen.

vedr. provst Vilhelm Burchard Poulsens lo børn se side 45
(se stamtavle Orlamundt side 7, E 12-21).

1) Richard August Vilhelm Poulsen

født 31/10 1840 i Kornerup præstegård
døbt 24/5 1841 i Kornerup kirke, konfirmeret 1855 i Rorup kirke.
viet 11/7 1882 i Roskilde Domkirke
ungkarl, cand. jur., lærer ved Roskilde Borger- og Realskole
til: Anna Nicoline Weber, født 22/1 1861 (død 19/7 1945),
datter af tømrermester Johan Harald Weber (23/2 1821-13/1
1884)
og Vilhelmine Louise Augusta Holm (7/6 1827- 20/12 1890).
cand. jur. skoleinspektør Richard Poulsen, Villavej 18, Roskilde,
døde 7/11 1922, 82 år, og blev 11/11 begravet
på Gråbrødre kirkegård.

3 børn

Haralda Vilhelma Poulsen
født 11/11 1883 i Roskilde
døbt 23/2 1884
død 5/7 1945.

(konfirmeret 1/10 1899
i Roskilde Domkirke)

Vilhelm Burchard Weber Poulsen
født 12/4 1885 død 2/5 1961 i Amerika,
ingeniør, cand. polyt.

Ella Johanne Poulsen
kaldet "Maaren"

født 24/1 1887 døbt 11/4 1887 i Roskilde
konfirmeret 5/10 1902
død 23/9 1945 i Roskilde Domkirke,

viet 25/9 1913 til Knud Carstensen født 8/3 1886
i Roskilde Domkirke student 1904
ingeniør cand. polyt. 1911,
søn af sognepræst Hemming Lars
Carstensen f. 23/8 1859
død 1928

hun var kunstmalerinde.

Ingen børn.

6-7-45
Dødsfald
1945

Overbibliotekar, Frk. Haralda Poulsen

Roskilde, Torsdag.

Overbibliotekar, cand. mag. Frk. Haralda Poulsen, Lederen af Biblioteket i Roskilde, er i Nat afgaaet ved Døden paa Roskilde Bysygehus efter nogle Maaneders Sygdom, 61 Aar gammel. Frk. Haralda Poulsen vilde oprindelig ved Universitetsstudier forberede sig til den samme Gerning som hendes Fader, Skoleinspektør Richard Poulsen. Efter at være blevet cand. mag. brød hun imidlertid af og lod sig uddanne til Bibliotekar, idet hun i den nye Folkebiblioteksbevægelse saa rige Muligheder for menneskelig Udvikling. Som Landets første kvindelige Centralbibliotekar og Leder af Roskilde Bibliotek gjorde Frk. Poulsen en stor Indsats. Her formentlig har sikret hende et stort Navn inden for dansk Biblioteksarbejde.

og
Georgia Jørgensen f. 6/9 1861.

vedr. provst Wilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

2) Dorothea Camilla Elisabeth Poulsén

7/8 1842 - 8/4 1920.

født 7/8 1842 i Kornerup præstegård

døbt 14/10 1842 i Kornerup kirke

konfirmeret 1858 i Rorup kirke

viet 25/8 1870 i Eiby kirke

ungkarl af Skanderborg

Christian Cornelius Lerche Schiødte 29 år gammel

sognepræst,

(i St. Fuglede)

søn af sognepræst Jørgen Carl Schiødte (11/5 1806 - 18/12 1885)

og Valgjerda Margrete Vilhelmine Bjærnesen,

(født i Frederiksværn 1/9 1808, død 7/2 1874),

(han var vaccineret 1841 af dr. Boiesen i Skive),

til:

frøken Dorothea Camilla Elisabeth Poulsen 27 år gammel

datter af provst Poulsen i Eiby og

Thora Nathalie Paulli (26/2 1817 - 11/12 1891).

(hun var vaccineret 1846 af dr. Paulli i København),

forlovere:

pastor Schiødte , sognepræst i St. Fuglede

provst Poulsen, sognepræst til Eiby og Nørre Dalby.

(født 3/9 1810 død 19/5 1887).

Christian Cornelius Lerche Schiødte var født 20/11 1840

døde 17/3 1907.

Af Christian og Camilla Schiødte's 6 børn og 7 børnebørn

blev flere præster, skolefolk og læger (se Stamtavle Orlamundt).

Camilla døde 8/4 1920.

Camilla Schiødte har i interessante optegnelser efter
hukommelsen gjort rede for forskellige af den daværende
slægt. Ikke alt stemmer med kirkebøgerne. se side 95

- 3) Just Henrik Vilhelm Poulsen
født 10/1 1844 i Kornerup
døbt 31/3 " i Kornerup kirke
1858 konfirmeret i Rorup kirke
1862 student
1872 cand. med.
1875 læge i Hobro
1890 distriktslæge i Terndrup
1891 sygehuslæge " "
1915 afsked
viet 15/5 1876 til Sofie Charlotte Augusta Lassen f. 19/4 1850,
datter af cand. theol., ejer af "Sindshvile"
pr. Kvistgård Jens Niimb Lassen (f. 17/3 1807,
død 15/2 1873) og Caroline Henriette Augusta
Bang (f. i Ostindien 2/6 1808, død 2/3 1888).
Just Henrik Vilhelm Poulsen døde 13/9 1916.
6 børn, af børnebørn var 4 døbt Kallager Poulsen.

- 4) Thora Marie Nathalie Poulsen
født 18/6 1845 i Kornerup
døbt 24/9 " " " kirke
1861 konfirmeret i Rorup kirke
ugift Provstestræde 4, Roskilde
død 3/4 1911
begravet 7/4 på den nye kirkegård, Roskilde.

- 5) Holger Emil Vilhelm Poulsen
født 30/3 1847 i Kornerup
3/4 hjemmedøbt af faderen,
døde dagen efter.

- 6) Holger Emil Vilhelm Poulsen
16/3 1848 født i Rorup
16/6 " døbt i "
konfirmeret 1863 i Eiby kirke
viet 7/5 1880
til: Anna Margrete Else Schouboe, født 4/1 1855,
datter af distriktslæge Christian Carl Erhardt Schouboe,
(født 14/12 1817, død 3/2 1888) og Sophie Dorteia Chri-
stine Lorenz (født 19/11 1820, død 1/3 1897)
Holger var læge i Rønne.

3 børn.

vedr. provst Vilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

- 7) Dorothea Margueritha Poulsen
 født 13/5 1850 på Vibygård i Dånstrup sogn.
 døbt 23/6 " i Rorup kirke
 konfirmeret 1865 i Eiby kirke
 kaldet Dora
 ugift musiklærerinde i Roskilde, Provstestræde 4,
 død 15/4 1919 (i Lipkesgade 4, København) 69 år
 begravet 22/4 1919 på Roskilde ny kirkegård.
- 8) Betty Alberta Rosalie Poulsen
 født 12/1 1852 i Rorup
 døbt 15/6 " i Rorup kirke
 1867 konfirmeret i Eiby kirke
viet 5/5 1897 til sognepræst Gregers Gregersen, Bland (Jylland)
 (født 29/8 1822, død 27/12 1908),
 søn af lærer i Hesselum (Fyen) Lars Gregersen
 og Marie Poulsen (død 1832). Han havde første
 gang -30/12 1852 - været gift med Anne Koe-
 foed (født 1/6 1827, død 2/9 1891), datter
 af sognepræst Andreas Agerbeck Koefoed,
 (død 9/5 1841) og Karen Johanne Kruuse,
 (død 14/4 1846).
- Ingen børn.
- Alberta boede efter mandens død i Provstestræde 4 sammen
 med Marie og Dora, Hun døde 7/12 1939.
- 9) Vilhelm Burchard Poulsen
 født 26/11 1853 i Rorup
 døbt 5/6 1854 i " kirke
 1867 konfirmeret
 ingeniør, cand. polyt., møntmester
viet 26/9 1882 til Anna Marie Helene Nohr, født 28/1 1853,
 død 29/8 1916,
 datter af proprietær Adam Vilhelm Nohr,
 (født 5/8 1821, død 20/9 1898) og
 Johanne Charlotte Tack (født 19/1 1827,
 død 18/5 1904).
- Ingen børn. Han levede til 29/9 1938.
- 10) Axel August Vilhelm Poulsen
 født 5/7 1855 i Rorup
 døbt 14/8 " " " kirke
 ingeniør cand. polyt., distriktsingeniør under Vandbygnings-
 væsenet. Viet 2/7 1883, 27 år gammel, i Vor Frue i København
 til Ella Paulii, født 12/1 1863, død 9/6 1927, datter af profes-
 sor, læge Emil Theodor Paulii (født 9/11 1814, død 25/4 1874) og
 Augusta Jacobsen (født 26/7 1855, død 7/6 1906), datter af pro-
 fessor, dr. med. Ludvig Levin Jacobsen (født 10/1 1783, død
 29/8 1843) og Angélique Jacobine Vilhelmine Marie Petzholdt (fø-
 4/2 1799, død 25/5 1870).
- August døde 5/6 1942. 4 børn, svinde eller døvstumme.

Hermed enkelte udpluk af stamtavle udarbejdet af
Hans Peter Pedersen (1829 - 1917)
sergent ved 1' artillerikompani, opsynsmand ved Svaneke Magasin
og skomagere i Svaneke. Dbm.

Denne stamtavle er aldrig udkommet. Lektor Lind, Rønne, skrev
den af -desværre ikke i sin helhed - , en afskrift af denne
sidste blev foretaget af fhv. bankbestyrer Emil Kofoed, Grønne-
vej 254 i Virum og via Ivar Lemche udlånt til mig til fotokopie-
ring. Mine udpluk herfra har jeg suppleret med nyttige data fra
kirkebøger, folketællinger og andre kilder.

Ovennævnte

Theodor Christian Lind
f. 3/3 1885 i Svaneke
søn af fiskehandler H. O.T. Lind,
dim. 1904 (Rønne), cand. mag. 1915.
Lærer ved Bogø Realskole og Artiumskursus 1913,
adjunkt ved Svendborg Statsskole 1920,
ved Rønne Statsskole 1922,
lektor smst. januar 1933.
Formand for Bornholms Museum februar 1930,
for Bornholms historiske Samfund fra 1938.
Litterære arbejder:
1934 En bornholmsk Haandværkers Erindringer,
1943 Bornholms Amtsraad 1842 - 1942.
Gift 1915 med Louise Johanne Kathrine Mossin.

Fra ovennævnte stamtavle:

Peder Nielsen
stenhugger og avlsbruger i Nexø
født 22/9 1749 død 1828
søn af Niels Hansen fra Østermarie og
Inger Larsdatter fra Åkirkeby.

Han var enkemand, da han
4/1 1787 blev viet i Nexø kirke
til Margrethe Nielsdatter,
født 27/1 1764 død 5/11 1832
datter af Niels Ipsen i Nexø.

Af disses 7 børn omtaler jeg her kun 3, alle 7 er nævnt.

vedr. Lauritz Peter Møllers bornholmske slægt:

Peder Nielsen og Margrethe Nielsdatters 7 børn A 1 - 7

- A 1) Karen Pedersen
født 15/10 1787 død 17/1 1862
gift 14/3 1812 med Peder Andersen, skomager i Svaneke
f. 21/6 1784 død 9/7 1870,
søn af fisker i Svaneke Anders Svendsen (1753- 1835).
Af deres 5 børn var det yngste
Hans Peter Pedersen f. 12/11 1829 død 24/5 1917
sergent ved 1ste Artillerikompagni, opsynsmand ved Svaneke
Magasin og skomager i Svaneke, Dbm.
Han var forfatter til ovenfor omtalte stamtavle.
Gift 29/5 1861 med Karen Kirstine Jørgensen (datter af
Christian Jørgensen og Kirstine Margrethe Jensen til
5.Slg. Seirsgård i Povlsker), f. 12/4 1834, d. 7/3 1909,
2 børn.
- A 2) Inger Kirstine Pedersen
født 13/6 1789
gift med Nicolai Olsen af København
3 børn.
- A 3) Marie Pedersen
f. 29/7 1791 død 26/2 1841
gift 1813 med Niels Pedersen Aakjær i Nexø (søn af
Peder Sørensen Gronbech og Karen Nielsdatter i Staun pr.
Nibe). 3 børn.
- A 4) Ane Margrethe Pedersen
f. 27/10 1794 død 7/6 1865,
gift med kvaseskipper Mads Jensen Mossin, Svaneke,
(søn af skomager Christian Mossin og Karen Weidemann)
f. 22/10 1799 død 4/9 1854.
2 børn B 1 - 2
- B 1). Christian Mossin f. 6/1 1822
skibstømmermand, Svaneke, gift 29/5 1846 m. Cathrine
Wallentin fra Christiansø (datter af konstabel Christian
Hansen Wallentin og Cathrine Espersdatter), f. 16/5 1822.
Børn: C 1 - C 4
- C 1. Ane Margrethe Mossin, f. 15/7 1846 død 16/11 1899,
gift 22/1 1869 m. styrmand Hans Peter Hansen (søn af
husmand Hans Rasmussen og Kirstine Pedersdatter),
f. 29/10 1838, forulykket på søen i nov. 1872.
Barn: D 1.
D 1. Christian Hansen, f. 22/5 1872.
- c 2. Mathias Christian Mossin, f. 5/9 1851 død 14/3 1938,
købmand i Svaneke, gift 15/2 1884 m. Anna Eline Holm
(datter af skrædder Hans Jensen Holm og Johanna Jøns-
datter i Svaneke), f. 17/7 1857 d. 9/4 1929.
Børn: D 1. - D 4.
D 1. Louise Johanna Cathrine Mossin, f. 18/1 1885,
gift i 1915 med Theodor Christian Lind, lektor
i Rønne, der tog den første afskrift af den før
omtalte stamtavle.
D 2. Cathrine Sofie Mossin, f. 29/1 1888 d. 7/9 1919.
D 3. Karen Margrethe Mossin, f. 19/8 1891, d. 12/6 1920
D 4. Johanne Christine Mossin, f. 18/2 1893
død 22/4 1894.
- C 3. Peter Christian Mossin født 1855 død 1858.
C 4 . Peter August Mossin f. 1/8 1860 død 12/5 1882.

fortsat

- B 2. Karen Margrethe Mossin f. 20/6 1826, død 10/9 1891,
gift 26/11 1852 m. Ole Sonne, avlsbruger og fisker
i Saltuna, (søn af Klaus Pedersen og Valborg Kirstine Olsdatter),
født 19/8 1827, død 2/11 1902.
Børn: C 1 - C 3.
C 1. Peder Sonne, født 28/11 1855.
C 2. Anthon Mathias Sonne, født 21/1 1861.
C 3. Janus Peter Sonne, født 14/1 1866.
- A 5. Niels Pedersen f. 25/5 1797, sømand, ugift. Forulykkede på
en rejse fra Bornholm til København.
- A 6. Hans Pedersen, f. 13/2 1802, død 5/1 1861. Ugift.
Borgerkaptajn i Nexø Borgervæbning.
- A 7. Elsebeth Pedersen
født 23/11 1804 i Nexø
døbt 8/12 1804 i Nexø kirke
datter af stenhugger Peder Nielsen
og hustru Margrethe Nielsdatter, Nexø
konfirmeret i april 1819 i Nexø kirke
viet 29/12 1826 i Nexø kirke
Elsebeth Pedersdatter
22 år gammel pige
til
Jeppe Larsen
26 år møllerformand født 7/12 1800.
Elsebeth har antagelig ikke kunnet lide sine dåbsnavne og
foretrak at kalde sig: Elisabeth Nielsen.
Hendes mand, mølleren, var møllersvend og møllerformand
og gik under navnet Jeppe Møller.
Elsebeth blev kaldt Jeppe Møllerske.
Elsebeth eller Elisabeth skal have været meget religiøs.
Hun blev enke som 52-årig og skal på sine gamle dage have
boet i Torvegade i Nexø.
Elsebeth Pedersdatter døde 7/4 1886 i Nexø 81 år
begravet 13/4 på den gamle kirkegård i Nexø.
- 5 børn
heraf: Nicoline Margrethe Møller, der blev gift med Frederik Øiesen,
deres søn: James Oiesen.
og Lauritz Peter Møller, der blev gift med se side ^{se side 58} 60
Nathalia Aurelia Martini se side 10

Jeppe Larsen Møller

Han var født 7/12 1800 i Nexø som Jeppe Larsen
søn af

Lars Pedersen, koffardi-matros,
og hustru Margarethe Mogens.

Han var møllersvend og møllerformand, omtales også som arbejds-
mand. Man kaldte ham Jeppe møller.

Møllen skal have ligget udenfor Nexø på vejen til Åkirkeby,
den er nedrevet.

Vielse 29/12 1826 i Nexø kirke

Jeppe Larsen til Elsebeth Pedersdatter se side 55

Jeppe Larsen Møller

døde i Nexø 4/12 1856

begravet 12/12 " i Nexø

arbejdsmand gift

5 børn.

Folketælling 1. februar 1801

Granskovsgade 37

Nexø

Lars Pedersen	44 år	husbond	koffardi-matros
Margarethe Mogens	40		hans kone
Mogens Peter	8		deres børn
Thomas Larsen	5		
Margarethe Larsen	3		
Jeppe Larsen	1		

Folketælling 18 februar 1834

Vestergade 9

Nexøe

Jeppe Larsen	34 år	gift	Vind-Møller
Elisabeth	28	"	hans kone (hun var fyldt 29)
Nicoline	5		deres barn
Margrethe Elisabeth	2		"

Folketælling i Nexø 1845

Vestergade nr. 9

Jeppe L. Møller	45 år	gift	født i Nexø	daglejer
Elisabeth Nielsen	41	"	" " "	hans kone
Margrethe E. Møller	13		" " "	deres børn
Petrea M. Møller	10		" " "	"
Lauritz P. Møller	8		" " "	"

Folketælling i Nexø 1850

Vestergade 9

Jeppe Larsen Møller	50 år	gift	født i Nexø	daglejer og vægter husfader
Elisabeth Nielsen	46	"	" "	hans kone
Petrea M. Møller	15		" "	deres børn
Lauritz P. Møller	13		" "	"
Niels P. Møller	5		" "	"

vedr. Lauritz Peter Møllers slægt
 Jeppe Møllers og Elsebeth Pedersdatters 5 børn:

1) Nicoline Margrethe Møller

født 3/4 1829

døbt 10/5 " i Nexø kirke

faddere: Anne Marie Nielsdatter, Hans Dideriksen,
 Karen Margr. Mogensen, Lars Mortensen.

ifg. Folketælling i Nexø 1845
 16 år ugift tjenestepige.

gift ca. 1849

med Frederik Øiesen, født ca. 1823
 savskærer i Rønne.

se side (58) 55

Af deres børn omtales her

Janus Frederik Øiesen
 født i Rønne 17/10 1857.

se side 60, 64

Frederik Øiesen udvandrede ca. 1870
 med sin familie til U.S.A.

Nicoline døde 1886 (samme år som moderen),
 Frederik Øiesen døde også i 1886.

Bag på billedet:
 Her ser I en skygge af
 Frederik Øiesen i sit
 51' aar
 og Nikoline Øiesen
 i sit 44' aar.
 Første November 1872.

Antages at være deres søn
 Peter Øiesen.

Billederne er fra Amerika sendt til familien i Danmark.

vedr. Lauritz Peter Møllers slægt.

Jeppe Møllers og Elsebeth Pedersdatter's 5 børn:

2) Margrethe Elisabeth Møller

født 14/5 1832

døbt 16/6 " i Nexø kirke

datter af møller Jeppe Larsen og
Elsebeth Pedersdatter

konfirmeret 19/4 1846 i Nexø kirke

vielse 1/8 1856 i Nexø kirke

Ungkarl og maler Andreas Peter Grønlund

29 år gammel af Nexø til

jomfru Margrethe Elisabeth Møller

25 år gammel hos forældrene i Nexø

forlovere: Jeppe Larsen
Andreas Holm.

3) Petrea Maria Møller

født i Nexø 22/2 1835

døbt 3/4 1835 i Nexø kirke

gift med bagermester Jens Mogensen

4) Lauritz Peter Møller

født i Nexø 3/8 1837

død i København 28/8 1882.

se side 60

5) Niels Peter Møller

født i Nexø 30/7 1845 døbt 1/10 1845

han blev sømand

skal være druknet.

Lauritz Peter Møller:

født 3/8 1837 i Nexø

døbt 6/10 " i Nexø kirke

søn af møller Jeppe Larsen Møller og

Elsebeth ("Elisabeth") Pedersdatter, Nexø se side 55

konfirmeret 18/4 1852 i Nexø kirke.

1853 brød han op fra barndomshjemmet og blev sømand, 16 år gammel. Han skal have skrevet interessante dagbøger fra de mange sørejser. Som styrmand på et engelsk skib blev skibet i kinesisk farvand bordet af sørøvere. Lauritz Peter Møller reddede ved den lejlighed sin kaptajns liv og blev af de engelske myndigheder belønnet med en stor og betydningsfuld stilling indenfor havne- og toldvæsen i Kina, vist først i Peking, senere i Shanghai. Et fotografi af hans helt imponerende embedsbolig i Shanghai, har jeg. Han boede der fra ca. 1866 til 1877, (måske kun til 1876?).

Under et ophold i Europa blev han

2/7 1869 viet i Trinitatis kirke i København til:

Nathalia Aurelia Martini.

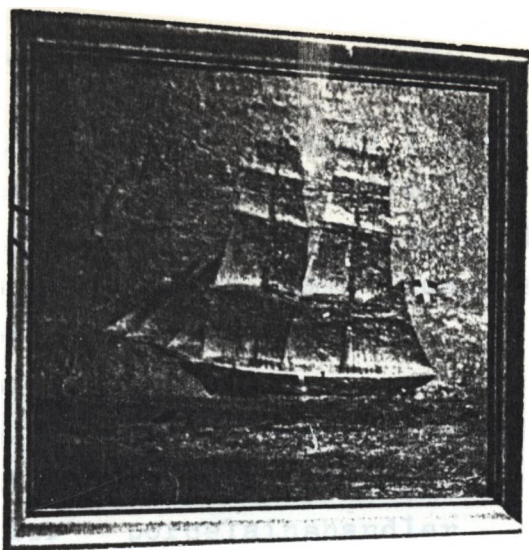
se side 10

En ny tilværelse begyndte for Nathalie i Shanghai. Store boligforhold, en stab af tjenestefolk, hestevogne med ventende kuske, bemandede robåde til havnekaptajnens disposition, alt efter det mønster, som Englændere i Kina på den tid levede højt på. Om Nathalie og Lauritz som beskedne Danskere har brudt sig om det, ved jeg ikke.

Nathalie var ofte med på sin mands ekspeditioner til søs. Således blev de to ældste døtre ikke født i Shanghai. Anna blev født i Swatow. Marguerite blev født på Formosa, hvor der blev skudt med kanoner, fordi hun var den første hvide, der blev født på øen. Harriett blev født hjemme i Shanghai. Hun havde kinesisk amme. Efter gode år i Shanghai blev Lauritz Peter Møller ca. 1875 angrebet af klima-sygdom, der også hæmmede hans syn. Forinden var det lykkedes for ham at få sin nevø i U.S.A., James Oiesen, ansat i den engelsk administrerede kinesiske toldetat, hvor den unge mand hurtigt startede en karriere i det helt store format.

se side 64

Lauritz Peter Møller var for syg til at kunne bestride sit krævende embede og måtte med sin familie sejle til Danmark. Den lange sørejse skal have varet ca. 6 måneder.

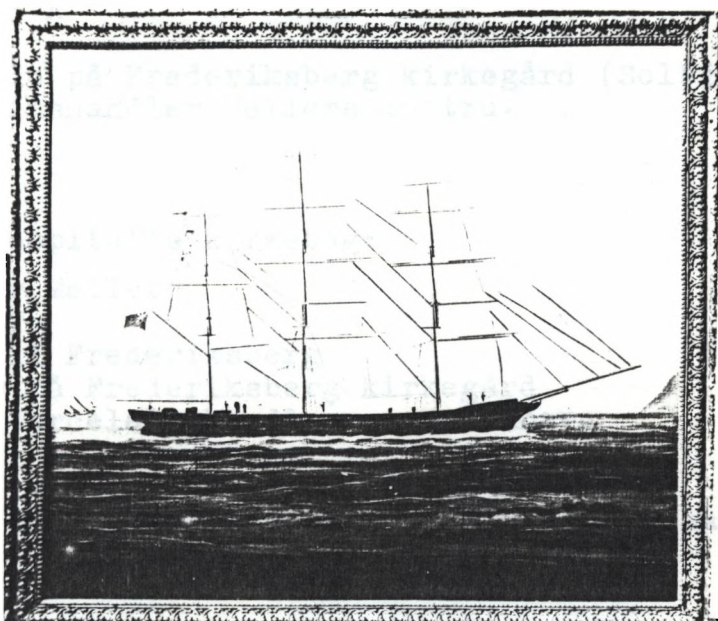

"Danneverke"

24 Juni 1866.

Hvad nævnte dato henviser til, ved jeg ikke.

Formentlig det skib, hvormed Lauritz Peter Møller og Nathalie som nygifte i oktober 1869 sejlede fra Danmark til Kina. Originalen menes at være malet i Kina af en kinesisk maler. Den tilhører læge Gunnar Ingerslev, Gørlev.

Engelsk skib i kinesisk tjeneste -Shanghai- antagelig 1870.
 Antages at være det skib, der bragte kaptajn Lauritz Peter Møller og hans familie fra Kina til Danmark, vist nok i 1877, efter ca. 14 år i Kina. Hjemrejsen skal have varet ca. 6 måneder. Det originale kinesiske maleri tilhører Agnete Høeg f. Ingerslev.

Familiens antagelig første adresse i København
var ifg. Vejviser for København 1878/79:

L. P. Møller, kaptajn, Vestervoldgade 131¹
(ved Christians Brygge, det gamle "Kongens Bryghus").

Her fødtes Robert Møller 20/8 1878. se side 36

1879 Svanholmsvej 12 A

var samme år forlover ved svogeren Viggo Martinis bryllup
med Nicoline Thorsøe se side 13

1880 L. P. Møller porcelainshandler Frederiksborggade 50st

1881 L. P. Møller fhv. porcelainshandler Fredensgade 3 A¹

Lauritz var svagelig og lidende af nedbrudte nerver.

Nathalie døde 12/10 1881 efter svær sygdom.

Laura Martini overtog deres 4 børn. se side 8

Sct. Johannes kirkebog:

Nathalia Aurelia Møller, f. Martini

død 12/10 1881¹

Fredensgade 3 A¹

40 år

begravet 19/10 på Frederiksberg kirkegård (Solbjerg)

fhv. porcelainshandler Møllers hustru.

Sankt Hans Hospital's kirkebog:

Lauritz Peter Møller

død 28/8 1882

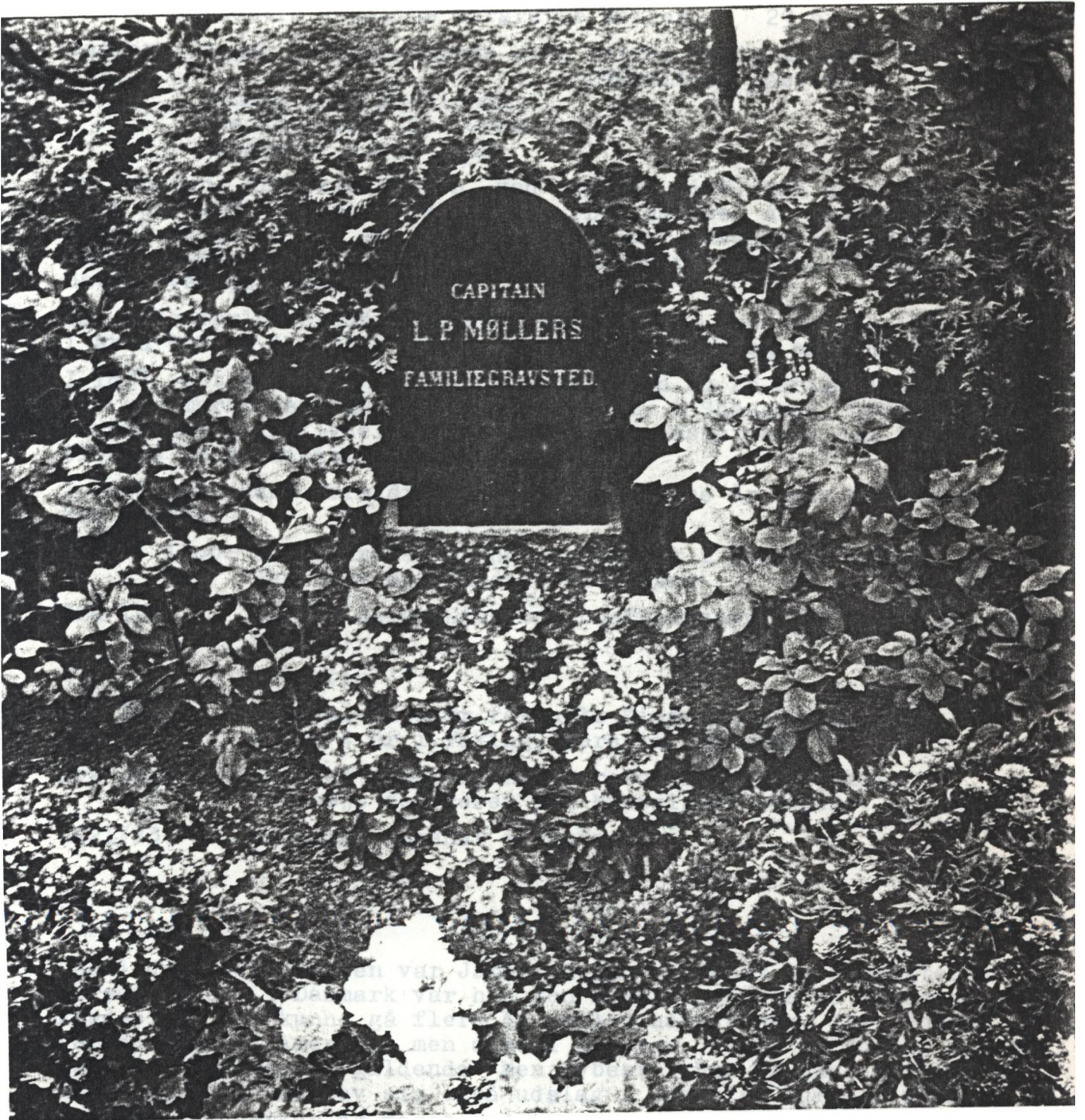
liget ført til Frederiksberg

begravet 5/9 på Frederiksberg kirkegård

enkemand, porcelainshandler, København

44 år.

Hans moder, Elsebeth Pedersdatter, overlevede ham (døde 1886).

Lauritz Peter Møller 3/8 1837 - 28/8 1882.

Hans navne ved dåben var: Janus Frederik Øjusen. (ikke Øjudsen).
På Bornholm blev navnet til Øiesen.

James Oiesen er født i Rønne 17/10 1857

døbt i Rønne kirke 11/11 1857

søn af savskærer (saugskjærer) Frederik Øjusen

og hustru Nikoline Margrethe Møller 29 år se side 58

faddere: bager Jens Mogensens kone Petrea Marie Møller
(Nikolines søster)

sømand Jens Mathiesen
snektersvend Chr. Grønlund
savskærer Niels Lund.

Om faderen, Frederik Øjusen, ved jeg kun lidt. Han skal være født ca. 1823 og døbt: Tallaksen. (Det hændte, at udenlandske søfolk slog sig ned på Bornholm). Han var savskærer i Rønne, havde senere også landbrug. Hvor mange børn, han og Nikoline havde, ved jeg ikke.

Ca. 1870 forlod Frederik Øiesen Bornholm og bosatte sig i U.S.A. i byen Warren i staten Pennsylvania. Nicoline og børnene var med.

I 1877 -efter 7 år i U.S.A. - rejste den nu 20-årige James Oiesen til sin morbroder, Lauritz Peter Møller, i Shanghai, hvor han ved morbroderens indflydelse blev ansat som assistent i Den internationale Toldadministration.

I 1886 døde hans forældre i U.S.A., og samme år døde hans gamle mor i Nexø.

1889 - 1900: chefsekretær på Hovedkontoret i Seoul i Korea.
Han blev her tildelt adelsrang.

fra 1900 igen i selve Kina som chefsekretær i et meget større område.

1904 Mandarin

fra 1911 generalsekretær for hele Kinas Toldvæsen,
først 4 år i Peking, derefter Hankow.

fra 1913 desuden generalinspektør for Kinas Saltskat,
var højt dekoreret med kinesiske ordener.

1921/23 Danmarks gesandt i Peking.

Ude i det fjerne Østen var James Oiesen en kendt og respekteret personlighed. I Danmark var han kun kendt indenfor de højeste kredse, og der kunne gå flere år mellem hans besøg. Til gengæld var han ofte i Amerika, men også i Ægypten, Paris og London gjorde han sin indflydelse gældende. Men dybest i ham lå hans kærlighed til Bornholm. Den gav sig også udslag i praktisk hjælp i form af f. eks. vandværker og meget andet.

Efter Kina boede James Oiesen meget i Danmark, ofte på Bornholm, men var samtidig den store globetrotter som forhen, hans nærmeste familie levede i U.S.A., Schweiz, Kina og London.

James Oiesen efterlod sig 5 børn.

vedr. James Oiesen.

I København havde Skuespilleren Johannes Poulsen og solodanserinden Ulla Poulsen udlånt deres lejlighed, Sankt Annæ Plads 9 st., til deres ven, James Oiesen, mens de selv var i Østen. Johannes Poulsen havde tidligere været i Østen og skrev dengang bogen "Gennem de fagre Riger" (1916).

I deres lejlighed afgik James Oiesen pludselig ved døden, ramt af et hjerteslag.

Garnison sogns kirkebog:

Janus (James) Frederik Oiesen
 død 4/9 1928 Sankt Annæ Plads 9 st. 70 år
 begravet 11/9 Vestre kirkegård Sdr. kapel
 født i Rønne 17/10 1857
 søn af landmand Frederik Oiesen
 og hustru Nikoline født Larsen-Møller
 fhv. gesandt i Peking.

Gravstedet er i 1928 betalt af højesteretssagfører Schiørring indtil 31/12 1978.

Det ligger på Vestre kirkegård tæt ved Søndre kapel
 afd. 9 række 43 nr. 27.

Gravstedet er stort med en stor, smuk og ganske enkel sten:

Minister

J. F. Oiesen

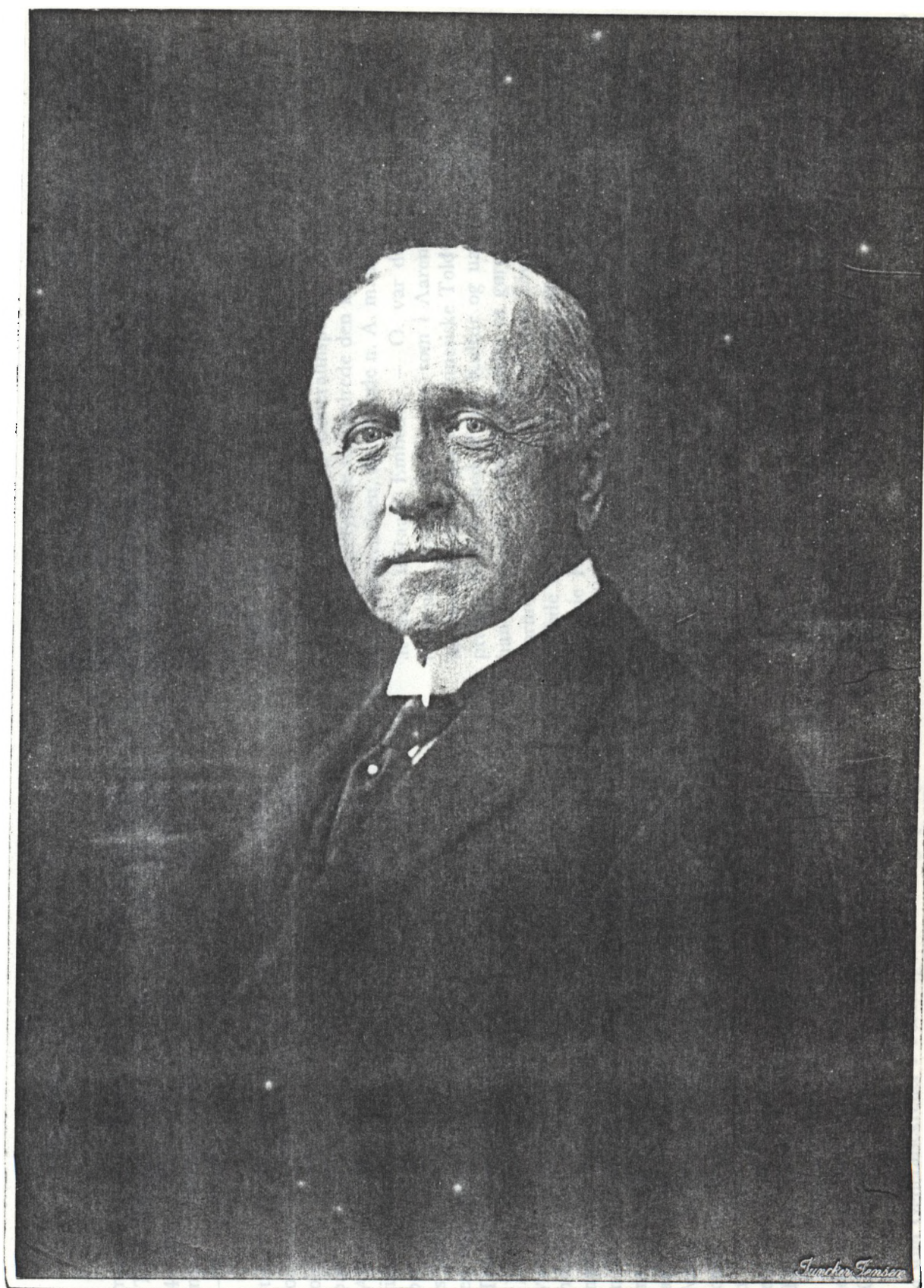
* 17 - 10 - 1857

+ 4 - 9 - 1928.

På Studentergården, Tagensvej 15, København N.,
 (viceformand cand. mag. Jan Zimmermann),
 hedder værelse 27:

Minister Oiesens værelse
 skænket af hans børn
 1920/21,
 med påtegning:
 fortrinsvis for studenter fra Bornholm.

Ved læsning af de indføjede, meget interessante "trykte" sider får man næsten fyldestgørende oplysninger om og samtidig ligesom et godt indblik i James Oiesens forunderlige liv og færd.

James Oiesen 17/10 1857 - 4/9 1928.

fra Dansk Biografisk Leksikon:

Olesen, J. F.

Olesen, James Frederik (ved Daaben Janus Frederik Øjdsen), 1857—1928, Toldkommissær i Kina, Gesandt. F. 17. Okt. 1857 i Rønne, d. 4. Sept. 1928 i Kbh., begr. sst. (Vestre). Forældre: Savskærer, senere Landmand Frederik Øjdsen (ved Daaben Talsaksen, 1823—86) og Nicoline Margrethe Møller (1829—86).

Da O. var tretten Aar gammel, udvandrede Familien fra Bornholm til De Forenede Stater og bosatte sig i Warren, Pennsylvania, hvor O. opholdt sig til sit 20. Aar. En Morbroder, Styrmand Møller, var paa sine Rejser med engelske Skibe naaet til Kina, hvor han fik Ansættelse i det dengang nyoprettede kinesiske Toldvæsen (Imperial Maritime Customs). Efter mange Aars Tjeneste maatte han paa Grund af en Øjenlidelse tage sin Afsked 1875, men ved hans Indflydelse lykkedes det O. at faa Ansættelse som Assistent i den engelsk administrerede kinesiske Toldetat 1877. Han gjorde Tjeneste som Assistent først i Cheefoo, og derefter i Swatow (1881), Shanghai (1886), Wuhu (1887) og Kiukiang (1889). 1889—1900 var han knyttet til det koreanske Toldvæsen, som dengang administreredes af Kina. Efter i nogen Tid at have beklædt Stillingen som Sekretær paa Hovedkontoret i Seoul fungerede han som Toldkommissær i forskellige koreanske Byer. Da Krigen mellem Japan og Kina brød ud 1894, fungerede O. som Toldkommissær i Yuensan, hvor han ogsaa varetog kinesiske Under-saatters Interesser. Krigen medførte, at han fik Udnævnelse til engelsk Prokonsul for Korca, endnu medens han opholdt sig i Yuensan. To Aar senere fungerede han som engelsk Konsul i Seoul og senere igen som Prokonsul for hele Korea. Da Krigen havde gjort Ende paa Kinas Overherredømme i Korea, maatte Toldvæsenets Funktioner afvikles og Personalet trækkes tilbage. O. vendte 1900 tilbage til Kina, hvor han forfremmedes til Toldkommissær (Commissioner of Customs). Som saadan forrettede han Tjeneste i Santuao 1902—04, i Lappa (Macao) et halvt Aar 1904, i Peking som Generalsekretær i Toldinspektoratet 1904—05, igen som Toldkommissær i Pakhoi til April 1906, da han tog paa en to Aars Ferie til Amerika og Europa. Efter sin Tilbagekomsten

til Kina gjorde han Tjeneste som Toldkommissær i Foochow 1908—09, i Canton 1909—11, i Tientsin (og Chinwangtao) 1911—15, hvorefter han tog et Aars Ferie. Derefter var han i Hankow 1916—18 for til sidst at slutte sin Løbebane i Toldvæsenet som Sekretær for Toldvæsenets statistiske Bureau i Shanghai 1918—19. Efter et Aars Ferie tog han sin Afsked fra det kinesiske Toldvæsen efter 43 Aars Tjeneste 1920. N. A. overtog han Posten som dansk Gesandt og befuldmægtiget Minister i Peking og varetog denne Stilling, indtil han trak sig tilbage 1923; Resten af sit Liv tilbragte han dels i Danmark, dels i Amerika. 1912 udnævntes O. af den kinesiske Regering til Generalinspektør for Kinas Saltskat, men Stormagtsindflydelse forhindrede den kinesiske Regering i at offentliggøre Udnævnelsen, og allerede n. A. maatte O. vige Pladsen uden at have tiltraadt Embedet. — O. var den første og mest fremtrædende blandt de Danske, som i Aarenes Løb naaede frem til ansvarfulde Stillinger i det kinesiske Toldvæsen. Han var en særegnet Personlighed af høj Kultur og ualmindelig Begavelse, og han formaadede uden Anmasselse at gøre sig gældende i de store Forhold, hvor Hovedparten af hans Livsgerning faldt. Han omfattede Kina med levende Interesse og skaffede sig i Aarenes Løb et nøje Kendskab til kinesisk Kultur. Han er Forfatter til flere Afhandlinger i udenlandske Tidsskrifter om kinesiske Forhold. Han stod i venskabeligt Forhold til flere af Kinas betydeligste Mænd, saasom de store Statsmænd Li-Hung-Chang og Yuan-Shi-Kai, og hans Dygtighed og Arbejdskraft blev ved Siden af Tjenesten i Toldvæsenet benyttet i flere vigtige Sager; saaledes var han 1911—15 administrerende Bestyrelsesmedlem af den internationale Kommission til Hai-Ho Flodens Sejlbarhed og 1912—13 Præsident for den internationale Kommission til Bekæmpelse af Hungersnøden i Provinsen Chihli. Kongen af Korea hædrede ham 1891 med Adelsrang, og Kejseren af Kina gav ham 1904 civil Embedsrang af 3. Klasse, Mandarin. — R. 1909. K.² 1919. DM. 1922.

Politiken 5. Sept. 1928. Berl. Tid. 4. og 5. Sept. s. A. Bornholms Avis 7. Sept. s. A.

A. Kamp.

Arb. Tidende 22/11 20
**Danmarks Repræsentation
 i Østen.**

Siden Danmarks Gesandt og befuldmægtigede Minister i Kina og Japan, den nuværende Gesandt i Polen, Greve Preben Ahlefeldt-Laurvig, ifjor brød op fra det fjerne Østen, har Danmark ingen Ministerrepræsentant haft i de to Riger. Imedens har vort Lands Interesser været varetagne i Kina af den udsendte Generalkonsul og Konsuldommer for Kina P. T. Raaschou og i Japan af Konsul S. Warming i Yokohama.

Nu kan dette Forhold vente ændret, idet vor berømte Landsmand, hidtil Vicegeneraltolddirektør i den kinesiske Stats Tjeneste, Commissioner of Customs

J. F. Olesen.

J. F. Olesen efter Forlydende kan ventes udnævnt til Danmarks Gesandt i Østen. Forhandlingerne herom er afsluttede.

J. F. Olesen har haft en usædvanlig, for ikke at sige eventyrlig Løbebane. Som 21-aarig ung Mand — han er født den 17de Oktober 1857 i Rønne, hvor hans Forældre var Landbrugere — kom han til Østen og blev ansat i det kinesiske Toldvæsens Tjeneste. Han gjorde derefter som Assistent i den internationale Toldadministration Tjeneste paa en Ræk-

ke Pladser: Chefoo, Swatow, Shanghai, Wuhu og Kiukiang, indtil han i 1889 blev Chefsekretær paa Hovedkontoret i Seoul i Korea. Umiddelbart herefter udnævntes han, kun 32 Aar gammel, til „Acting Commissioner of Customs“ i dette Land og beklædte denne overordentlig vanskelige og udsatte Post i elleve Aar til 1900, da han overtog samme Stilling, under meget større Forhold, for Kinas Vedkommende, først med Ansættelse i Santuao og senere i Lappa Grænsedistrikt.

I 1911 modtog Olesen et nyt ærefuldt Hverv, idet han udnævntes til Generalsekretær for hele Kinas Toldvæsen, i fire Aar i Peking og senere i Hankow. 1913 udnævntes han yderligere af den kinesiske Regering til Generalinspektør for Kinas Saltskat. Siden 1918 er Olesen Generalsekretær for det statistiske Bureau med Kontor i Shanghai.

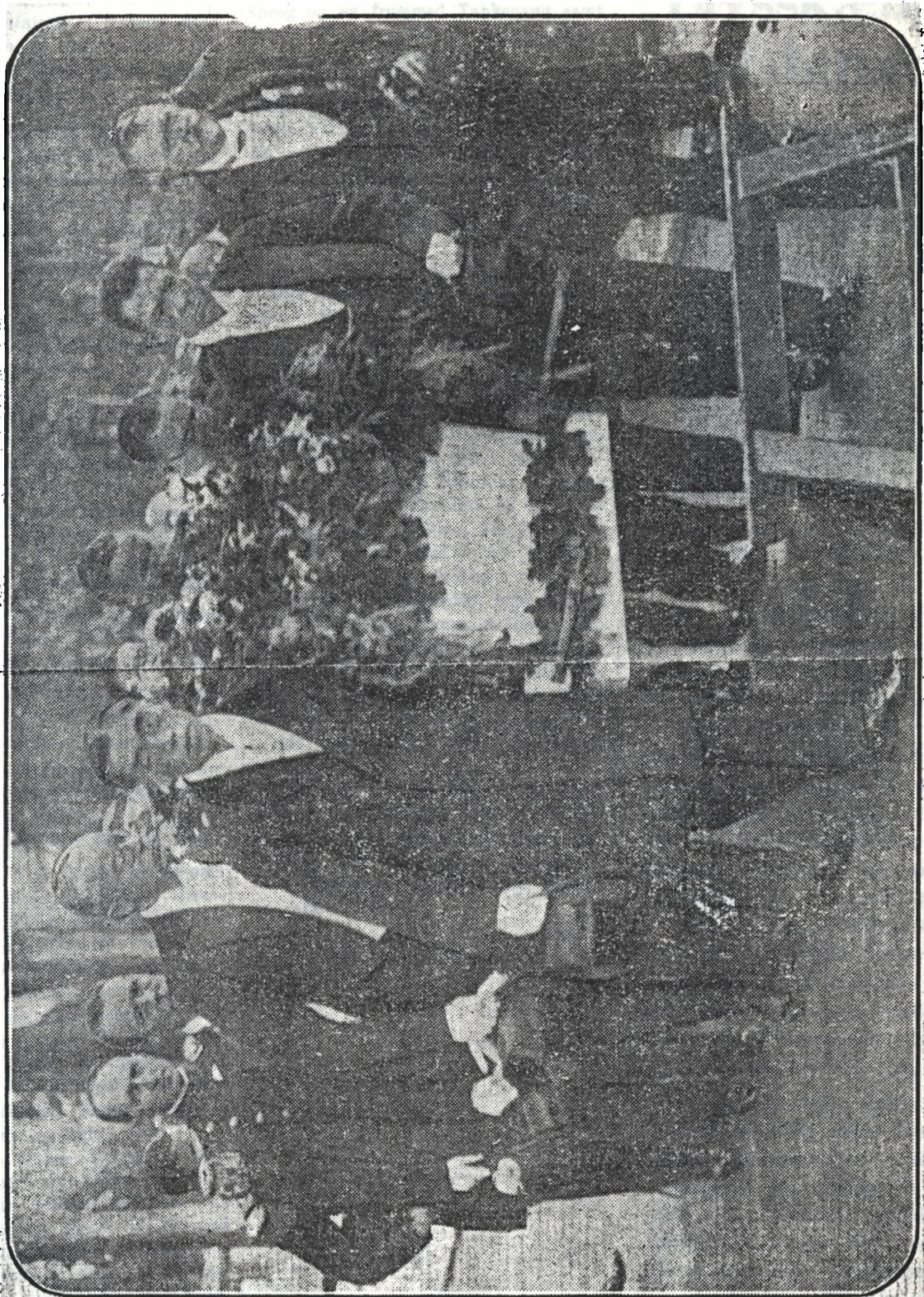
Ude i Østen nyder vort Lands nye Repræsentant stor og ubetinget Anseelse og har et Kendskab til Forholdene som faa Europæere. Han sidder i flere vigtige og indflydelsesrige Selskabers Bestyrelse og var bl. a. Præsident for den store internationale Kommission til Bekæmpelse af den frygtelige Hungersnød i Chili i Nordkina i Aarene 1912—13.

Hans ypperlige Arbejde og Virksomhed er blevet stærkt paaskønnet af de Lande, hvor han har virket. Allerede i 1891, da han residerede i Korea, fik han af den koreanske Konge tildelt Adelsrang af 3die Klasse, og i 1904 modtog han fra Kejseren af Kina civil Embedsrang som Mandarin, ligesom han er dekoreret med høje kinesiske Ordener.

ONSDAG MORGEN DEN 12. SEPTEMBER 1928

FRA MINISTER OIESENS BEGRAVELSE

Igaar Eftermiddags foregik Minister Oiesens Begravelse, som andetsleeds refereret i Bladet, fra Søndre Kapel paa Vestre Kirkegaard. Onenslaende Billede er taget i det Øjeblik, da den rigt smykkede Kiste bæres til Graven af den Aldedes Venner. I den første Række ses den kinesiske Gesandt Lo, Generalkonsul Langkjær, Shanghai, Legationssekretær Schrøder, Ungerdirektor, Orlogskaptajn Bonde og Kaptejnfrømand Kofod-Hansen, tilhøjre Hr. Robert Møller, Kontorchef Klübin, Ingeniørerne Schaltz og Gernow ude fra Østen og den Aldedes kinesiske Tjener. Mr. Leo.

100: 12-9-28

Minister Oiesens Begravelse i Gaar.

Vor tidligere Minister i Peking blev fulgt til Graven af højtstående Repræsentanter for Kina og vor Udenrigstjeneste.

Danmarks tidligere Minister i Peking *I. F. Oiesen* blev i Gaar begravet fra det søndre Kapel paa Vestre Kirkegaard. Hans Kiste var dækket af et tykt Tæppe af røde Georginer, der saå pragtfulde ud imod den hvide Lak. Og langs Siderne af Kisten og ned ad Midtergangen i det lille Kapel laa den ene store og smukke Krans ved Siden af den anden, vedhæftet røde og hvide Silkebaand med Hilsener fra Nationalforeningen Bornholm, den kinesiske Minister i Kjøbenhavn, Prins Valdemar, Prins og Prinsesse Axel, Medlemmer af det kinesiske Toldvæsen, et danske Udenrigsministerium, Østasiatisk Kompagni og mange andre.

Lige ved Kisten sad Minister Oiesens aa Slægtninge i Danmark: Overretssagfører *Gunnar Sallys Frue*, som stod Ministeren nærmest, Departementschef *Lindholm* og Frøken *Marie von Rosen*. Ellers vil vi nævne af Følget: Udenrigsminister *Moltzen*, Admiral *Richelieu* med

Frue, den kinesiske Minister *Lo* ligeledes med Frue, Direktøren for Udenrigsministeriet *Greve Reventlow*, gamle Kammerherre *Münter* med sin Søn, Kaptajnen i Garden, Generaldirektør *Michael Koefoed*, den danske Minister i London *Greve Ahlefeldt Laurvigen* med sin Frue,

Generaldirektør *Vilh. Meyer* fra Shanghai, tidligere Udenrigsminister, Lensgreve *Frederik Raben Levetzau* fra Aalholm, Generalkonsul *Langkjær* fra Shanghai, *Greve Joachim Moltke*, Amtmand *Knud Valløe*, Ingeniør *Linde* fra London (han har tidligere beklædt en stor Stilling i det kinesiske Toldvæsen), Direktør *N. F. Tegner* (en gammel Ven af Oiesen fra Kina), Legationssekretær *Ju* fra Legationen her i Byen, Legationssekretær *Schröder* og endnu flere.

Imellem de mange Herrer, hvoraf flere bar Uniform, rigt prydet med Ordner og Stjerner, dukkede Minister Oiesens gamle kinesiske Tjener *Leo* op, med høj Silkehat paa det runde Hoved og ofte skjulende sit trofaste Ansigt i et stort Lømmetørklæde, ubeskrivelig i sin Sorg. Højtideligheden indledtes med en

Salme, *At sigs Verden rot Farvel*, og saa talte *Provst Nordentoft*. Han drog først en Parallel mellem Kong David og Shakespeare, der begge medes i at prise Mennesket som det højeste paa denne Jord, David i en af sine Salmer, Shakespeare i *Hamlet*. Saa fortsatte han:

Den Mand, hvis Kiste vi er samlet om, har haft en ganske eventyrlig Bane. Hvad førte ham fra Klippeøen Bornholm til en af de største Stillinger i Kina? Det skyldes tre Ting. Først hans vidunderlige Hukommelse, dernæst hans fænomenale Evne til at lære fremmede Sprog og en fremmed Tankegang samt Evnen til at styre, lede — og endelig hans Rettsindighed og Loyalitet.

Han havde ikke alene Evnen, men og Viljen til at gaa de rette Veje. Han var åben, venuesæl og gæstfri mod alle Danske i Østen. Dansk i Bund og Grund trods to Menneskealdre i det Fremmede.

Jo, paa ham passer det: Hvor ophejdet et Kunstværk er ikke Mennesket.

Hvor mange blandt Følget følte ikke i dette Øjeblik Sorgen personligt som et Stik i Hjertet? Leo, den lille, gamle Kinamand, bøjede sit Hoved og græd i Lømmetørklædet.

Endnu en Salme blev sunget, og *Vilh. Michelsen* sang fra Pulpituret *Nærmere Gud til Dig*. Saa blev Kisten baaret ud. Paa den ene Side bar den kinesiske Minister, Generalkonsul *Langkjær*, Direktør *Bondo* fra Store Nordiske, og Kaptajnlejtant *Koefoed Hansen*, paa den anden bl. a. Kontorchef *Klubien* fra Toldadministrationen i Kina og *Leo*.

Ude paa Kirkegaarden, hvor Regnen hang som Taarer i Træernes Grene, blev Kisten sænket i Jorden, og Præsten sagde nogle Ord. Men ellers blev intet sagt. Man gik stille hver til sit. Men længe efter, da alle andre var borte, søgte *Leo* til sin Herres Grav, hvor han dvælede i Tavshed.

Ikke mere skal han rejse Evropa rundt sammen med Minister Oiesen. For *Leo* kommer nu den sidste store Rejse hjem til Kina, hvor han angang vil lægge sig til at de hos sine Forfædre, som Religionen kræver det!

Finn.

Politiken 5/9-1928

En eventyrlig Livsskæbne afsluttet.

Kinesisk Toldmand og dansk Minister
Janus Frederik Olesen.

En af de eventyrlige danske Livsskæbner afsluttedes i Gaar Morges ved et Hjerteslag, da den tidligere danske Minister i Peking, Oiesen, døde under et Ophold i sit Hjemland.

Gesandtkaabeposten var dog kun en kortvarig, om end betydningsfuld Afslutningsperiode paa et bevæget og indholdsrigt Liv derude i Østen. Op ad et halvt Hundrede Aar var han kinesisk Toldmand, og han naaede dér frem til de høje Stillinger.

Allerede som 20aarig kom han i 1877 til Kina og blev ansat i Sætd-administrationen, Maritime Customs. Man antog den Gang i London en hel Del unge Evropskere til denne Tjeneste, og mellem dem var, saa vidt vi har kunnet erfare, ogsaa den unge Bornholmer. Han rejste ikke derover ganske i det Blaa, som en almindelig Udvandrer. Men medens de fleste af disse unge Toldmænd staaede paa Mellemtrinene eller døde, avancerede denne unge, sejge Bornholmer og stod sejrrig det besværlige Liv igennem.

Han var sund af Legeme og Sjæl, højt begavet, med et Par skarpe Øjne, altid aarvaagen, ligelig af Sind, med det gode Humørs Evne til at kunne tage Vanekelighederne let, i Besiddelse af en Jernhukommelse og et fænomenalt Sprogtalent. Vel ikke mindet det sidste hjalp ham frem,

Han talte Kinesisk til Fuldkommenhed, ikke blot det officielle Mandarin-sprog, men ogsaa Syddialekten og flere andre kinesiske Dialekter. Og om muligt endnu bedre beherskede han Østens andet Sprog, Engelsk. Englændere, der talte med ham, var først bavsede baade over hans Udtale og hans Ordforraad, som de maatte begynde at de ikke en Gang havde Mægt til. Naar han f. Eks. beskrev et Billede, kunde han ligefrem male det frem i Ord. Og ikke blot kunde han tale Engelsk, men talte han med en Irlænder, troede denne af hans Sprog, at han var Irer, og ligesaa en Skotte, indtil han fortalte dem, at han var Dansk. Ogsaa Tyk og Frænk var han Herre over.

Chefen for det kinesiske Toldvæsen, Sir Robert Hart, lagde hurtigt Mærke til ham, saa, han var brugbar, og lod ham komme frem. Efter at have tjent i forskellige kinesiske Hæver kom han i 1889 til Korea, hvor han i 11 Aar var fungerende Toldinspektør, samtidig med, at han var engelsk Prokonsul og varetog de kinesiske Undersaatters Interesser. I 1900 vendte han tilbage til høje Stillinger i Kina, hvor han blandt andet arbejdede sammen med den berømte Vicekong Yu-an-shi-kai. En Tid var han Generalsekretær for hele Kinas Toldvæsen under Sir Robert Hart, og det var sammen med Opholdet i Korea, dengang Tid, han mindedes med størst Glæde.

Saa stor Pris satte Kineserne paa ham, at de vilde gøre ham til Generalinspektør for Selskabet, og af de vigtigste Stillinger i hele det kinesiske Finanssystem. Han blev dog kun et Aar fungerende Generalinspektør, idet Stormagternes ikke kunde ønske om at lade en Mand fra en lille Nation beklæde denne Stilling, der gerne havde været besat af Englændere. Senere var han Generalsekretær for det statistiske Bureau for hele Toldvæsenet i Kina, med Bolig i Shanghai. Han var ogsaa med i den internationale Kommission til Forbedring af Haihofløjens Sejlbarhed og i 1919—22 Præsident for den internationale Komité til Bekæmpelse af Hungersnøden i Provinsen Tsjili.

Endelig afsluttede han sin Bane i Østen som dansk Gesandt i Peking i Aarene 1921—23, hvor han i en vanskelig Tid gjorde sit Land store Tjenester.

Han havde altid bevaret Forbindelsen med og Forkærligheden for det gamle Land. Han blev ved at tale sig Modersmaal rent, og han var en god Støtte for Danske i Østen. Naar Lauritz Andersen allerede i levende Live, og ikke, som det oprindelig var Meningen, i sit Testament, skænkede sin store Gave til Nationalmuseet, var det væsentlig Oiesens Skyld. Han stod i det hele Andersen meget nær, og han var en af de tre, der skulde fastsætte Reglerne for det store Legat for Handlande og Haandværkere, som Andersen har bestemt sin Formue til.

Sine sidste Aar levede han, som den Verdensborger han var, rundt paa Kloden, snart om Sommeren herhjemme i Danmark, paa Bornholm eller paa Sjælland. I Aar havde han lejet Johs. Poulsens Lejlighed paa St. Annæ Plads, hvor han befandt sig vel. Snart i Sydevropa, eller ovre i Kalifornien, eller i Boston. Han bevarede vistnok ogsaa til det sidste sin Ejendom i Korea. Han var en ret velstaaende Mand, han havde hele sit Liv været sparsommelig og paapaaelig. Og han ejede fine kinesiske Kunstgenstande, han var en udmærket Kender, og havde jo haft rig Lejlighed til at skaffe sig det bedste.

Saa man ham, var ingen i Tvivl om, at det var en fin og klog Mand. Han hørte til dem, der samler Opmærksomheden om sig, uden at de gør noget derfor. Han var nærmest stilfærdig, men man lagde uvilkaarlig Mærke til denne høje Mand med det furede Ansigt, det hvide Haar og den lille, hvide Moustache. Og kom han i et Selskab i Aande, blev han uvilkaarlig Centret. Han var en ypperlig Fortæller, men endda bedst paa Engelsk, af hans lange og brogede Erfaring hentede hans ævigelige Hukommelse Hundreder af malende Træk og muntre Anekdoter.

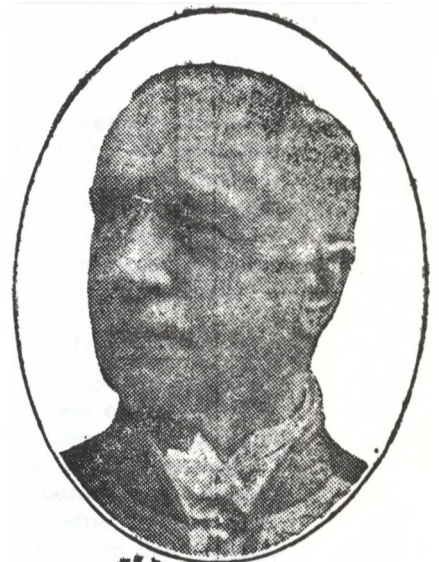
Endnu i Fredage var han i fuld Vigor og traf Aftale med Generaldirektør Vilhelm Meyer fra Shanghai, som er en af Eksekutorerne i Lauritz Andersens Bo og i disse Dage er herhjemme paa Ferie, om et Møde i Anledning af Andersens Legat. Om Lørdagen befandt han sig dog mindre vel, og Natten til Tirsdag døde han.

Det er kun saa Danske, der uden for deres Fødeland driver det til noget stort, hvad saa Grunden end kan være. Men det synes, som kan den danske Mennekeplante kun slaa dybe Rødder i den danske Muld og kun brede sin Krone vidt over vort Slette-land. Oiesen var en af de saa, der taalte at omplantes. Og saa stærk var han, saa stor hans Assimilations-evne, at han, selv i fremmed Jord, kunde blive det stolte, brede Træ.

Alonso.

Berl. Tidende 5/9 1928

Fhv. Minister F. Oiesen død.

Tidligere overordentlig Gesandt og befuldmægtiget dansk Minister i Peking, *F. Oiesen*, er i Nat ved 3-Tiden afgaaet ved Døden her i Byen, henved 71 Aar gammel, uden foregaaende Sygdom. Han ramtes af et Herteslag.

— Om James F. Oiesens Liv kan man uden Overdrivelse sige, at det formede sig som et Eventyr. Den fattige Bornholmerdreng, der kom ud i den store Verden, ud i Stormcenterne kan vel nok siges, og opnaaede Hæder og Magt — til Tider næppe ringere Magt end en regerende Fyrstes. Oiesen tilbragte halvhundredte af sit Livs Aar i Udlændighed. Men han tjente sit Fødreland beredvilligt og nyttigt, da der kaldtes paa ham, og han vendte tilbage til Hjemmet, da hans Arbejdsdag var til Ende. Han maa da siges at have opfyldt den af en engelsk *Empire-Builder* opstillede Forskrift for Emigranten: Udvandrerne bør ikke være som Fluen, der flyver fra Buen uden at vende tilbage, men som Bienen, der flyver ud for at søge Honning og derefter

vender hjem til Kuben? For mange fremragende Danske, der har søgt ud til fjerne og fremmede Kyster, har denne Lære heldigvis været Lov.

J. F. Oiesen var kun 14 Aar gammel, da han drog fra sit Barndomshjem i Rønne til Nordamerika, hvor han i nogle Aar var ansat i en Apotekerforretning i Jamestown, New York, men inden han var fyldt 20, fik han Ansættelse ved det kinesiske Toldvæsen, der dengang lededes af den store Englænder Sir Robert Hart, en af de mærkeligste og betydeligste Skikkelser indenfor „den hvide Races Sejrsdragt“. Robert Hart, der baade var en glimrende Administrator og en stor Menneskekender, lagde hurtigt Mærke til den unge Danskers Dygtighed og Paalidelighed, og efter at han havde haft Ansættelse forskellige Steder i „det himmelske Rige“ — efter Chefens skædedes i Swatow, 1881, i Shanghai, 1886, i Wuhu, 1887, i Kiukiang i 1889 og i Seoul i Korea i 1889, hvor han var Sekretær paa Hovedkontoret, blev Oiesen i dette Aar ansat som *acting Commissioner of Customs* for Korea, et Hverv, han varetog indtil 1900. Han blev derefter *Commissioner of Customs* i Kina, d. v. s. han blev en af de seks Kommissærer, der havde Ledelsen af Toldvæsen, Fyrvæsen, Flodregulering o. fl. a. Administrationsgrene i det udstrakte kinesiske Rige. Han havde i denne Periode Ansættelse mange forskellige Steder, først i Santua, senere i Lappe, Foochow, Canton, Tientsin og Hankow (1916 til 1918). I et Aar var han Generalsekretær for hele Kinas Toldvæsen i Peking, og i 1912 blev han endvidere udnævnt til Generalinspektør for Kinas Saltskat, dengang Landets vigtigste Skatteobjekt, idet Salthandelen var et Regerings Monopol, tildels pantsat til europæiske Stormagter for kinesiske Statslaan. Denne Post kom han dog ikke til at overtage og Bestridelsen var maaske ogsaa blevet ham for overvældende ved Siden af Varetagelsen af Kommissioner-Posten i det største og vanskeligste af Landets Distrikter.

Oiesen var da en stor og meget betroet Mand i Kina, høj Mandarin, af koreansk Adelsrang m. m. og med skæde Tillidsbrev af de forskelligste Arter. Fra 1894 til 1900 havde han været engelsk Pro-Konsul i Korea, med Varetægt af kinesiske Undersaatters Interesser. Endvidere var han fra 1911—1915 administrerende Bestyrelsesmedlem i den internationale Kommission til Forbedring af Floden Haikos Sejlbarhed, og 1912—1918 var han Præsident for den internationale Komité til Bekæmpelse af Hungerensod i Chihli i Nordkina. I 1918—1919 var han endvidere Generalsekretær for Det statistiske Bureau.

Under Varetagelsen af alle disse ansvarfulde og omfattende Tillidsposter erhvervede J. F. Oiesen sig et indgaaende — maaske for en Fremmed næsten enestaaende — Kendskab til Kina og kinesiske Forhold, til det udviklede Administrations-Apparat samt til Befolkningens Sprog og dens Mentalitet. Der gik undertiden Aar, i hvilke Oiesen kun sjældent kom i Berøring med Landsmænd, men han bevarede steds en trofast Kærlighed til sit Fædreland — og til sin Hjemstavns paa den danske Klippe i Østersøen — han fulgte nøje med i Udviklingen herhjemme, og var for de

Danske, der søgte ham, en redebon Hjælper og en ypperlig Raadgiver. Til Trods for sin opslidende og ansvarfulde Virksomhed bevarede Oiesen op gennem Aarene en ungdommelig Spændtighed og Livfuldhed. Udmærket Fortæller, som han var, kunde han, naar han kom i Gang med at skildre Forholdene i det fjerne Østen og fortælle Anekdoter om kinesiske og andre Stormænd, som han var kommet i Berøring med, nok holde Tilhørerne i Aande. Og denne Aandslivlighed bevarede han lige til det sidste. Endnu for et Par Dage siden saas han paa Gaden, og var sammen med gamle Bekendte fra Østen.

I 1921 blev Oiesen udnævnt til overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister for Danmark i Peking, og denne Post beklædte han med stor Dygtighed indtil 1923. Han gjorde dengang den danske Regering en meget værdifuld Tjeneste ved at overtage Gesandtskabsposten for Tidsrummet mellem Greve Preben Ahlefeldt-Laurvigs Forflyttelse fra Peking til Warszawa og Minister Henrik Kauffmanns Tiltræden, og Hvervet bestred han paa udmærket Maade.

Efter sin Tilbagetræden fra Ministerposten i Peking vendte Oiesen hjem til Danmark. En Del af sin velfortjente Aftenfred tilbragte han paa sin Fødested, Bornholm, men løvrigt færdedes han ogsaa meget paa Rejse, ifjor var han saaledes paa en længere Tur til Amerika.

En ejendommelig Skikkelse var J. F. Oiesen

en betydelig Mand — ogsaa maalt med international Maalestok. Og en god, dansk Mand var han. I hans Fædreland kom Døden nu naadigt til ham, og hans Minde vil blive bevaret i Taknemlighed af hans Landsmænd, baade herhjemme og ude i det Fremmede.

Noter.

J. F. Oiesen fik i Kina en Karrière, der kun er de færreste beskaaret. Det er dog næppe for meget sagt, at han betragtede det som sit Livs Kulmination, da han blev udnævnt til dansk Gesandt. Overfor sine Venner gav han dengang Udtryk for den Glæde, det var ham, nu at kunne tjene Danmarks Sag efter i saa mange Aar at have virket for Kina.

Blandt de Danske i Kina havde han, som det siger sig selv, et stort Navn. Generaldirektør Meyer fra Shanghai, der for Tiden opholder sig herhjemme, fremhæver overfor os, at Oiesen satte meget højt af vore Landsmænd derude. Han var Manden, der kendte Kina, Manden med de mægtige Erfaringer.

Oiesen boede i mange Aar i Korea. De danske, der besøgte ham der, kunde føle sig hentet til et Sommerhjem ved Øresund. Hans Villa lå højt oppe paa en Skrænt med fri Udsigt til Havet.

Minister Oiesens Død.

Fortsat fra foregaaende Side.

Som Commissionær af Customs i Kina havde Olesen en Virksomhed paa mange Pladser rundt om i Kina og kom i Berøring med talrige af de mest fremtrædende Kinesere. Flere af dem var hans personlige Venner. Fra sit Ophold i Korea stod han saaledes Yuan-Shi-Kai meget nær.

De sidste Tidens Omvæltninger i Kina studerede Olesen med Interesse. Men han følte sig knyttet til det gamle Kina og stillede sig skeptisk overfor mange af de voldsomme Reformers, Tiden førte med sig, bl. a. i Opdragelsesvæsenet. Overfor det unge Kinas Folk stod han vistnok i det hele fremmed.

Et Par Aar før Krigen udnævntes

Olesen til Generalinspektør for Kinas Saltskat. Men fra Magternes Side modsatte man sig denne Udnævnelse, og Hvervet blev givet til en Englænder — mærkelig nok af Navnet Dane — der blev overflyttet fra et Embede i Indien, ikke fordi man havde noget mod Olesen, men fordi Magterne forbeholdt sig Bestemmelsesretten.

Dette gjorde Olesen noget bitter .... Selv om han naaede langt op paa den kinesiske Rangtætte og utvivlsomt havde en større Indflydelse end den, der formelt var knyttet til hans Embeder, skuffede det ham, at han ikke naaede helt op i Toppen som I. G. (Inspector General) for det kinesiske Toldvæsen, en Post, han sikkert havde faaet, hvis han havde været Englænder. At han i 1921 blev udnævnt til dansk Minister, var ham derfor en saa meget større Tilfredsstillelse.

Olesen var ikke alene en sjælden Kender af Kinas Administration og Styrelse. Han talte ogsaa Kinesisk flydende og med fuldkommen Naturalighed. Hans Sprogsans var i det hele forbavsende. Man sagde om ham, at han kunde tale et hvilket som helst af de store Verdensprog, saaledes at alle maatte tro, at det var hans Modersmaal. Maaske stod det i nogen Maade i Forbindelse med hans forbløffende Hukommelse.

For nogen Tid siden traf han den herværende kinesiske Minister. Han huskede da, at han i sin allertidligste Ungdom havde kendt hans Fader, og paa Grund af det Venkab, der dengang havde bestaaet imellem dem, be-

tegnede Olesen sig nu spøgfuldt som en „Onkel“ til den kinesiske Gesandt.

Olesen stod afdøde Lauritz Andersen nær. At denne allerede i levende Live skænkede sin Million-Gave til Nationalmuseet, skyldtes i ikke ringe Grad Oiesens Indflydelse; Lauritz Andersen vilde have ydet Gaven ved sin Død, men Olesen saa, hvad det betød, at Midlerne straks blev overdraget, og Andersen rettede sig efter hans Raad i dette Anliggende.

Laurits Andersens Fond

74

Ansøgninger om at komme i betragtning ved den i begyndelsen af juli måned 1977 stedfindende halvårige uddeling af fondets midler til fremme af dansk industri og handel må være indsendt til fondets kontor senest 1. marts 1977. Ansøgningerne må indeholde oplysninger om eventuel fra anden side modtaget eller søgt støtte. Ansøgningsskemaer anvendes ikke.

Ansøgninger om støtte til danske velgørende foreninger i ind- og udland modtages ikke til behandling ved den forestående uddeling, men vil blive indkaldt pr. 1. september ved annonce i dagspressen den 1. juli.

Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til fondets kontor, H. C. Andersens Boulevard 20, 1533 København V. Telefon (01) 15 38 90. Kontortid mandag, onsdag og fredag 10-15.
København, den 3. januar 1977.

BESTYRELSEN

Laurits Andersens Fond,

kgl. konfirm. fundats af 4. marts 1931

oprettet af afdøde generaldirektør

Laurits Andersen i Shanghai

kapital ved oprettelsen: ca. 5 mill. kr.

Fondets formål er dansk industri og handels fremme

samt i begrænset omfang støtte til velg. institutioner i danske i ind- og udland

Bestyrelse:

direktør W. Reinhard R fmd.

forst. A. Dam Kofoed næstfmd.

Nationalbankdir. Frede Sunesen R kass.

fabr. dr. rer. pol. Sy. Heinike K.p.p.

prof. J. L. Mansa, R

sekr. Ths. Schiermer Nielsen

prof. H. Winding Pedersen

sekretær: underdir. Kjeld Rasmussen

kontor: H. C. Andersens Boul 20.

Laurits Andersen (1849 - 1928)

dansk industrimand, maskinist og ingeniør i Hong Kong 1875

fra 1890 interesseret i cigaretproduktion for kin. marked,

ledende i American Tobacco Co.s Kina-afd. til 1922.

Stiftede L.A.-s fond (kapital ca. 5 mill. kr.)

til fremme af da. industri og handel,

oprettet 1931.

Minister Oiesens

29/12 Sløgt. 1928

Oiesen efterlod sig Enke og 5 Børn. — En Datter er ankommet til Kjøbenhavn for at varetage sine Interesser i Boet. — Gaar Halvdelen af Oiesens Formue til Bornholm?

Da, den forhenværende danske Gesandt i Kina James Oiesen under et Ophold herhjemme i Sommer afgik ved Døden, antoges det almindeligt, at han ingen Livsarvinger efterlod sig. Oiesens Forbindelse med sit Fædreland under hans livslange Udlændighed havde været saa sparsom, at der saa at sige intet kendtes til hans personlige Forhold. Nu oplyses det imidlertid, at han efterlod sig Enke og fem Børn.

Disse Oplysninger gives af Dansk-Amerikaneren, Orgelfabrikant M. P. Møller i Hagerstown i Maryland, hvis to Stifbrødre var gift med Oiesens to Søstre.

I et Brev til Venner paa Bornholm meddeler M. P. Møller først, at den, der gav Oiesen hans Start i Kina, var en Morbroder ved Navn Møller. Medens denne Morbroder sejlede som Styrmand paa et engelsk Skib i de kinesiske Farvande, reddede han en Gang sin Kaptajn fra at blive dræbt af Sørovere. Som Belønning herfor fik han af den engelske Regering en betydelig Stilling inden for det internationale Toldvæsen i Kina. Denne Stilling beklædte han i mange Aar, indtil han i 1875 maatte tage sin Afkald paa Grund af næsten total Blindhed. Men ved sin Indflydelse var det forinden lykkedes ham at skaffe sin unge Søstersøn, hvis Forældre den Gang boede i Warren i Pennsylvania, Foden inden for i den kinesiske Toldstat. Og én Gang anbragt besøgte James Oiesen ved sin Energi og Dygtighed selv Resten; han avancerede fra det ene Embede til det andet, indtil han endte ved Toppen.

Som ung giftede James Oiesen sig i Kina, men Brevskriveren meddeler ikke, af hvilken Nationalitet hans Hustru, der lever endnu, er. Da hendes Mand døde, opholdt hun sig i Amerika, men har nu taget Bopæl i Kina. I Ægteskabet var der 5 Børn, 4 Døtre og en Søn, der alle lever. De to Døtre og Sønnen bor i Amerika, medens den tredje Datter for et Aars Tid siden blev gift med en engelsk Officer. Denne Datter er i disse Dage ankommet til Kjøbenhavn for at varetage sine og sine Søskendes Interesser i Fæderens Bo.

I øvrigt findes der flere Sløgttafne af Oiesen paa Bornholm, og det menes, at han har testamenteret dem Halvdelen af sin efterlædte Formue, der skal andrage i alt over 2 Millioner Kroner.

MINISTER OIESENS JORDEFÆRD IGAAR

11-9-1928

Tidligere dansk Gesandt i Peking, Minister J. F. Oiesen begravedes igaar Eftermiddags fra søndre Kapel paa Væstre Kirkegaard ved en enkel og smuk Højtidelighed.

Den hvide Kiste var overordentlig smukt prydet med et Tæppe af Efteraarens dejligste Blomster og grønt Egeløv, og omkring Baaren laa en Mængde smukke Kranser og sløfede Dekorationer, bl. a. fra: Hs. kgl. Højh. Prins Valdemar, Dra. kgl. Højh. Prins og Prinsesse Axel, den herværende kinesiske Gesandt og Frue, Udenrigsministeriet, From members of the chinese maritime customs (med grønne og gule Baand) og fra Nationalforeningen "Bornholm".

I det yderst repræsentative Følge bemærkedes: Den kinesiske Gesandt, Mr. T. Y. Lo og Frue, Udenrigsminister, Dr. phil. L. Moltesen, Direktør i Udenrigsministeriet, Greve E. Reventlow, den danske Gesandt i London, Greve Preben Ahlefeldt-Laurvig og Frue, Lensgreve og Lensgrevinde Raben-Levetzau, fhv. Hofchef, Greve Joachim Moltke, Viceadmiral, Kammerherre A. de Richelieu, Kammerherre, Kommandør A. B. Münster og Søn, Kaptajn i Garden, Kammerjunker Münster, Amtmand, Kammerherre, Ewald Vallee, Fnk. Marie von Rosen, Departementschef Lindholm og Frue, Generaldirektør Meyer og Frue fra Shanghai, Fru Margrethe Sally, Generaldirektør M. Koefoed, Fru Harriet Ingerslev, Fru Anna Lemcke o. m. fl.

Højtideligheden indlededes med „At sige Verden ret Farvel“, hvorafter Provst Johs. Nordentoft holdt en kort Tale, hvori han fremhævede Minister Oiesens rigtbevægede Liv, fortjenstfulde Gerning og fremragende Personlighed, og „Under disse Vingets Skygge“ blev afsunget. Saa sang Koncertsanger Vilh. Michelsen „Nærmere Gud til dig“ og under sidste Vers bars Kisten ud af Kapellet af Generalkonsul Langkjær, Shanghai, den kinesiske Minister, Legationssekretær Schreder, Underdirektør i Store Nordboks, Orlogskaptajn Bonde, Kaptajnkommandør Koefoed-Kansen, Hr. Robert Møller, den Afdødes Venner fra Østens Ingeniørerne Schultz og Gernow, Kontorchef Klubien og den Afdødes trofaste kinesiske Tjener Leb, der var dybt berørt.

I Kapellet umiddelbare Nærhed fandt derefter Begravelsen Sted.

Politiken 14/1 1929.

Kina og Bornholm.

Minister Oiesens Børn.

Karna Birk Grønbech, der paatænker en Bog om afdøde Minister Oiesen, sender os nogle Linjer, hvori hun bl. a. skriver følgende om Oiesens Børn:

Om Oiesens Familieforhold blot dette, at da han i sin Ungdom ikke fandt det paakrævet at leve i Celibat, tog han en ung og smuk Kineserinde til Ægte. Og da Landets Vedtægter forbed Ægtekab med Evropeere, lyste Oiesen efter god nordisk Sød sine Børn i Kuld og Ken. I ti Aars Alderen bragte han dem til Schweiz. Datteren, der er her nu, var i en fornem Pension i Lausanne, da jeg i sin Tid opholdt mig i Genève; derfra blev de sendt til Paris for senere at fuldkende deres Uddannelse ved Universitetet i Northampton; „for i Kina,“ sagde Oiesen, „opdrages fornemme Kineserinder til at have en Tjener paa hver Finger, og jeg vil, at mine Døtre skal lære noget“.

Biologisk er det et højt interessant Fænomen, at Vikingebloodet — som Oiesen altid kaldte det — fra Bornholm ganske har dræbt det urgamle kinesiske og præget Børnene i Nordboens Billede. De er kenne og kloge. Den yngste Datter, der er forlovet med en amerikansk Videnskabsmand, er en sjælden højtbegavet Kvinde; de har arvet Faderens spirituelle Temperament og hans sproglige og kunstneriske Begavelse. Dog herom vil min Bog fortælle, og jeg vil blot tilføje, at hvert Aar, naar Foraaret brød frem, fortalte Oiesen sine Børn om Blomsterne paa Bornholm, som i overdaadig Mængde vrimlede frem i Klefter og Dale, og skildrede for dem sit Childrenhome som den skønneste Piet paa Jordan; en Kærlighed, han bevarede til det sidste, og som blev prægnante Udtryk i hans Dotations- og Fødel for Fædrelandet.

Karna Birk Grønbech

Fredag Aften den 7. September 1928.

† J. F. Olesen.

Bornholm har mistet sin største Søn, og i Minister Olesen har Danmark tabt en af de faa Danske, der ude i den store Verden kæstede Glans over vor lille Fædreland. Han var en Mand af usædvanlig Støbning, vant til store Forhold og store Skæbner. Hans Aand straaede som en facetslebet Diamant, og der vil gaa Aarhundreder, før vor lille Ø atter fostrer en Søn som han.

Hr. Olesen hørte til Chr. IX's Tid. Fornem og ridderlig, fin og intelligent, fuld af Vid og Lune, der spændte fra Spøg til dyb Alvor, og med en forunderlig Evne til at male i Ord, saa Billederne, han brugte, stod med Kolorit og Farve, blev han altid Midtpunkt i enhver Samtale. I sin Begavelse mindede han om Madvig, de havde Pild, Udholdenhed og streng Pliktfølelse fælles, men Olesens Karakter var af Granit; den gjorde ham kendt og frygtet af Diplomaterne Verden over og førte ham til Adalskab og de højeste Poster i de store Riger i Østen.

Men samtidig med, at han frit gik ud og ind i Kinas og Europaas Fyrstesale, var han beskeden og nøjsom, og han foragtede Samtidens Blødgørelse og „fantastiske“ Krav til Luksus, som han kaldte det.

„Det har været et Plus til mit Liv, at jeg er født paa Bornholm“, skrev han til mig, da han kom tilbage fra Østen, og mit Hjerte fyldes af Ærbødighed, naar jeg tænker paa hans store Kærlighed til vor Fødeø!

Da jeg havde skrevet mine smaa Opsatser om Trandberg, fortalte han mig, at han var kommet hos Pastor Trandberg og Frue, da de boede paa Storegade i Rønne; at han senere havde besøgt dem i Amerika og gennem deres Mis-

sionsvirksomhed i Østen staaet i Forbindelse med dem til Trandbergs Død, og takkede mig for Artiklerne om vor store Landsmand.

Han elskede Solen og Havet med det frie Udsyn. Jeg har aldrig hørt nogen tale saa meget om Solen, som han. Den var ham en Livsbetingelse, og i Danmark har vi ikke megen Sol.

I Nekrologerne ser jeg fremhævet, hvor smukt han efter de mange Aars Fravær talte det danske Sprog. Lad mig tilføje, at han talte Bornholmsk, som den „Indfødte“, han var, med den ægte gamle Udtale. Han betjente sig altid af Bornholmsk, naar han talte med mig i Telefonen. Det morede ham og mindede os begge om Barneaarene i Hjemmet.

Fra sit sidste Besøg paa Bornholm bevarede han gode Minder; var taknemmelig for Køreturen med Professor Bidstrup til de forskellige Kirker og planlagde en ny Bornholmerrejse med Besøg paa Torpa, Mura- og Svartingadalen, hvor han ikke havde været.

Mindst anede jeg, da han, inden han blev syg, var ude hos mig, at Dødens Skygge fulgte ham. Han var da i fuld Vigeur, raadslog med mig, om han skulde paatage sig Ansvaret som Med-Administrator af sin Vens, Generalkonsul L. Andersens Legat for Danske, talte om Monteringen af sit Hjem — han havde jo altid før boet i komfortable Embedsboliger — og lagde Planer for den kommende Vinter. Rank som en Yngling, trods den hvide Mostache, stod han paa Trappen, da han tog Afsked og forsikrede med sit kønne Smil, at det var ham en aandelig Vederkvælgelse at tale om sin skønne Fødeø.

„Det er jo ikke stort at være Lokalpatriot“, tilføjede han halvt undskyldende, „men Bornholm har mit Hjerte!“

Og nu er han draget ud paa den sidste Rejse, hvorfra Ingen er vendt tilbage. Døden kom uventet, men ikke uforberedt: „Jeg er træt af Fester“, sagde han ofte, „og jeg ønsker ikke at leve en Dag længer, end mine Aandsevner i Behold“, men ingen, mindst han selv, anede, at Opbrudet stod for Døren. Der var endnu Opgaver, som ventede ham, og som han saa gerne vilde have udført.

Guds Veje er ikke vore Veje, og det er lykkeligere at blive kaldt bort, mens Sjælen er i fuld Vigeur end at overleve sig selv, og hisset skal med Venner i Lys vi tale!

Velsignet være J. F. Olesens Minde.

København, den 6. Septbr. 1928.

Karna Birk-Grønbeck.

Slægten Harpøth

(oplysninger kun i begrænset omfang).

På Universitetsbiblioteket, Fiolstræde 1, København, og på Frederiksberg Hovedbibliotek, Solbjergvej 21, findes 2 stamtavler:

- 1) Meddelelser om Slægten Harpøth udarbejdet af P. Storgaard Pedersen med flere Familieportrætter i Teksten Ringkøbing 1913 A. Rasmussens Bogtrykkeri.
- 2) Stamtavle over Slægten Harpøth udarbejdet af Harriet Harpøth trykt 1945 hos Bogtrykker N. O. Christensen Kong Georgsvej 47, København F. Fasan 1968.

De 2 stamtavler er - i slutningen af 1600-årene og begyndelsen af 1700-årene - ikke enige. Derefter følges de. Såvidt jeg kan skønne, taler sandsynligheden for, at Storgaard Pedersens er den mest pålidelige.

Peder Christensen født 1666 (på Mors)
fæstebonde på gården Harpøth i Nees sogn
under herregården Bækmark, Flynder sogn.
Han døde 1703 på Harpøth.

Christen Pedersen født 1692 død 1743
efter faderen: fæstebonde på Harpøth
1714 gift med Johanne Gregersdatter
2 børn:
Johanne Christensen
hun døde 1738 på gården Harpøth, ugift, og

Peder Christian Harpøth
født på Harpøth 22/9 1718
fra 1743 fæstebonde på Harpøth efter faderen,
købte senere herregården Ulsund i Nees sogn,
viet 1752 til Anna Laursdatter Tang
(se mine optegnelser om slægten Tang).
Hun var født 12/8 1733 på gården Nørtang
og døde som enke 3/5 1808 i Christiansfeld.
Peder Christian Harpøth var død 20/6 1778
på Ulsund.

8 børn.

Den yngste af de 8 børn var

Christian Harpøth

født 9/3 1772 på Ulsund
efter de første barneår på Ulsund kom han, efter faderens død
i 1778, med sin moder til Christiansfeld.
Som ung tog han til København, hvor han omtales først som fuld-
mægtig, senere som købmand. Han kunne ikke klare sig og flyttede
ca. 1807 til Ringkøbing, hvor han fik en mindre bagerforretning,
der heller ikke gik godt. Hans meget ældre og velstillede broder,
købmand Jens Harpøth (1758 - 1844) understøttede ham og familien.
Christian Harpøth var i København viet til
Lovise Frederikke Adler, født 19/6 1783.
Christian Harpøth døde 14/9 1822.
Der var 5 børn, for hvilke ovenfor nævnte broder, indtil sin død
i 1844, var i faders sted.
En farvetegning (æble og druer), tegnet af Christian Harpøth
som barn, ca. 1780 i Christiansfeld, ligger hos mig.

Christian Harpøth og Lovise Frederikke Adlers 5 børn:

1) Johannes Peter Harpøth

født 30/3 1803

døbt

Efter barndomsår i København kom han ca. 1807 med forældrene til Ringkøbing.

konfirmeret i Ringkøbing 1' søndag efter påske 1817, præstens vidnesbyrd:

Går i Ringkøbing købstads borgerskole 5/1 1812 - 28/10 1816, derimellem til forberedelse til konfirmation med karakter for fremgang: godt, for opførsel m.g.

Under forberedelsen udmærkede han sig ved stadig flid, lærvillig agtpågivenhed og meget heldig fremgang i kristenheds-kundskab. Hans sædelige forhold var tillige højt rosverdigt. Af en attest om altergang 20/4 1817: "Ligesom hans fremgang i kristendoms-kundskab har været udmærket heldig, så har også hans sædelige forhold iblandt os været højt rosverdig. Jeg kan derfor ikke undlade på det varmeste at anbefale denne håbefulde yngling til alle retskafne, ligesom jeg også inderlig vil ønske ham himlens bedste held og velsignelse på hans hele fremtids bane".

Ringkøbing, 30/5 1817.

Frost
sognepræst.

Som udlært snedker blev han materialsnedker ved Botanisk Have i København. Den lå dengang ved Nyhavn, siger min kilde. Ja, den lå 1779-1874 bag ved Charlottenborg. (Den første have 1600-1778 lå ved Krystalgade 27).

viet 27/4 1832 i Vor Frelser

Johannes Peter Harpøth

ungkarl og snedkersvend 29 år Prinsensgade nr. 308
skal vist være Prinsessegade

til

jomfru Ane Lovise Poulsen 28 år se side 42
datter af Hans Poulsen, økonom og portner ved Forbedringshuset.

Ane Lovise Poulsen havde 1/5 1821 - 1/1 1822 været stuepige hos krigsassessor Hjelm, hvis skudsmål var: flittig og villig til sine pligters opfyldelse, samt stille og beskeden i opførsel.

Johannes Peter Harpøth

døde 29/2 1852

på Frederiks Hospital

begravet 7/3 1852 fra Vor Frelser kirke
på Assistens kirkegård (N. 4)
49 år gift snedkersvend (stolemagermester)
Bådsmandsstræde 177 C 1' sal.

5 ukonfirmerede børn

se side 80

Christian Harpøth og Lovise Frederikke Adlers 5 børn:

- 2) Anne Christine Harpøth
født 16/8 1806 i København
døbt

viet: 17/6 1828

til

Peter Tang, født 5/12 1797 død februar 1876

han ^{var} søn af Niels Kjar Tang. cand. jur. og ejer af

Nørre Vosborg (og levede 1767 - 1814)

og Marie Katrine Meinert.

Af deres 5 børn var Peter Tang den ældste.

Peter Tang var 1827 sognepræst i Rind-Herning,
 1841 - 52 præst i Velling,

som pensioneret præst boede Peter Tang på Vosborglille
 der var bygget til ham ved siden af Nørre Vosborg.

Se iøvrigt min kortfattede oversigt over slægten Tang. Læsning
 af P. Storgaard Pedersens bøger om de to slægter Tang og Harpøth
 kan jeg meget anbefale.

Anne Christine Harpøth døde ca. 1880.

søn: Carl Tang, Gårdejer.

Et gammelt maleri, portræt af Peter Tang, har jeg.

- 3) Jensine Lovise Harpøth

født 1810

gift med købmand Jakob A. Vestergaard i Ringkøbing

børn: Lovisa, Henrik, Christian, Peter og Anna i Amerika.

- 4) Ole Christian Harpøth

født 1812 i Ringkøbing

snedkermester i Ringkøbing

gift med Sophie Enghardt

drukne som ung; under en fisketur på Ringkøbing Fjord

datter: Helene, gift Iversen i Horsens.

- 5) Marie Nielsine Harpøth

født 1816

gift med farver Poul Frederik Bettenhaus Husted af Ringkøbing

datter: Lise, gift med pastor Harboe.

vedr. Johannes Peter Harpøth og Ane Lovise Poulsen's 5 børn:

1) Louise Elisabeth Harpøth

født 26/2 1833 i København

døbt 19/5 " i Vor Frelsers kirke

datter af snedkersvend Johs. P. Harpøth

og hustru Ane Lovise født Poulsen, Annegade 276¹
faddere: frøken Sleier, jomfru Eskildsen
økonom Poulsen ved straffeanstalten
student Poulsen, G. Meyer og flere.

Hun kom 12 år gammel til Jylland til sin faster Anne Tang se side ⁷⁹
og sin onkel Peter, sognepræsten i Velling, Peter Tang.

konfirmeret antagelig af onkel Peter i Velling ca. 1848.

Et meget gammelt maleri, portræt af Peter Tang, har jeg.
Hvornår Peter Tang fik bopæl på Vosborg Lille, ved jeg ikke.
Vosborg Lille skal være bygget til ham af broderen på Nørre
Vosborg, Andreas Evald Meinert Tang.

viet 6/2 1862 i Ulfborg kirke

Ungkarl skibskaptajn

Vitus Bering Ingerslev

32 år gammel (24/3 1830 - 4/6 1879)

til

jomfru Lovise Elisabeth Harpøth

opfostret på Vosborg Lille

28 år (26/2 1833 - 8/3 1889).

forlovere:

etatsråd godsejer Andreas Evald Meinert Tang (1803 - 68)

Anne Tang f. Harpøth (1806 - 80)

pastor emeritus Peter Tang, (1797 - 1876)

begge på nørre Vosborg.

Efter godt 5 års bopæl i Sundby Øster på Amager (1862 - 1867)
gik skibskaptajnen i land og købte i 1868 gården Foldbjerg i
Vestervig. Efter 11 år som landmand døde Vitus Bering Ingerslev
på Foldbjerg den 4/6 1879, kun 49 år gammel, og blev begravet
på Vestervig kirkegård. Louise fortsatte driften af Foldbjerg
indtil påske 1887, da hun solgte gården og flyttede til Slagel-
gade i København og senere til Kingosgade 4², hvor hun døde.
fra Skt. Matthæus kirkebog:

Louise Elisabeth Ingerslev f. Harpøth

enke efter skibsfører Ingerslev

død 8/3 1889

Kingosgade 4 3 sal

56 år

begravet 14/3 1889 fra Skt. Matthæus kirke

på Assistens kirkegård af pastor Ingerslev fra Kundby.

vedr. Johannes Peter Harpoth og Ane Lovise Poulsen's 5 børn:

fortsættelse af 1) Louise Elisabeth Harpoth og hendes børn

Hans Christian Ingerslev

assistent ved statsbanerne

født i Sundby Øster på Amager den 5/3 1865

død 6/11 1909 i København, Kvægtorvsgade 1

gift 5/3 1890 med Caroline Margrethe Pinholt

(født 18/9 1866 død i Varde 1943)

datter: Harriet Ingerslev

assistent i statsbanernes revisionskontor

født i København 16/12 1890 død i Kongens Lyngby 26/6 1911

begravet på Sorgenfri kirkegård ugift.

Jakob Fredrik Ingerslev

se stamtavle Ingerslev

født på Foldbjerg i Vestervig 14/12 1871

døbt 17/3 1872 i Vestervig kirke

konfirmeret 11/4 1886 i Thisted kirke

viet 14/6 1895 i København, Trinitatis kirke til:

Harriett Møller

se side 35

født i Shanghai 10/3 1873

død i Roskilde 4/1 1962.

Fredrik Ingerslev var lektor ved Roskilde Katedralskole indtil udgangen af 1941.

15/4 1929 dr. phil. fra universitetet i Oslo (større videnskabeligt arbejde, Friedrich Schlegel. (se scrap-bøger)

Af andre værdifulde videnskabelige arbejder kan nævnes

hans: Jonas Lie i 1939 og hans: Selma Lagerlöf i 1949.

I hans høje alderdom, 86 år, udkom hans eneste roman: Jydesaga,

en meget dejlig bog. Det var i 1957. Men ellers var det de tyske

lærebøger, Ingerslev og Vibæk, han var mest kendt for. De blev

startet omkring århundredskiftet og fortsat til alle aldersklasser.

Og de havde en for skolebøger helt usædvanlig levetid. Det er

først de seneste års nye skolestruktur, der har slået dem ud.

Fredrik Ingerslev døde 26/10 1962 i "Noreg", Roarsvej 1, Roskilde,

omtrent 91 år gammel.

gravsted på Sct. Ib's kirkegård i Roskilde.

3 børn

se side 35

Gården Foldbjerg i Vestervig.

Louise Elisabeth Ingerslev
f. Harpøth
1833 - 1889

Hans Christian Ingerslev
1865 - 1909

fot. ca. 1868.

se side 80

Vitus Bering Ingerslev

24/3 1830 - 4/6 1879

se side 80

Louise Ingerslev med sønnerne Hans Christian og Fredrik
fot. i Vestervig 1879.

Vestervig Kirkegård.
se side 80

Jakob Fredrik Ingerslev
14/12 1871 - 26/10 1962.
se side 81

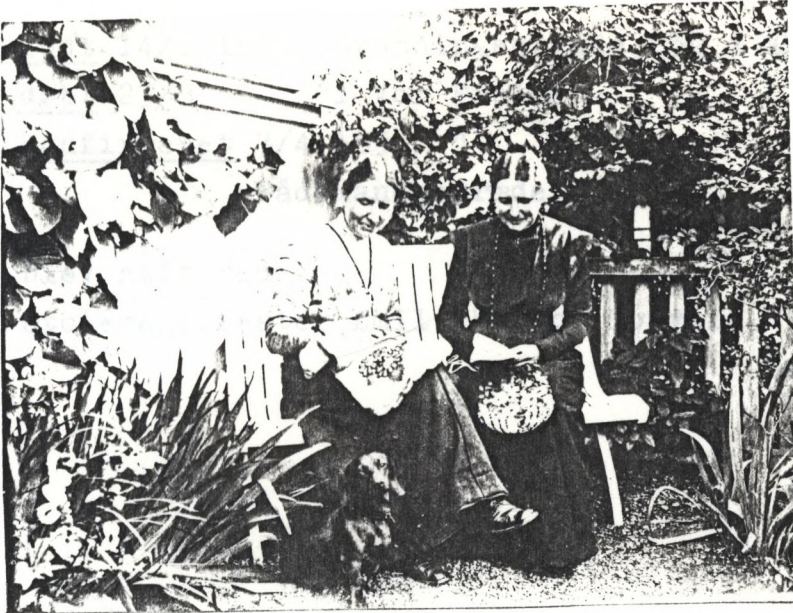
fot. ca. 1890

fot. 1905

Hans Christian Ingerslev
5/3 1865 - 6/11 1909.
se side 81

Harriett Ingerslev f. Møller

fot. 1912
10/3 1873 - 4/1 1962.
se side 35

Caroline Ingerslev f. Pinholt
18/9 1866 - 1943.
se side 81

N NYBERG
KJØBMAGERGADE 39 KJØBENHAVN K

Harriet Ingerslev

fot. i juli 1910
16/12 1890 - 26/6 1911.
se side 81

fot. 1909

Jakob Fredrik Ingerslev

1871
14/12 - 26/10 1962.
se side 81

fot. i maj 1955 i Roskilde

vedr. Johannes Peter Harpøth og Ane Lovise Poulsen's 5 børn:

2) Petrea Christine Harpøth

født 14/6 1835 Dronningensgade 239 i København

døbt 23/8 " i Vor Frelser

konfirmeret 7/4 1850 "

Bådsmadsstræde 177 $\frac{1}{2}$

blev gift med

stolemagermester Emil Theodor Toxværd (ca. 1834 - 1906)

se side 88

2 børn:

Alma Petrea Toxværd	1860 - 1935	se side	89
Georg Christian Julius Toxværd	1866 - 1949	" "	90

vedr. Johannes Peter Harpøth og Ane Lovise Poulsen's 5 børn:

3) Hans Christian Harpøth

født 28/12 1839 i København

døbt 21/6 1840 i Vor Frelzers kirke

konfirmeret 30/4 1854 " " " " " " " "
 søn af afdøde snedkersvend Johs. P. Harpøth,
 Dronningensgade 254¹,
 født 28/12 1839.

viet 7/1 1871 i Højerup kirke

ungkarl Hans Christian Harpøth mejeribødker på Bredelykke til	32 år
enken Anne Marie Pedersen af Højerup	29 år

død 9/12 1914

Hans Christian Harpøth
Højerup by og sogn, Stevns herred
mejeribødker i Højerup
født på Christianshavn 28/12 1839
gift med efterlevende hustru Marie
sidste fælles bopæl Højerup
begravet 16/12 1914 Højerup sogns kirkegård 74 år.

Marie Harpøth født Pedersen

døde i Højerup 17/12 1920

begravet 22/12 1920 på Højerup sogns gamle kirkegård 78 år

enke efter afdøde mejeribødker Hans Christian Harpøth i Højerup

født i Højerup 1/2 1842

datter af Thiel Pedersen og hustru Maren Nielsdatter

enke 9/12 1914

sidste fælles bopæl Højerup.

Hans Christian og Marie Harpøth's datter:

Louise Petrea Harpøth

født 18/2 1871, døbt 14/5 1871 i Højerup kirke

konfirmeret 4/10 1885 i Højerup kirke

datter af mejeribødker på Søholm Harpøth

og hustru Ane Marie Pedersen i Højerup.

viet 25/11 1891 20 år gammel i Højerup kirke til

ungkarl og sømand Karl Erik David Anderson fra Sverige 26 år.

datter: Karla Lovise Marie Anderson

født 23/12 1893 døbt 11/2 1894 i Højerup kirke.

Karl Erik David Anderson blev skibskaptajn med Faxe Ladeplads
som hjemstavn.

Hans Christian Harpøth

Louise Petrea Harpøth

vedr. Johannes Peter Harpøth's og Ane Lovise Poulsens 5 børn:

4) Helene Marie Harpøth

født 17/8 1842 i København, Overgaden 113 ²

18/8 " hjemmedøbt af faderen

døbt 5/4 1843 i Vor Frelser's kirke

efter faderens død i 1852: Vajsenhuset

konfirmeret 11/4 1858 i Vor Frelser

Overgaden over Vandet 177.

5) Alexander Valdemar Harpøth

født 18/3 1845 i København

døbt 13/7 " i Vor Frelser

efter faderens død i Vajsenhuset

konfirmeret 2/10 1859 i Vor Frelser.

vedr. Slægten Toxværd har jeg fundet:

Christian Henrik Toxværd

født 1804

var stolemagermester i København 1835 Mikkelbryggersgade 101

1845/55 Nørregade 35

1840 Vognmagergade 72

1861 Møntergade 3

8/11 1869 død af brystsyge

Adelgade 79 65 år

14/11 1869 begravet fra Trinitatis kirke

på Assistens kirkegård.

Hans enke: Ane Margrethe Toxværd

var født ca. 1806

hun døde 10/3 1878 (leverkræft)

Blegdamsvej 60 72 år

15/3 1878 begravet fra Trinitatis sogn

på Assistens kirkegård.

søn:

Emil Theodor Toxværd

født ca. 1834

blev stolemagermester ligesom faderen

blev gift med

Petrea Christine Harpøth

se side 85

født 14/6 1835.

1860/61 stolemagermester Landemærket 15

1867/70 " Rosenborggade 4

1877 " Blegdamsvej 58

1881/82 " " 60

1885 " Ågade 30 st.

1890 inkassator Løngangsstræde 39

1900/02 " Halmtorvet 7.

Emil Theodor Toxværd

døde 15/5 1906 på Frederiksberg hospital

begravet 20/5 fra Skt. Thomas kirke

på Assistens kirkegård

enkemand fhv. inkassator 72 år

Alderdomshjemmet, Svanemosegårdsvej 3 $\frac{2}{-}$.

2 børn:

Alma Petrea Toxværd 28/6 1860 - 21/12 1935 se side 89

Georg Christian Julius Toxværd 27/9 1866 - 28/8 1949 " 90

vedr. familien Toxværd

Alma Petrea Toxværd

født 28/6 1860

hjemmedøbt 28/7 1860

døbt 29/3 1861 i Trinitatis nordre sogn

datter af stolemagermester Emil Theodor Toxværd

og hustru Petrea Christine Harpøth

Landemærket 15, København.

var ugift

boede som gammel på Brdr. Soldenfeldt's Stiftelse,
Ryesgade 104.

døde 21/12 1935

begravet 27/12 1935 fra Nazareth søndre sogn

på Vestre kirkegård (17 23 10).

vedr. familien Toxværd

Georg Christian Julius Toxværd

født 27/9 1866

døbt 5/5 1867

søn af stolemagermester Emil Theodor Toxværd

og hustru Petrea Christine Harpøth

Rosenborggade 4, København.

faddere: Chr. Engerslev

Helene Harpøth

Faderen.

konfirmeret 16/4 1882 i St. Johannes kirke

bor hos forældrene, Blegdamsvej 60 st. t.v.

viet 2/3 1906 på Københavns Rådhus

Georg Christian Julius Toxværd

assistent ved Statsbanerne

bopæl Frederiksberg født i København 27/9 1866

forældre stolemagermester Emil Theodor Toxværd,

Svanemosegårdsvej 5 2' sal

og afdøde hustru Petrea Christine Harpøth

ungkarl

forlovere: assistent ved Statsbanerne

Hans Chr. Ingerslev, Kvægtorvsgade 1

vexellerer Carl Pabst, Nørrebrogade 63

til:

Amdina Wilhelmine Doris Seehusen

se side 93

bopæl i København født 23/9 1880 i København

forældre afdøde fuldmægtig

Sophus Chr. Rasmus Seehusen

og efterlevende hustru

Emilie Caroline Rasmine Rasmussen

Nr. Voldgade 52

Folkekirken

ugift.

nogle adresser:

1866	Rosenborggade 4	hos forældrene
1877	Blegdamsvej 58	"
1881/82	" 60 st. tv.	"
1885	Ågade 30 st.	sammen med faderen
1890	Løngangsstræde 39	assistent ved D.S.B. "
1900/02	Halmtorvet 7 1 sal	" " " "
1903/06	Svanemosegårdsvej 5 2	efter brylluppet
1907	Sigbrits Allé 8 S.	
1908/09	Samosvej 15 S.	
fra 1909	Søndergade 35 3 sal	nu Krusågade
1948	Carl Plougsvej 6 1sal	fhv. trafikkontrollør
1949	Hollændervej 7 st.	

vedr.: familien Toxværd

Georg Toxværd fortsat:

Han var en stor tænker og noget af en filosof.

Georg Toxværd, Hollændervej 7 st på Frederiksberg
døde 28/8 1949

på Gentofte Amtssygehus,

2/9 1949 Bispebjerg Krematorium.

Min kære far, pens. trafikkontrollør
• **Georg Chr. J. Toxværd**
døde den 28. august 1949.
Gertrude Pagh Andersen
Ligbrændingen har fundet sted.

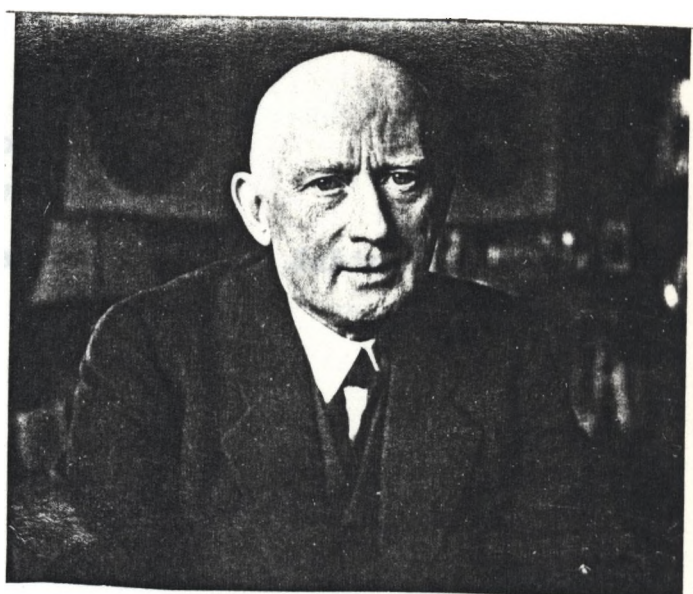
Petrea Toxværd
født Harpøth
født 1835.

Emil Toxværd
1834 - 1906.

Emil Toxværd

Georg Toxværd
1866 - 1949.

Alma Toxværd
1860 - 1935.

Alma Toxværd
som konfirmand.

vedr. familien Toxværd

Amdina Wilhelmine Doris Seehusen

født 23/9 1880 i København

døbt 5/12 " i Sct. Matthæus kirke

datter af fuldmægtig Sophus Christian Rasmus Seehusen

og hustru Emilie Caroline Rasmine Rasmussen, ^{født}

Petersens Passage 16 B.

viet 2/3 1906 på Københavns Rådhus

til Georg Christian Julius Toxværd

se side 90

Amdina var vist lærerinde i en skole på Vesterbro.

Sct. Hans Hospital's kirkebog:

Amdina Doris Vilhelmine Toxværd

f. Seehusen

gift med trafikkontrollør Georg Christian Julius Toxværd

Krusågade 35 København

født 23/9 1880 i København

alder 49 år

død 7 oktober 1929

begravet 11 oktober 1929

Københavns Vestre kirkegård (store kapel).

datteren Gertrude Holm - Toxværd

se side 94

vedr. familien Toxværd

Gertrude Holm

født 14/4 1902

Badensgade 30 ²

datter af

ugift Amdina Wilhelmine Doris Seehusen, Gl. Kongevej 33 ¹

fader

maler Harald Holm, Nybrogade 22.

døbt 3/8 1902 i Sundby kirke

faddere:

enke Emilie Seehusen, Gl. Kongevej 33

can. phil. J. Larsen, Nørrebro

faderen.

ca. 1906 adopteret af Georg Toxværd

viet 1/2 1924 i Kristkirken i København

Ungkarl, gartner

Holger Frantz August Pagh Andersen, Rungsted

født i Fredericia 10/4 1898

søn af inspektør Mads Arnold Andersen og hustru

Agnes Johanne

begge døde

til:

ungpige, binderske (blomster) indskrevet som binderinde

Gjertrude Holm - Toxværd

Søndergade 35

født i Sundby sogn 14/4 1902

datter af assistent ved D.S.B.

Georg Christian Julius Toxværd

og hustru

Amdina Wilhelmine Doris f. Seehusen

Søndergade 35.

Pagh Andersen skal have været slotsgartner i Kokkedal;

senere var han stadsgartner i Bagsværd.

Boede Bagsværd Hovedgade 74.

Holger Pagh Andersen døde 22/12 1973

Gertrude døde 10/7 1974

begravet på Gladsaxe kirkegård.

2 sønner

datter: fru Kirsten Ortvald, født 1931

Halbjørnsvej 71

2880 Bagsværd 02- 98 44 38.

vedr. Hans Poulsen og hans slægt.

afskrift:

Fru Camilla Schiedtes optegnelser,
fundet i Richard Poulsens skrivebord.

Om Tugthusets brand (fortalt af Fader).

Min fader var søn af tugthusets portner og spiseimester Hans Poulsen og hustru Elisabeth Margrethe Kaufmann. - Han var født 1816 og efter sin egen erindring 4 år gammel, da dette, som her skal fortælles, skete. I et sovekammer, hvor forældre og børn sov, blev en tidlig morgen, kl. 4, inden det var blevet lyst, døren slået ind og en mængde fanger, mænd og kvinder, for skrigende og råbende ind bevæbnede med forskelligt skrammel og noget, som brændte og oplyste stuen. De råbte på at få portnøglen udleveret. Bedstefader havde den liggende under sin hovedpude. Han sprang ud af sengen og stod med ryggen mod en væg og bad for sit liv. En råbte, at det ikke var meningen at slå ham ihjel, "for De har ikke gjort os noget ondt", men nøglen fik de og løb øjeblikkelig til porten. Bedstefader med kone og børn løb ud sammen med fangerne. Fader og nogle andre af de mindste børn blev stillet ind i en port, hvor han i bar skjorte fros ganske frygteligt og tillige rystede af skræk. Isens blev der ringet med stormlokker, og soldater til hest fløj med dragne sabler gennem gaderne for at indfange de flygtende fanger, som var let at kjende i fangedragten. Tugthuset brændte ned, da fangerne havde stukket det i brand, inden de løb ud. Da byens porte var lukkede, kunde de ikke slippe udenfor voldens, og inden aften var de alle, på en eller to nær, indespærrede igjen. Tårnet på tugthuset blev beskudt med kanoner for at bringe det til at falde indad mod gården, - og fader huskede, hvordan hvert skud rystede ham og hele bygningen, mens kuglen gik over hans hoved. - I en avis har jeg engang set en beretning, hvor tiden for begivenheden angives til kl. 4 eftermiddag. Det er naturligvis en fejltagelse. Det hele foretagende var beregnet på nat og mørke. Straffen var forfærdelig hård. 6 af brandstifterne blev halskuggede på brandtonterne, deriblandt 2 kvinder, Pjalte-Anne og Sokke-Johanne. En tjenestepige tog fader med til at se derpå gennem et hul i et plankværk. - Fangedragten var blandet af gult og brunt tøj, et ben og en arm af hver farve. Jeg har, engang jeg gik med fader på volden, hørt en af fæstningslaverne råbe efter ham og mærket, at han tog mig stærkt i hånden og skyndte sig derfra. Jeg så tilbage og opdagede, at manden havde en lanke med en kugle om benet. Fader blev ganske stille.

Min bedstefader var bondesøn fra Hørgs fra gården Kalagergård ved Drammen. Man kaldte sig Hans Poulsen Kalager, men lod sine børn døbe kun Poulsen. Min bedstemoder var fra Vangsnesel, efter sigende; - hvem forældrene var, ved jeg ikke; - hendes efternavn "Kaufmann" tyder ikke på bondeslægt. Hun kom i tjeneste hos højesterets-advokat (eller assessor) Villiam Buchard Dahl, efter hvem hendes yngste søn min fader, blev opkaldt, da hun håbede det skulde blive et varsel om, at han kunde nå en lignende smuk juridisk stilling. Da hun imidlertid som Danaker bar sig til Engelskmand forandrede hun navnet til Vilhelm, og derfor blev han vel ikke jurist, men præst. I Kjøbenhavn gjorde hun bekendtskab med sin norske mand, som så fik stillingen som portner ved tugthuset og lod sin kone påtage sig at lave mad til 700 mennesker

dagligt. Hendes arbejdsdag begyndte kl. 2 hver nat, da flæsk, ærter, kål o.s.v. blev vejjet og lagt i kjedlerne, der derpå blev aflåsedede for at sikre dem mod tyve, som hun lidt rigeligt havde om sig, da hendes piger altid blev hende anvist fra fængslerne. Der var en træbætte med jernbånd at skure for hver fange. Rene og skinnende skulde de være, og hun skånede ingen. Hun uddelte med rund hånd ørefigen efter bedste skøn og forlangte så en ny pige. Min bedstefader har jeg aldrig set, han døde, før jeg blev født, og, efter hvad datteren Amalie har sagt mig, til lettelse for familien, da han var mismodig og, så vidt jeg forstod hende, noget forfalden og sengeliggende af koldbrand i fødderne. I sine yngre dage var han munter og havde megen "Muttervitz". Dog kender jeg ikke noget ord af ham uden et udtryk, han brugte, når livet ikke behagede ham, han sagde da, at det var "pinetrangt", og antoges at mene: "penetrant". Min bedstemoder derimod erindrer jeg meget tydeligt i hendes enkebolig i det nye tugthus. Hun var en pæn kone, ren og ordentligt påklædt efter sin stand med en hvid, tæt kappe på hovedet med bred pibet strimmel om ansigtet og hvide bånd af samme tøj. Der var over hende og hendes hus noget velholdt, men ikke venligt. Hendes udtryk var brødt, strængt, hun så ud som et menneske, der har gjort sin pligt og er tilfreds dermed. Fader sagde om hende, at hun var en "rar" kone. Det samme sagde datteren Amalie, men tilføjede, "der var ikke gnist af sømme følelser i hende". Måske har dog fader fået, hvad hun var i stand til at yde, han holdt af sin moder, - talte aldrig om sin fader, aldrig et nedsættende ord. Bedstefader døde først i fyrrerne, bedstemoder døde 1850.

Jeg husker kun et besøg af bedstemoder i vort hjem i Rorup, det var kort efter at vi, vist nok i 1847, var flyttet dertil. Fra formiddagen kom hun med Tante Emilie Martini og Tante Amalie, samt nogle ganske fremmede af Tante Amalies venner, som denne, uden de andres vidende, havde bedt med og lovet en skovtur til Ledreborg om eftermiddagen, Det gav anledning til uro og besvær med arrangementet, men endte da med, at moder sad højt på skjødet af gæsterne med en stor mædkurv, da de om eftermiddagen kørte for at nyde aftensmad i skoven og derfra kjøre til banegården i Roskilde. Besøget blev altså kort og efterlod ikke noget videre indtryk. Af de fremmede husker jeg bedst en ung jomfru Thaa, som havde været forlovet med farbroder Peter, men blev forladt af ham, da han mente, at hendes familie, handelsfolk, ikke "regnede ham for noget". Han giftede sig med en tysk-russisk pige fra Riga (måske var hun enke) og havde to sønner, som blev derovre. Den ene, ingeniør, antog navnet Kalager. Dog troer jeg, at farbroder Peter først havde sin familie bosat i Kjøbenhavn. Jeg husker, at fader engang i løjer sagde til mig: "Du kommer til at ligne min broderkone i Rusland, hun havde også sådan en brød næse". Han må altså have set hende.

Jeg kan huske min bedstemoders stuer. Hun boede i (vistnok) Portnerboligen og havde en politimand siddende i den forreste stue i uniform til at passe portnerbestillingen. Jeg tror, hun lønnede ham udaf portnerlønnen, og havde derved (sammen med sin pension) en ret sorgløs alderdom. Hendes yngste datter, Tante Amalie, boede hos hende. Ingen af dem var særlig føjelige, der var af og til stærke sammenstød. Så smækkede bedstemoder hårdt med dørene, og det kostede adskillige kanariefugle livet, da buret hang over dørkarmen og fuglene faldt døde ned af pindene af skræk. - Der var ganske overordentlig rent. I den forreste stue var der hvidt skuret bord, tykt sand på gulvet og en ølkande af træ med tud,

klaplåg og blanke jernbånd i vindueskarmen. Politihjelmene lå på bordet, og manden læste i en avis og røg tobak. Hendes egen stue var møbleret med malede møbler (eller polerede). Selv sad hun på en forhøjning ved vinduet (lejligheden var i kælderen, og der var jernstænger for vinduerne) iført et lille skulderterklæde, en ren, stivet, hvid kappe og en mørk kjole. Hun sad i den lænestol med tremeryg, som fader arvede og altid havde ved sit skrivebord. Og hun lignede i hele sin positur og ansigtstræk i så høj grad vor søster Marie fra hendes kraftige, virkelystne tid, at jeg har fået blandet billederne af dem fuldstændigt sammen og mange gange har tænkt: "Ja, hvis Marie fik din kappe med strimlerne på".

Gulvene i bedstemoders lejlighed var hvide som sne. De blev endog, imens hendes mange børn var små, skurede i sand og kalk hver dag, og det hvide bord blev dagligt bonet med vox. Det var min faders bestilling at bone det hver dag, inden han gik i skole. (Jeg må erindre Marias kamp mod de ferniserede gulve). I bedstemoders sovekammer hang en alen ved hendes seng. Hun målte nøjagtigt, at lagenet var højet om på overdynen i samme mål som igår og ifjor, og altid svarede nøjagtigt til ombøjningen på den anden seng. I dagligstuen på dragkisten stod mange nipssager af udpuftet glas, påfugle med lange, brogede haler. Vi fik nogle af dem med hjem, men de var skjære. Hendes søn Peter, sømanden, havde bragt dem med hjem. Han havde også bragt en stor broget papageje, som talte et sprog, der antoges for portugisisk. Den sagde "Papageje royal Halle Portugal". Den kunde ikke lide børn, og den skreg på kaffe. Endelig døde den af for varm kaffe. Bedstemoder havde pæne hænder. Hun holdt af fingerringe, og de skulde være smukke. Fader havde foræret hende to med ametyster. Den ene har min datter Augusta, den anden fik vor søster Marie, og den blev stjålet fra hende. En tredje arvede moderet efter Tante Elisabeth, og jeg igjen efter hende. Der står navn E.M.p. - Nu har min søn Jørgens kone den og holder den højt i ære. Jeg husker kun een gang at have besøgt bedstemoder.

Da bedstemoder var død, søgte Tante Amalie husholderske plads hos naturforskeren Vaupell, der boede hos sin moder, en meget svag gammel dame. Tante A. passede hende til hendes død med stor omhu og styrede derefter huset for Vaupell indtil hans død med en mest ihærdige udholdenhed. Han døde af tuberkler og var meget længe syg. Og længe, længe tider sov Tante Amalie påklædt på en sofa for at være ved hånden, når de svære anfald kom. Han havde skrevet i sit testamente, at hun skulde gå i lige arv med hans søskende og have 400 Rbd., men da det viste sig, at summerne blev mindre, lod arvingerne hende tage del i tabet. Desuden skulde hun arve hans mahogni-seng med sengeklæderne, hvori han var død, og den sov hun i til sine gamle dage trods tuberkler og ingen desinfection.

Efter Vaupells død fik hun plads hos general Wilster, hvis hus hun bestyrede i 12 år til hans store tilfredshed - det har han selv sagt mig, da jeg traf ham hos provsten i Fruerik. - Hun rejste fra ham, fordi en slagtning, datter af digteren Chr. Wilster, attråede hendes plads. De 12 år i generalens hus var glansperioden i hendes liv, og uhørt var den umage, hun gjorde sig for at bestride den så fuldkomment som muligt. - I de år kom hun af og til hos os i Skanderborg og fortalte mange morsomme ting om generalens levevis. Hun holdt meget af ham, og han var en inderlig rar human mand. Han var så forbavsende lille. General Wilster havde to hunde, ganske hvide spidser, de sad til bords med ham, hver på sin stol til højre og venstre for ham og fik nøjagtig en mundfuld med gaffelen, hver gang han selv tog en. Hans tjener Karl var (hende) Tante Amalie

meget imod. Han gik generalen under øjne med andægtige miner til hendes store argrelse. Når han skulde på maskerade med etaterådens piger på anden sal fremstillede han sig front og bad om tilladelse til at blive ude om natten, da hans forældre var i besøg i byen og gjerne vilde beholde ham om aftenen sent. Så sagde generalen: "Gå, gå, min brave Karl og hils dine gamle forældre". Hun tog sig så en gang over at oplyse generalen om Karls trædkhed, men det blev så unødigt optaget, at hun i krampelise sagde op. Jeg troer, både ^{hun} og generalen var lige kjede af det, men ingen vilde give den anden et ord. Så kom hun ud til os og meddelte os conflicten og sagde så: Men hvis jeg nu må sige til generalen, at I, mine nærmeste slægtninge og rådgivere, bestemt har forlangt, at jeg gør generalen en erbedig undskyldning, - så var det måske en udvej. Vi gav hende jo tilladelsen med rund hånd, hun måtte lægge os alle de arbejdsige ord i munden, som kunde tjene hende. Og for alvor lovede hun aldrig at blande sig i Karls sager. Han var en meget nyttig tjener, så generalen kunde ikke undvære ham, så blev hun der 12 år ialt.

Efter at Tante Amalie havde forladt Wilsters hus, var hun en kortere tid hos den familie Lembke, som kjendes så meget fra Dyrebeskyttelses sagen. Men det passede hende ikke at løbe med vand til droscheheste og balsende hunde og lignende. Hun tog sig på at styre en underlig husholdning for en noget sindsyng earling - ejer af mange penge. - Middagen indtoges kl. 2 - 3 om natten, og når solen stod op gik man i seng, og dyb stilhed herskede hele dagen. Dette fandt hun sig ret godt til rette i. Men engang fik herren raserianfald og væltede hende om og sparkede 2 ribben over, så hun blev uarbejdsdygtig. Hans formynder gav hende så pension og en plads i Freschows Stiftelse, hvor hun levede sine sidste år. -

Hun var et sjældent pligtopfyldende menneske. Den der stolede på hendes hjælp blev ikke skuffet. Men hendes væsen var akruet og usympatetisk, hendes idelige kjedelige forsøg på at spille verdensdamen og ligesom anstille sig som en anden, end den hun var. Hun plagede fader meget med denne forlorshed - og hun eggede de unge i familien til at grine lidt i kroene. Men helt igjennem som menneske var hun noget værd. I grunden så lidt egoist. Og hun var et front kristen-menneske og en trofast tjener.

Faders søster Elisabeth var den, han efter sin moders død mest kom til. Hendes første mand hed Benzen-Hallin, kaldte sig ved det første navn. Han var ansat på tugthusets contoir, men mistede sin stilling, da han blev mistænkt for at have hjulpet to fanger at undvige. Den ene var et ganske ungt menneske - navnet var vist Lindhardt - , som havde skrevet Fredrik 6. navn efter og derfor var dømt ind på livstid for majestæts forbrydelse. Den anden var en ældre jøde, kaldet Sch - dømt for smugleri. De gik ud sammen en dag, just som vagten afløstes, den unge i damdragt grædende og støttende sig til en ældre pæn fader, der også syntes bevæget. De blev antaget for besøgende og fik tid til at slippe bort med et skib, inden deres flugt opdagedes. Det blev ikke opklaret, hvorfra de havde fået forklædningen, men Hallin fik afkædet. - Fader mente, at det var med rette. Han var nemlig hos sine forældre den dag, og til ham sagde Hallin pludseligt: "Nu gik de". "Hvem gik?" spurgte

fader; og da han så svogerens ansigt, udbød han: "Menneske, hvad har du gjort?" Hallin svarede kun: "Jeg gjort? Ingenting, hvor falder du på det?" Siden huskede fader, at de alle havde haft så stor medlidenhed med majestætsforbryderen. Hallin begyndte så en handel med tørfisk o.l., det gik ikke godt. De stred hårdt, og da han døde, var Tante Elisabeth og børnene, 2 sønner og en datter, meget fattige. Hun havde en lille handel.

Tante Elisabeth giftede sig anden gang med en mand, der hed Poulsen, og havde i det ægteskab en søn Valdemar. Hendes børn var flinke. Den ældste søn Niels Hallin, efter hvem Hallinsgade i København fik navn, kom i lære hos Burmeister og Wain og hjalp tidligt sin moder, f. eks. til en sennepskværn, hvorved hun kunde tjene småpenge ved at sælge malet sennep. Pengene til den fik han ved at forhandle sil til fabriksarbejderne. Han kunde aldrig glemme hendes forskrækkede ansigt, da han kom med kværnen. Hun sagde: "Å Gud! Du har da ikke stjålet pengene?" Den kostede 8 rigsdaler. Han fik senere uddannelse i England og kom tilbage til fabrikken, hvor han blev former. I sin fritid arbejdede han ihærdigt for at forbedre sine standsfællers kår, tog sig af byggeforeningsarbejder og meget andet, men sled over kræfterne og døde ung af brystsyge. Hans kone var født Søborg, datter af klaverstemmer Søborg (ehler Sæborg), som stemmede vort klaver i Ejby nogle år. Hun havde været kammerjomfru hos Prinsesse Augusta og kunde sy skreddersyning. Det tog hun fat på efter sin mands død. Ellers ved jeg intet om hende og børnene siden. -

Tante Elisabeth var til sin død i huset hos sin datter Kathalia, gift med maskinmester på Holmen, Werner. - Christian Hallin rejste som tømmersvend til Amerika, købte jord i nærheden af St. Francisko og drev landvæsen; han havde senere bodega i St. Francisko. Om hans familieforhold ved jeg intet bestemt. Valdemar Poulsen døde som tobaks- og porcellainshandler i København. Jeg har ikke kjendt ham.

Fader fik sin første skolegang hos en madamme, der underviste små børn i læsning og skrivning. De var 16, som sad på rad på lave bænke med et tallelys stukket ned i et hul i skolebordet - hvilket fristede en lille dreng, som hed Sissen Nolsøe, til at nappe det op af hullet og bide en stump af den nederste ende, når madammen ikke så det. Da Bedstemoder imidlertid havde bestemt fader til studeringer, kom han i en lidt bedre skole, men han måtte dog ganske alene forberede sig til latinskolen ved at låne aflagte skolebøger hos en ældre dreng, hvis bedstemoder, Madam Kemp, var eh bekjendt af Bedstemoder og tog sig af fader. En dag sagde barnebarnet: "Prosit, Bedstemoder", da hun nøs, og hun svarede: "Fy, skam dig, skal du sige Prosit til din Bedstemoder". - Man plejede at sige "Gud velsigne" ved den lejlighed. - Fader læste på et lille tagkammer uden kakkelovn, om vinteren hyldet i sin moders kåbe. Han havde lov af og til at styrke sig med en syltet tamarinde, som han tog med fingrene af en krukke, som broderen havde bragt hjem fra de varme lande. Om sommeren var der varmt nok, og dog tilbragte han en hel sommerferie deroppe med at gjenngå sin geografi og indstregte et atlas, som han til sin usigelige glæde havde fået. Latin lærte han sig uden grammatik, alene ved en læsebog. Da han i en alder af 17 år blev student fra von Vestens skole med udmærkelse (indkaldt), blev han straks lærer i historie i øverste klasse. - Da han bad om lidt anvisning til arbejdet sagde rector: "Lær dem noget, og smør dem dygtigt". Fra den tid forsørgede han sig selv - når

undtages, at han kunde gå hjem, så ofte han vilde, til sin moder og få kogt melk med vandgrød og spegeflæk. Han underviste efterhånden lo timer daglig privat og i skoler, og læste selv om natterne. Han er confirmeret af N.F.S. Grundtvig.

Om faders sødskende ved jeg ikke meget. Den ældste af de 8 børn var vist Pouline. Hun blev ung gift med en snedkersvend Rasmussen, og de rejste til Vestindien. De var begge døde, da jeg var lille barn. Deres børn vistnok også på 2 eller 3 nær. Hvem der opdrog disse ved jeg ikke. En ung pige i familien (muligt er det, hun ikke var datter af Pouline, men af farbroder Hans) syede som voksen skræddersyning en tid i Roskilde hos faders skrædder Coppel. Han gav hende anvisning på at finde ud til Rorup, hvor hun besøgte os. Fader var ikke hjemme, men moder tog vel imod hende, efter bedste evne. Hun så efter min erindring godt ud og var meget pyn-
teligt klædt. Da vi fortalte fader det, sagde han: "så såe jeg hende på landevejen, hun kørte med en bondevogn og havde sådan fine lysegrå støvler". Heraf slutter jeg, at hun dengang havde det ret godt. Siden giftede hun sig med en håndværksvend. Tante Amalie fortalte mig senere forfærdelig ynkelig fattigdom. Jeg troer de flyttede til Sverrig. Om hendes broder (eller brødre) ved jeg intet. - Farbroder Hans var snedkersvend eller tømrer og gift. Han døde ung som følge af en beskadigelse af brystkassen, som han pådrog sig på værkstedet. Derved blev han brystsvag - kaldte fader det - og døde efter lang sygelighed af blodepytning.

Tante Emilie Martinis mand var blokkedrejer. Han drejede de store trisser, der brugtes ved højseværker på sejskibene og havde vist arbejde på Holmens skibe. Jeg har en erindring om at have hørt, at det var dampskibene, der ødelagde hans næringsvej, så han efterhånden fik det trangt. Han har jeg set i Rorup, hvor han besøgte os på en tour, hvor han var ude for at købe træ til værkstedet. Den bonde, han havde handlet med derom, kjørte for ham; desuden var stolemager Toxvård og dennes søn, som siden blev gift med en Tante Louise Harpeths datter, med. - Onkel Martini var en nærmest lille mand med stort rødt hår og meget stille. Unge Toxvård var, efter sin faders sigende, meget "modest". Han vilde på ingen måde spise til middag, men gik melankolsk op og ned ad en lang gang i haven, hvor vor barnepige, Marie Merk, og jeg også promenerede. Han sagde: "Dåmovere dem nok". Vi svarede ikke, og siden sagde Marie Merk, at "vomere" betydede at brække sig. ~~Håndhavde~~, efter hvad vi siden hørte, fået afslag på et frieri til sin tilkommende kone og var unyre nedtrykt. Nogle år senere betankte hun sig. Han blev en meget opofrende god mand imod hende. Hun led af en halvvejs hysterisk lammelse i benene og var meget sengeliggende. Der blev forsøgt at helbrede hende på Diakonissestiftelsen, men svagheden vendte tilbage. Hendes moder levede sine sidste år hos dem. Unge Toxvård var stolemager som faderen. De boede i en villa og havde vistnok en tid heste og vogn. Jeg troer, hendes navn var Nathalie (eller Petrea). Tante Louise Harpeths mand var fra Ringkjøbing egnen, hvor en broder vistnok var købmand og en anden præst. En lille datter kom efter hans død til pastor Ingerslev og blev gift med sønnen (se- og landmand). Hendes søn er Fredrik Ingerslev, skolebogsforfatter og adjunkt i Roskilde.

vedr. provst Vilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

fra "Roars-Kilde" nr. 1 1922:

*Richard Poulsen.
fra "Roars Kilde" nr. 1₂₄, 1922.*

ERINDRINGER FRA MINE FØRSTE SKOLEAAR

I 1852 efter Sommerferien blev jeg prøvet paa Latinskolen og optaget i 3. Klasse. Skønt der ikke forlangtes Latin, havde Fader dog læst med mig — hele Madvigs lille Grammatik — og det var et godt, solidt Grundlag, jeg der havde faaet, som jeg levede paa Resten af min Skoletid.

Flere af de Dreng, der blev optaget, var forberedt af deres Fædre. Af de 9, der blev Studenter fra det Hold, var 7 Præstesønner fra Landet.

Jeg erindrer mig, at jeg den første Dag fra Prøven fulgtes med en anden Dreng. For at sige noget, sagde jeg til ham. »Det er en køn Kirke,« hvorpaa han svarede: »Ja, men den skulde hvidtes.«

Allerede det første Skoleaar fik jeg det Øgenavn, som jeg beholdt Resten af Skoletiden. Vi lærte om de puniske Krige, og paa Spørgsmaalet om Anførerens Navn havde en Dreng svaret, han hed Magister, en anden foreslog Magister equitum, og tilsidst sagde jeg: Magister equitum hinusius. Fra den Tid hed jeg Magister.

Naar der kom Sne, skulde de nye Disciple døbes. De blev begravet i Sne, men maatte paa et Kommandoord rejse sig af Snedreven og blev modtaget med en Regn af Snebolde fra alle Sider. Dog kunde man ogsaa blive døbt under Vandposten.

Slagsmaal var almindelige og skete gerne under Form af en Udfordring, og Lærerne saa til uden at blande sig i dem. Dog husker jeg en Dag, da jeg kom ind til tykke Friis' Time med Buler i Panden og blaa Øjne. Friis raabte: »Hvem har slaaet dig saadan?« For ikke at sladre svarede jeg: »Jeg løb paa et Skab.« »Vil du hilse det Skab og sige, at næste Gang det løber paa dig, skal jeg løbe paa det.«

Der var godt Kammeratskab, og Sladder blev straffet med Strambuks.

Blandt de Lærere, jeg husker bedst, var Steen Friis og Erslev. Friis underviste i Historie og Skrivning. Naar Friis var i daarligt Humør, kaldte han mig op til Katederet med min Skrivebog. Han var meget vred over nogle Sving, jeg

vedr. provst Wilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

25

satte paa mine Bogstaver. »Hvad er det for en Grisehale? — Mer Grisehale!« Saa dyppede han Pennen og malede Grisehaler ud over hele Siden, saa bekymret paa den overmalede Skrivebog og sagde: »Det ser jo rædsomt ud. Maadelig.« — Senere kunde han saa kalde mig op igen med de Ord: »Jeg har maaske været for streng mod Poulsen, og rette mdl. til tg.

Erslev var en meget dygtig Lærer, og hans Fag, Naturhistorie, interesserede mig i hele Skoletiden. Jeg havde faaet en Kasse Insekter af min Onkel og samlede ivrig videre. Jeg erindrer, at Erslev, da jeg gik i 4. Klasse, anbefalede Studenterne før Eksamen at lade mig gennemgaa de lavere Dyr i Museet med dem. Blandt dem, jeg har manuduceret, var Provst Fick og Fysikus Hansen.

Skoleballet fandt Sted paa Skolen. Borde og Bænke fra flere Klasser var stablet sammen til et Bjerg i en af Klasserne, og de yngste af Balkavalererne tilbragte en Del af Aftenen med at klatre op og ned ad dette Bjerg. Der var ingen Fællesspisning — i hvert Fald ikke for de mindre, men en Kagekone solgte Hvedebrød og Tvebakker.

Der var tit Dilettantkomedie i Byen, og flere af Lærerne spillede med. Jeg husker Rektor Elberling i et af Overskous Stykker som en ypperlig Matros. —

Jeg kom straks i Huset hos Mine Povlsen, der havde et Pensionat for Skoledisciple. Dengang boede der godt et Dusin Drengene. De smaa boede 2—3 paa Værelse sammen. Senere kunde de faa Eneværelse. Jeg fik Værelse med Henning Jensen og en Søn af Godsforvalteren paa Ledreborg, Kammeraad Christensen. Bagefter boede jeg sammen med Schiødte, der senere blev min Svoger. Smaadrengene maatte gaa i Byen for de store, men det tog man som en Selvfølge. Mine Povlsen selv var en myndig Dame med Evner som en Mand til at holde Styr paa Drengene. Vi havde det godt og kunde godt lide hende. Hun tog hverken personlige eller pekuniære Hensyn, og var aldrig bange for at skrive til Forældrene, at de kunde tage deres Søn, hvis hun var utilfreds med ham. Ved en bestemt Lejlighed var jeg blandt andet nær kommet til at flytte. Jomfru Povlsen havde lejet et Hus, hvor der var Bageri i Kælderen, og der havde jeg, som allerede dengang samlede paa Insekter, fundet en Faarekylling, som skulde dræbes. Nu var hun overtroisk og bildte sig ind, at der kom Lig i Huset hvis

vedr. provst Wilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

26

en Faarekylling blev slaaet ihjel. Derfor vilde hun tage den fra mig, og da jeg holdt fast, mens hun prøvede at vriste min Haand op, blev Faarekyllingen klemt ihjel. Jeg var vred og raabte: »Ja, Jomfru Povlsen, hvis der nu kommer Lig i Huset, er det Deres Skyld!« Schiødte havde længe ønsket at faa et Skab i vores Stue, men der var ikke Plads. Nu sagde hun hen til haa: »Nu kan du skrive til din Fader, at nu bliver der Plads til et Skab.«

Nogle Dage efter fik hun Rosen, og det var den almindelige Mening, at hun fik det, naar hun blev meget vred. En noget ældre Dreng gav sig til at tale med mig om det; — jeg husker blandt andet, han sagde: »Vi har det jo godt her, saa jeg synes, du skulde gaa ind og gøre Tante Mine en Undskyldning.« Jeg gik derind, og hun modtog mig med: »Ja, her ligger jeg« i en Tone, der tydelig sagde, at det var min Skyld. Jeg gjorde hende da, saa godt jeg kunde, en Undskyldning, sagde, at jeg forstod, at jeg havde været noget stram — og kom ikke til at flytte.

Skønt jeg ogsaa senere havde nogle Sammenstød med Mine Povlsen, blev vi ved at sætte Pris paa hinanden, og til hendes 80-aarige Fødselsdag var jeg indbudt med min Forlovede til et Selskab, hvor vi havde det grumme gemytligt.

Latinskolen laa i stadig Krig med de andre Skoler, Borgerskolen, Friskolen og Bjergeskolen. De andre kaldte os for »Skoftegnavere«. Til Gengæld maatte de høre »Borgertrolde« og »Bjergetrolde«. Disse Titler fremkaldte gerne Slagsmaal. En yndet Kampplads var Sneversti. Jeg har faaet den Tiltale: »Ja, kom du ind i Sneversti, saa kan du tro, jeg skal mule dig, din Hugorm!« Enkelte Gange blev der helt Skole-slagsmaal. Saadan i det første eller andet af mine Skoleaar. Skolerne havde udfordret hinanden til en Holmgang om Aftenen, naar Toget var gaaet, paa Hestetorvet. Latinskolens Disciple havde forsynet sig med Spanskrør. Øverste Klasse var for fornem til at deltage, men havde nok Lyst at være til Stede. Mine Povlsen tog Spanskrørene fra sine Dreng, men vi gik ind paa Graabrødre Kirkegaard og skar os Stokke dér. Friskolen og Borgerskolen havde faaet Forstærkning af Byens Læredreng. Hærene mødtes i god Tid og skældte hinanden ud, mens de ventede paa Signalet: Togets Afgang.

Der blev imidlertid ikke noget af Kampen. Politiet havde

vedr. provst Vilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

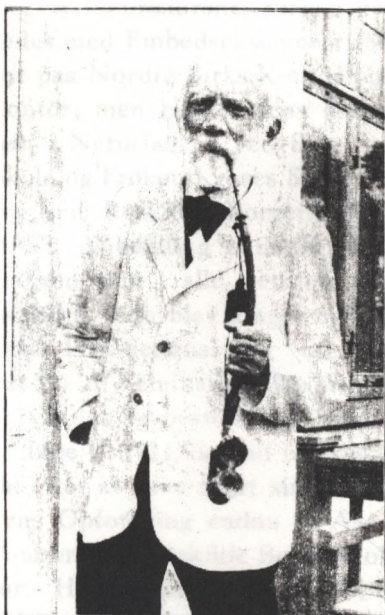
27

faaet det at vide og mødte mandstærke for at kommandere begge Hære bort. De gik i samlet Flok ned ad Hovedgaden, hver Skole for sig. Men selv om et stort samlet Slag saaledes blev forhindret, var der stadige Efterdønninger i hele min Skoletid.

Richard Poulsen.

fra "Roars Kilde" nr. 2 1923.

RICHARD POULSEN
IN MEMORIAM

I Roars Kildes Nr. 1 fortalte Roskildensersamfundets ældste Medlem, fhv. Skoleinspektør Richard Poulsen, friskt og fornøjeligt sine Erindringer fra de første Skoleaar. Ganske kort Tid efter blev han ramt af et apoplektisk Tilfælde og døde d. 7. Novbr. — Med Richard Poulsen mistede Roskildensersamfundet ikke blot sin Nestor men et af sine mest interesserede Medlemmer, der havde været med fra den første Begyndelse og blev ved med at deltage i Foreningslivet, saa længe Kræfterne tillod det.

Richard August Vilhelm Poulsen er født i Kornerup Præstegaard den 31. Oktober 1840 som Søn af Sognepræst Vilhelm Poulsen og Hustru Nathalie P., født Paulli. Faderen forflyttedes, da Richard var otte Aar gammel, til Rørup, derfra til Ejby ved Køge og blev Provst i Ramsø-Tune

vedr. provst Vilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

38

Provsti. Der var ni Søkende i Hjemmet, og i Feriernes samlede der mange unge — efter god gammel Præstegaardsskik.

Richard Poulsen undervistes til 1852 hjemme, men kom dette Aar i Roskilde Kathedralskole, hvor han optoges i 3. Klasse. I 1858 blev han Student og studerede derefter af Navn Jura men af Gavn Geografi og Naturhistorie. Naturfagene havde nemlig allerede tidligt fanget Størsteparten af hans Interesse, og denne Interesse holdt sig usvækket gennem Aarene. Lige til det sidste var han saaledes en ivrig Insektsamler og havde en stor og sjælden Samling af danske Biller. — Han gennemførte imidlertid efter Forældrenes Ønske det juridiske Studium, der afsluttedes med Embedseksamen i 1866, hvorefter han et Aar var ansat paa Nordre Birks Kontor og et Aar paa Sjællands Stiftamtskontor; men baade mens han studerede og senere underviste han i Naturfagene ved flere Skoler, bl. a. Efterslægtsselskabets Skole og Frøken Kruses Skole, og i 1875 blev han ansat som Lærer ved Roskilde Borgerskole, anbefalet af Madvig og Brix. Brix's Anbefaling skildrer hans Lærervirksomhed ved Efterslægten som i alle Retninger udmærket. — Da der fra Seminaristers Side blev klaget over, at forskellige Kommuner havde ansat Ikke-Seminarister ved deres Skoler, gik Rich. Poulsen privat op til Seminarist-Eksamen uden nogensomhelst særlig Undervisning og bestod med første Karakter (1895).

Lige til 1911, da han tog sin Afsked, — eller rettere: til 1912, thi efter at have taget sin Afsked vikarierede han paa Kommunens Opfordring endnu et Aar i sin Stilling, — virkede Rich. Poulsen ved Roskilde Borgerskole, fra 1895 som Skolens Inspektør. Han gik med Liv og Sjæl op i Undervisningen og fortrød aldrig, at han havde foretrukket Skolearbejdet for de Stillinger, hans juridiske Eksamen kunde have skaffet ham. Gamle Elever skildrer ham som en udmærket Lærer, der paa mange Omraader var forud for sin Tid, idet han f. Eks. paa en Tid, da Remsen endnu helligholdtes ved Kommuneskolerne rundt i Landet, arbejdede med det Maal for Øje at faa sine Elever til at *forstaa* og ikke interesserede sig for blot og bar Udenadslæren. Dog forstod han, at det ikke er nok at have hele det ydre moderne Skolemateriel i Orden, men at det for en Lærer først og fremmest gælder om at virke i Kraft af sin egen Personlighed. Og det var netop det, han selv i en sjælden Grad formaaede. Han virkede i det stille; det er karakteristisk, at han overhovedet

vedr. provst Wilhelm Burchard Poulsens 10 børn.

1) fortsat Richard Poulsen

39

ikke kom til pædagogiske Møder. Om den Iver, hvormed han gik op i Undervisningen, vidner bedst et lille Træk som, at en Gang, han kom fra en Begravelse i sort Dragt og skulde gennemgaa Fordøjelsessystemet med sine Elever, greb han Kridtet og tegnede Spiserør og Tarme ned ad sig selv. — Han kunde være streng men aldrig smaalig. En Gang fik han fra en Klasse en versificeret Fødselsdagslykønskning, der begyndte saaledes:

„Hil være dig, du ædle Inspektør!
Du tit i os har slaget dine Klør.
Men altid var din Sag retfærdig,
og til at slaa os var du værdig.“

Richard Poulsen var gift med Anna Weber, en Datter af Tømremester Weber, Roskilde, og gennem de mange Aar, han havde sit Hjem og sit Virke i Roskilde, blev han paa mange Maade fast knyttet til Byen, var bl. a. i henved 40 Aar Formand for Roskilde og Sct. Jørgensbjerg Arbejderforening.

I en Periode deltog han i det politiske Liv som ivrig Højremand, i vide Kredse var han kendt som en udmærket Taler og Lejlighedsdigter, ogsaa i Roskildensersamfundet har vi haft Lejlighed til at beundre hans Talent i den Retning. I 1909 udgav han en Samling af sine Sange.

Adler, Lovise Frederikke	77
Laurits Andersens Fond	74
Berg-Sonne, Grete	29
Brahe-Christensen, Christine	28
"Bækkegården" = Bekken	16
Christensen, Clara Marie	28
Christianshavns Straffeanstalt	48
Engel, Mine Christine	27
Espersen, Amalie	25
" Christian Sigfred	28
" Herman Gotlieb	28
" Johan Nicolai	26
" Marie Anine Louise	29
" Niels taffelurmager	26
" Niels Peter	28
Falcon, Oscar f. Møller	38, 44
"Foldbjerg", Vestervig	81
Folkmann, Jensine Margrethe Kirstine	28
Gregersen, Gregers	52
Grønlund, Andreas Peter	59
Hallin, Christian	43, 99
" Jacob Christian Bentzen	43, 98
" Nathalie	43, 99
" Niels Charles	43, 99
Harpøth, Alexander Valdemar	87
" Ane Lovise f. Poulsen	78
" Anne Christine	79
" Christian	77
" Hans Christian	86
" Helene Marie	87
" Jens	77
" Jensine Lovise	79
" Johannes Peter	78, 100
" Louise Elisabeth	80, 82

	<u>side</u>	
Harpøth, Louise Petrea	86	108
" Marie Nielsine	79	
" Ole Christian	79	
" Peder Christian	77	
" Petrea Christine	85	
Ingerslev, Hans Christian	81/83	
" Harriet	81, 84	
" Harriett f. Møller	35 81 84	
" Jakob <u>Fredrik</u>	35 81/84	
" Vitus Bering (1830-1879)	80 82	
"Jydebjerggård"	21	
"Kallagergård" (Norge)	38 95	
Kaufmann, Elisabeth Margrethe	39 96	
" I.	39 40	
Klint, Gotfred	34	
Larsen, Jeppe	55	
Lemche, Vilhelm	33	
Martini, Amalie f. Espersen	25	
" Eleonora Cathinka	12	
" Laura	8	
" Mariane (baby)	19	
" Nathalia	10 11	
" Peter	6 7	
" Peter Balduin	9	
" <u>Viggo</u> Emil (Nicoline 13/24)	13/15 30/32	
Martinsen, Christian	5	
Meinert, Marie Katrine	79	
Mogensen, Jens	59	
Møller, Anna	33	
" Harriett	35	
" Jeppe Larsen	55/57	
" Lauritz Peter	59/63	
" Margrethe	59	
" Marguerite	34	
" Nicoline	58	
" Petrea Maria	59	
" Robert	36 37	

	<u>side</u>		
Olesen, Frederik	55,	58	
" James	60	64/76	
Ortvald, Kirsten	94		
Pagh-Andersen, Holger Frantz August	94		
Paulli, Thora Nathalie	50		
Pedersdatter			
Pedersen Elsebeth (Elisabeth)	55		
" Christen	17		
" Elisa Mariane	17		
Pinholt, Caroline Margrethe	81	84	
Poulsen, Betty <u>Alberta</u>	52		
" Charlotte <u>Amalie</u>	47	97	
" Anna f. Weber	49		
" Axel August Vilhelm	52		
" Dorothea <u>Camilla</u> Elisabeth	50	95	
" Dorothea Marguerita kaldet <u>Dora</u>	52		
" Elisabeth	43	98	
" Elisabeth Margrethe f. Kaufmann	39	95	40
" <u>Ella</u> Johanne	49		
" Rasmine <u>Emilie</u>	46	96	
" Hans Kallager	38	39	95
" Hans (junior)	47	100	
" <u>Haralda</u> Vilhelma	49		
" Holger Emil Vilhelm	51		
" Just Henrik Vilhelm	51		
" Ane <u>Lovise</u>	42		
" Thora <u>Marie</u> Nathalie	51	97	
" Petronelle <u>Pauline</u>	44	100	
" Peter	47	96	97
" <u>Richard</u> August Vilhelm	49	104	
" Richard Poulsens erindringer	101/106		
" Valdemar	43	99	
" Vilhelm Burchard	45	99	
" Vilhelm Burchard (junior)	52		
" <u>Vilhelm</u> Burchard Weber	49		
Rasmussen, Andreas Peter	44		
" Jens Emil	44		

	<u>side</u>	110
Camilla Schiødtes optegnelser	95/100	
Schiødte, Christian Cornelius Lerche	50	
Seehusen, <u>Amdina</u> Wilhelmine Doris	90	93
Sonne, Peter Berg	29	
Straffeanstalten på Christianshavn	48	
Tang, Andreas Evald Meinert, Nørre Vosborg	80	
" Anna Laursdatter	77	
" Carl	79	
" Niels Kjær Nørre Vosborg	79	
" Peter Vosborg Lille	79	
Thorsøe, Nicoline	18/24	
" Sylvert Anton	17/20	
Toxværd, <u>Alma</u> Petrea	88	89 92
" <u>Amdina</u>	90	93
" Ane Margrethe	88	
" Christian Henrik	88	
" Emil Theodor	88	92 100
" <u>Georg</u> Christian Julius	88	90/92
" Gertrude Holm-Toxværd	94	
" Petrea Christine f. Harpøth	88	92
Viol, Anne Margrethe	26	
Wolf, August Niels Gjessing	29	
" Minna	29	